

KALLION

LUKIO

VUOSIKERTOMUS

2023–24

Sisältö

Rehtorin terveiset	4
Spring Awakening	6
Kirjakallio	10
Helsingin kirjamesuilla	12
Maamerkkejä	13
Kirjallinen ilmaisu	14
Puheilmaisu	16
Teatteri	18
Äänisuunnittelu	20
Tanssi	22
Kuvataide	24
Musiikki	26
Lavastus	28
Valosuunnittelu	28
Media	30
Perinteitä	32
Päivänavaukset	33
Rap Battle	33
Elämäni biisi	34
Väittelykilpailu	35
Jouluiset perinteet	36
Studia Generalia	38
Lukemisen päivä	39
KYYRYn iltamat	40
Tukea	
Tutorit	42
Resilienssiä "RELA"	43
Liikuntatutorit	44
Opiskelijakunnan hallituksen vuosi	45
Vuodet	
Viikko 34 maailmalle, viikko 3 uusille kalliolaisille	46
Mahdollisuuksia	47
Maailmalla	
Rotterdam	48
Latvia	49
Fysiikan revontulikurssi	49
Vor der Kamera	50
Jäähyväisiä	
Sari eläkkeelle	52
Marjon jäähyväiset	53
Kallion lukion henkilökunta ja opiskelijat	54
Kallion lukion johtokunta	57
Kallion yhteiskoulu -säätiö	57
Ylioppilasjuhlia	58
Stipendit ja lahjoitukset	60
Merestä nousee mies	62
Historiaa	66
Ilmoitusasioita	67

KALLION LUKIO

Vakituinen osoite:

Porthaninkatu 15, 00530 Helsinki

Postiosoite:

PL 53302, 00099 Helsingin kaupunki

puh. 09-3108 4425 rehtori,

09-3108 4426 kanslia

rehtori: Ari Mäkinen

virka-apulaisrehtori: Ari-Pekka Niemi

taideopetuksen apulaisrehtori:

Annemari Untamala

koulun ylläpitäjä: Helsingin kaupunki

Kotisivut:

<https://www.hel.fi/fi/kasvatus-ja-koulutus/kallion-lukio>

YouTube:

www.youtube.com/c/Kallionlukiohelsinki/videos

Instagram:

<https://www.instagram.com/kallionlukio/>

TikTok

<https://www.tiktok.com/@kallionlukio>

Facebook:

<https://www.facebook.com/KallionLukio/>

Kannet:

Spring Awakening -musikaalin näyttelijöitä.

Etukannessa Kaspian Kallio ja Oona Sailio.

Takakannessa Fanny-Matilda Kuusniemi,

Pietari Kantonen, Siiri Husu ja yhteiskuvassa

Anni Kantola, Matias Raappana, Mona Etula

ja Jade Tainio.

Kuvat: Lumi Tolonen

Pengerkadun Taidetalon kiviseinä.

Kuva: Kasper Mäki-Reinikka

Kollaasi: Emilia Lehtinen

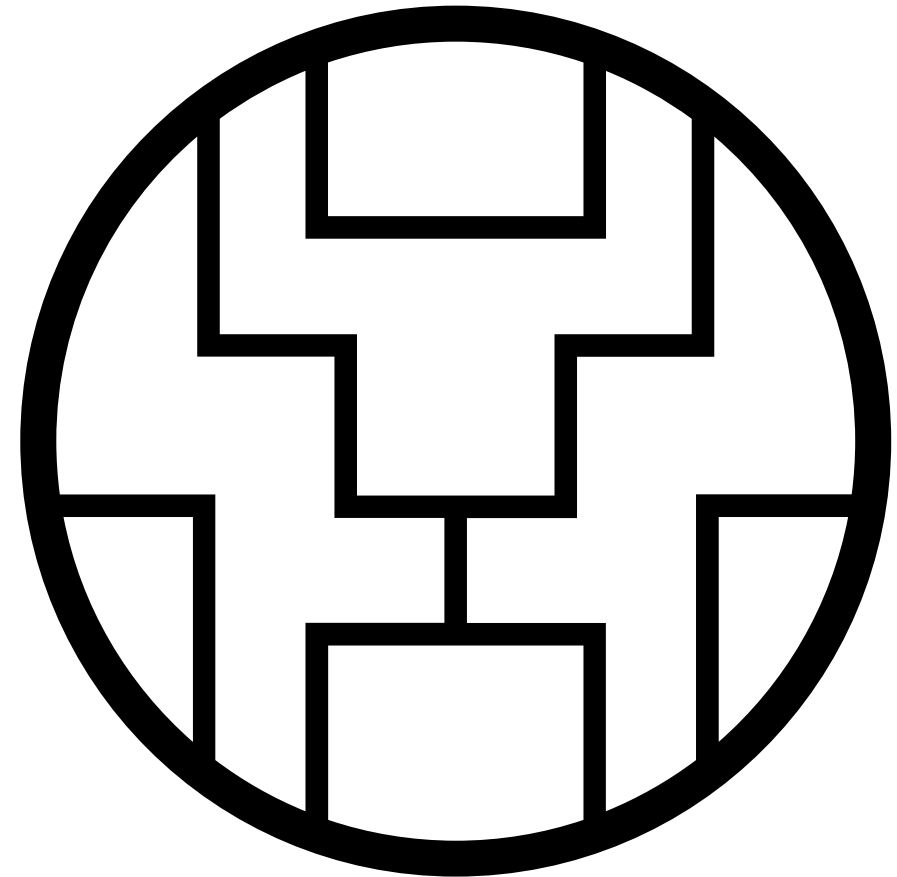
Vuosikertomuksen toimitustyö:

Monja Kataja

Taitto ja AI-kuvat: Emilia Lehtinen

Paino: Nextprint

Helsinki 2024

KALLION LUKIO

2023 - 2024

Rehtorin terveiset

Kulunut lukuvuosi on ollut asettumisen aikaa. Peruskorjauksessa kesken jääneet työt on viimein saatu valmiiksi, ja nyt ovien äänieristykset, ilmanvaihtokanavien suuntaukset ja jopa alalin tekniikka ovat viimein kunnossa. Porthaninkadun pääkoulu on siis taas kalliolaisten käsissä, ja olemme voineet kaikkien viime vuosien kirjaviiden vaiheiden jälkeen vihdoinkin keskittyä normaaliin Kallion lukion arkeen.

Lukuvuosi saatiin elokuussa käyntiin rutiinilla. Uudet ykköset tulivat taloon, ja heidät toivotettiin tervetulleiksi tervetulojuhlassa; taide tuli heihin ja heistä tuli kalliolaisia. Siitä eteenpäin lukuvuosi on rullannut omalla tapahtumien täyteisellä tahdillaan niin, että on taas kevätjuhlan aika. Kun tässä vaiheessa lukuvuotta yrittää hahmottaa, mitä kaikkea lukuvuoteen on mahtunut, mielessä vilkkuu ilotulituksen lailla iloa ja riemua, ajoittaista epätoivoa ja erilaisia mahdolltomalta tuntuneita tilanteita, jotka kuitenkin ovat onnistuneet toinen toistaan paremmin. Vuosi on tarjonnut vaativia tavoitteita ja tiukkoja aikatauluja. On ollut paljon tekemistä, paljon erilaisia kohtaamisia ja yhdessä tekemistä, yhteisen ymmärryksen hakemista ja lopulta sen löytämistä.

Opiskelijoiden ja opettajien ahkerointi on tuottanut lukuisia huikeita taide-elämyksiä Maamerkeissä, Kirjamessuilla, joulujuhlassa, CaisaKalliofestivaaleilla tai kevään kruunanneessa Spring Awakening -musikaalissa Savoy-teatterissa. Mukaan on mahtunut myös muita upeita taidon näytteitä produktiossa, lopputoissa ja lukuisissa diplomitoissa. Näiden lomassa arvokkaita kokemuksia on saatu useilla ulkomaanmatkoilla ja kotimaan vierailuilla ja vaikkapa Lukemisen päivänä tai Kallion tulevaisuusmessuilla.

Koronasta kolhiintuneet päivänavaukset ja joustotunnitkin ovat muutaman vuoden harjoittelun jälkeen palanneet sellaiseksi osaksi kalliolaisten arkea, jona kauemmin talossa olleet ovat tottuneet ne näkemään.

Kaikkien näiden tapahtumien keskellä opiskelijat ja opettajat ovat tehneet myös määrätietoista työtä valtakunnallisissa oppiaineissa ja itse opiskelukin on edennyt esimerkiksi. Tämän seurauksena, jälleen kerran, niin syksyn kuin keväänkin ylioppilaskokeiden tulokset ovat olleet sellaisia, että rehtori voi olla kalliolaisistaan ylpeä.

Maailma muuttuu kuitenkin kovaa vauhtia, ja maailman tapahtumat ja ajan ilmiöt haastavat myös meidän toimintaamme. Nopea muutos ja epävarmuutta luovat ilmiöt saavat suoraviivaiset ratkaisut tuntumaan helpoilta - ja helpon tuntuun helpottavalta. Silloin saatamme unohtaa ajatella asioita muidenkin näkökulmasta.

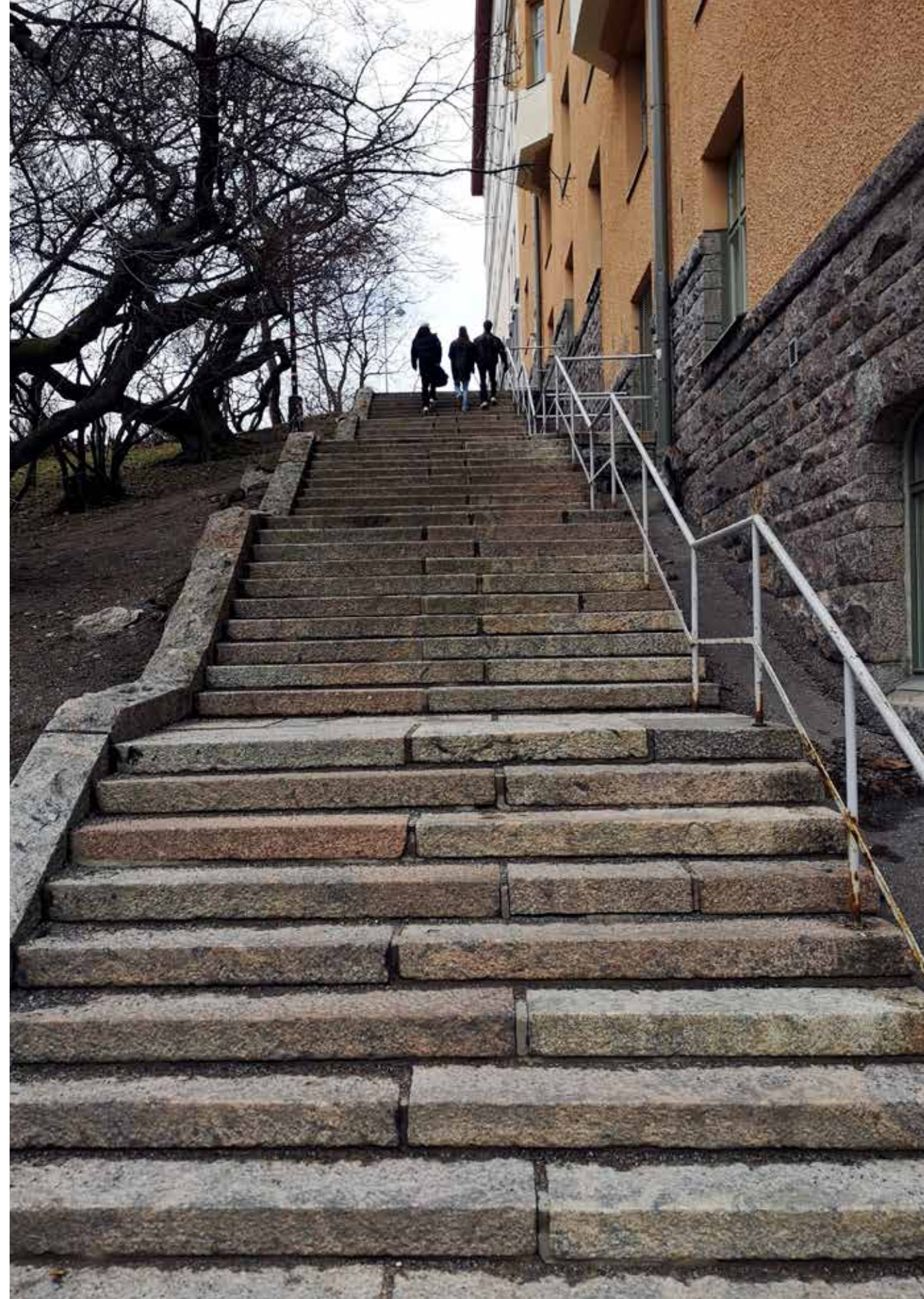
Maailman kulkuun on vaikeampi vaikuttaa, mutta voimme vaikuttaa siihen, millä perusteella ja millaisia ratkaisuja teemme, miten suhtaudumme itseemme ja toisiimme. Kalliolaisuuden ytimessä on aina ollut arvostava toisen kohtaaminen ja toisten hyväksyminen sellaisena kuin hän on. Kun isossa yhteisössä jokainen voi olla oma itsensä ja tuoda vahvuutensa rikaksi rokkaan, olemme enemmän kuin osiemme summa.

Lukuvuoteen on siis mahtunut paljon, ja opintovapaani jälkeen silmäni ovat avautuneet uudella tavalla siihen, että tällaista se Kallion lukion normaali arki on, vauhdikasta. Lukuvuosi on kuitenkin lopuillaan, ja työt kaikkien osalta alkavat olla tehty. Se, että kaikessa, mihin on ryhdytty, on onnistuttu kiitettävällä tavalla, on vaatinut venymistä niin opiskelijoilta, opettajilta kuin huoltajiltakin. Kiitos lukuvuodesta kuuluu teille kaikille. Nyt on taas aika taputtaa itseään ja vierustoveria olkapäälle ja todeta: hyvä me.

Itse haluan toivottaa teille kaikille rentouttavaa lomaa ja nautinnollista kesää.

Ari Mäkinen, rehtori

Kuva: Kasper Mäki-Reinikka

On kouluja, joissa musikaaleja tehdään vuosittain; on kouluja, joissa musikaaleja tehdään joka toinen vuosi. Ja on ilmaisutaidon erityistehtävää toteuttava Kallion lukio, jossa edellisestä musikaalista on seitsemän vuotta... Joten oli enemmän kuin paikallaan, että teatteri, tanssi ja musiikki yhdistivät voimansa ja vuonna 2020 koronapandemian kaatama Spring Awakening -produktio sai uuden tulemisen muiden taideaineiden tukena tänä lukuvuotena.

Projektin suunnittelu ja yhteistyö Stadin AO:n kanssa käynnistyi jo vuosi sitten teoksen tekijänoikeuksien hankkimisella, työryhmän kokoamisella, aikataulutamisella ja tilavarauksella. Elokuussa aloitettiin bändi- ja laulutreenit, lokakuussa mukaan liittyi teatteriharjoittelu ja joulukuussa myös tanssitunnit. Kevättä kohden teosta työstämässä oli yli satapäinen joukko: 19 laulavan ja tanssivan näyttelijän lisäksi esitystä valmistelivat ohjaavine opettajineen Kallion lukiosta orkesteri, tuottajat, lavastajat, äänisuunnittelijat, valosuunnittelijat, puvustusassistentit ja Stadin AO:sta kampaajat, maskeeraajat, puvustusassarit, mittatilausompelijat, modistit, vaatturit ja valokuvauksen opiskelijat. Yli kaksituntisen teoksen harjoittelu ja läpimenot oli onnistuttu sijoittamaan lähes täysin kurssitarjottimelle ja esitysviikkoa lukuun ottamatta ne pystyttiin toteuttamaan mahdollisimman vähillä poissaoloilla muilta oppitunneilta.

Savoy-teatteriin siirryttiin helatorstain aattona, ja muun koulun lomaillessa musikaaliväki siirsi koululla harjoitellun teoksen ammattiteatterin lavalle. Musikaalin kahdeksan näytöstä esitettiin lähes täysillä katsomoille 13.-17.5. Projektin tarjosi teoksen valmistajille oppiainerajat ylittävää yhteistyötä, joka mahdollisti vertaisoppimisen ja tutustumisen myös työelämään yhteistyössä

teatterin ammattilaisten kanssa. Kasvatuksen ja koulutuksen toimialan tukemana musikaalin esitykset tarjottiin ilmaisyötyönsinä osana toisen asteen kulttuuripolkua.

Teoksen mainostekstissä avasin teosta näin: "Steven Saterin käsikirjoittama, Duncan Sheikin säveltämä ja Sami Parkkisen suomentama teos antaa äänen paineiden alla eläville nuorille. 1800-luvun lopun ja nykypäivän yhteisöt kulkevat teoksessa rinnakkain, lomittain ja toisiaan peilaten. Aikuisten pelko erilaisuudesta pyrkii tukahduttamaan nuorten elämänjannon; pimeä ja paha selitetään normeina oikeaksi ja samalla nuorten aito tiedonhalu ja tarve ymmärtää itseä ja muita tuomitaan vääräksi. Musikaali nostaa nämä epäoikeudenmukaisuudet tarkasteltaviksi ja haastaa ne musiikin, teatterin ja tanssin huimalla yhteistyöllä! Teoksen tematiikkaan kuuluvat rankatkin aiheet, kuten itsemurha ja kuolema, (perhe)väkivalta sekä vallan ja seksuaalisuuden väärinkäyttö, mutta myös nuorten keskinäinen luottamus, huolenpito ja hyvää rakentavan muutoksen mahdollisuus; näitä työryhmä on käsitellyt yhdessä. Opiskelijoiden tulkinta teoksesta uskoo rakkauteen näyttäen sen voiman, joka epävarmuudenkin keskellä saa nuoren sydämen jaksamaan ja jatkamaan kohti tulevaa."

Annemari Untamala

Bändiläisten kommentteja:

"Olen osallistunut Spring Awakening -musikaaliin bändin toisena rumpalina ja perkussiosoitajana. Soittotaitojeni lisäksi olen kehittänyt varmasti yhteistyötaitojani ja käsitystä isossa produktiossa toimimisesta. On uskomaton etuoikeus päästä messiin seitsemän vuoden tauon jälkeen järjestettävään musikaaliproduktioon ja vieläpä näin mieluisassa roolissa!" - Eero Vepsäläinen

"Parasta musikaalibändissä on ollut hyvä ryhmähenki ja upeiden biisien opettelu. Odotan eniten sitä, kun näkee kaikkien kovan työn lopputuloksen esitystilanteessa." - Gisela Husu

Alla vasemmalta Moritz (Pietari Kantonen), Melchior (Kaspian Kallio), fräulein Knuppeldick (Fanny-Matilda Kuusniemi), rehtori Knochenbruch (Frans Frangén). Oikealla viulussa Gisela Husu ja bassossa Matilda Hakarinne. Kuvat: Lumi Tolonen

Yllä julistekuvassa Wendlä (Oona Sailio) ja Melchior (Kaspian Kallio).
Kuva: Lumi Tolonen
Alla musikaalin nuoria.
Kuva: Emma Rodriguez Sarmiento

HENKILÖT

WENDLA Oona Sailio

MARTHA Siiri Husu

THEA Anni Kantola

ANNA Line-Máret Ikola

ILSE Mira Taskinen

MELCHIOR Kaspian Kallio

MORITZ Pietari Kantonen

HÄNSCHEN Roope Lappalainen

ERNST Sani Valkama

GEORG Salla Silvennoinen

OTTO Sanni Laisila

RUPERT Frans Frangén

REINHOLD Sanni Laisila

DIETER Salla Silvennoinen

ULBRECHT Jade Tainio

FRAU BERGMAN (WENDLAN ÄITI) Mona Etula

FRÄULEIN KNUPPELDICK Fanny-Matilda

Kuusniemi

FRÄULEIN GROSSEBUSTENHALTER Oona

Puhakka

FRAU GABOR (MELCHIORIN ÄITI) Dunja Saiyar

FRAU BESSELL (MARTHAN ÄITI) Oona Puhakka

FRAU SONNENSTICH Maia Camilo

REHTORI KNOCHENBRUCH Frans Frangén

HERR NEUMANN (ILSEN ISÄ) Frans Frangén

HERR RILOW (HÄNSCHENIN ISÄ) Frans Frangén

HERR STIEFEL (MORITZIN ISÄ) Frans Frangén

ISÄ KAULBACH Matias Raappana

TOHTORI VON BRAUSEPULVER Matias Raappana

HERR GABOR (MELCHIORIN ISÄ) Matias

Raappana

SCHMIDT Oona Puhakka

ENSEMBLE: Maia Camilo, Mona Etula, Oona

Puhakka, Matias Raappana, Jade Tainio

Loppukiitokset.

Kuva: Emma Rodriguez Sarmiento

SPRING AWAKENING

A NEW MUSICAL

SÄVELTÄNYT
STEVEN SATER

KÄSIKIRJOITANUT
DUNCAN SHEIK

SUOMENTANUT

SAMI PARKKINEN

Ohjaus: Annemari Untamala

Koreografia: Maiju Kuivalainen

Orkesterin johto: Hanna Kivimäki

Laulujen ohjaus: Joonas Tuominen

Lavastuksen ohjaavat opettajat: Kasper Mäki-Reinikka ja Milja-Maaria Terho

Kamppaajien ja maskeeraajien ohjaavat opettajat: Johanna Taskinen ja Taija Turkia

Puvustuksen ohjaavat opettajat: Sirpa Ahonen, Martta Honkaheimo, Anu Kaukola, Sini Leikkonen, Raija Mäkelä, Katja Roivas, Marika Vanhatalo ja Marita Vuorio

Valosuunnittelun ohjaava opettaja: Atte Kontula

Äänisuunnittelun ohjaava opettaja: Hanna Kivimäki

BÄNDI:

Rummut ja perkussiot: Joonas Pönni ja Ero Vepsäläinen

Basso: Matilda Hakarinne ja Ruut Kalajoki

Kitarat: Lassi Saukko, Niilo Airas ja Hermann Somersalmi

Kosketinsoittimet: Elena Alexiew, Elsi Kvest, Ronja Porthan ja Ilmari Tommola

Viulu: Isla Dolk, Gisela Husu ja Avar Kivimäki

Alttoviulu: Niilo Airas ja Saana Mäkelä

Sello: Silja Klemetti

LAVASTUKSEN SUUNNITTELU

Vuokko Kankare
Silja Lampisjärvi

LAVASTAJAT

Astrid Björklund
Anna Giardini
Amanda Grönholm
Orion Hannula
Karoliina Helle
Iina Huomo
Vuokko Kankare
Minni-Mansikka Kapanen
Netta Kiuru
Jade Koivula
Silja Lampisjärvi
Raul Nyberg
Nanna Pulkkinen
Helka Seppä
Iiris Sonkki
Rauha Talonen
Lumi Uusihakala
Mona Wagner

VIDEOIDEN AJOT

Astrid Björklund
Helka Seppä

NÄYTTÄMÖAVUSTAJAT

Anna Giardini
Netta Kiuru
Nanna Pulkkinen
Lumi Uusihakala

ÄÄNISSÄ

Julius Johansson
Jere Harjunniemi
Iiris Sonkki
Veera Horttanainen
Siiri Ahmajärvi
Lilja Korpijaakko
Ines Koponen
Emmi Morottaja

ÄÄNIASSISTENTIT

Ilmori Fajt
Enna Kahri
Jessi Kuparinen
Maini Marila
Jenna Pekonen
Helka Seppä
Inka Wirama

VALOISSA

Simo Sajama
Antti Kenkkilä
Sointu Fabritius
Orion Hannula
Mikey Grönholm

VALOASSISTENTIT

Ruska Lehikoinen
Helise Särkioja
Elo Tykkälä
Emma Saarinen

TUOTTAJAT

Rebekka Behm
Mila Kala
Kosmo Kähönen
Helka Tanskanen

NÄYTTÄMÖMESTARI

Kati Jaura

PUVUSTUS

Pukuassari-ryhmä

Amany Al-Rahal
Emmi Anttalainen
Claudia Anttila
Sani Forsman
Noora Hämäläinen
Victoria Juntunen
Eppi Kurki
Emily Martin
Polina Suvorova
Elviira Uuranen

Mittatilaus-ryhmä

Noel Aho
Nelli Antila
Mai Brander
Sere Dürr
Olga Evstafeva
Sade Jäntti
Silja Kammonen
Juuli Kangasniemi
Elsa Kohtamäki
Jenni Kovalainen
Sonja Nyrjä
Seri Rantanen
Maria Romppainen
Emma Tarvainen
Joonas Tomperi
Lovely Uyulu

Modisti-ryhmä

Mari Ketonen
Mohamud Abdurahman
Mahdi
Ilo Raittinen
Juha Ratia
Alex Saarela
Anna Sysimaa
Sanna Utunen

Vaatturi-ryhmä

Alli Helminen
Juho Kariniemi
Julia Kaunismäki
Essi Kotaviita
Olivia Kotoaro
Hanna Laitinen
Matias Liljeström
Otso Muhonen
Julius Pirilä

PUKIJA

Aava Hekkala
Nikola Kyrö

HIUKSET JA MASKEERAUS

Laura Immonen
Lotta Juntunen
Susanna Lehti
Venla Pöyhönen
Roosa Sallinen
Keea Sinkari

Kampausten ja maskeerauksen suunnittelu

Jenni Williamson

KÄSIOHJELMA

Lumi Tolonen

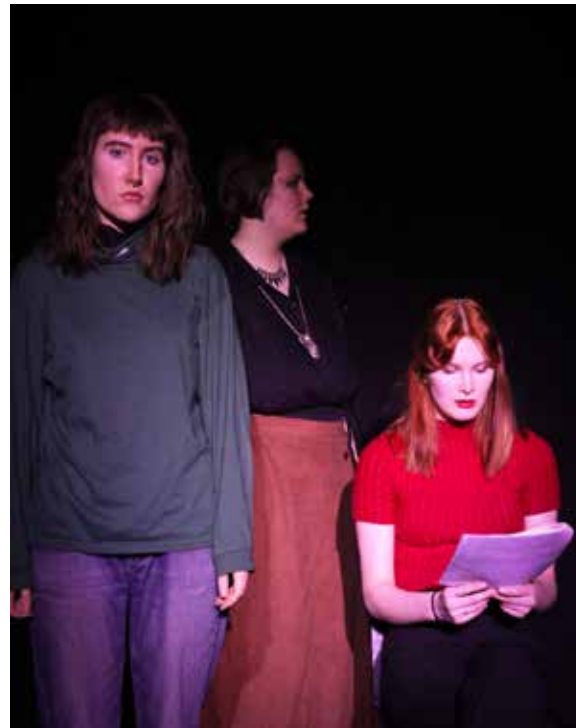
JULISTE

Lumi Tolonen

KUVAAJAT

Lumi Tolonen
Valeriia Ishanina
Matilda Kivelä
Emma Rodriguez Sarmiento

Kirjoituskilpailun voittajat palkintojenjaossa joulujuhlissa (vas.ylh.), kirjallisen ilmaisun lopputöiden tekijöitä, draamavinkkausta LANU!-festareilla (vas. alh.) ja kirjallisten muotokuvien kirjoittamista tapahtumapäivässä.

Kuvat: Erika Vik (vas. alh.), Edit Hustad (oik. kesk.), Susanna Pasula (muut).

KirjaKallio on Kirjallisen ilmaisun, puheilmallisuuden ja median yhteisprojekti. Sen vuoden isoimmat ponnistukset olivat Kirjamessut ja Maamerkit Kansallisteatterissa (molemmista tarkemmin ohessa). KirjaKallio oli mukana messuilla 13:ttä kertaa.

KirjaKallio kautta vuoden -kurssin vuoden suurin tapahtuma oli lukuvuoden lopulla Oodissa järjestetty Lasten, nuorten ja nuorten aikuisten kirjallisuusfestivaali LANU! Opiskelijamme haastattelivat tapahtumassa kirjailijoita, ja yksi kirjakalliolainen osallistui myös Lukutaito nyt -paneeliin. Tämän kevään uutuuksena oli draamavinkkaus, jossa kirjakalliolaiset käsikirjoittivat ja esittivät kohtauksen, jossa vinkattiin neljästä teoksesta. Kaikki ohjelmat tallennettiin, ja ne ovat katsottavissa 7. kesäkuuta saakka.

Kautta vuoden -kurssin työskentely alkoi joillakin jo kesällä, kun he pitivät päiväkirjaa Helsingin Sanomien Kuukausiliitteen häirintää käsittelevää juttua varten.

Syksyn alussa ideoitiin yhteistyötä Tekstin talon kanssa, joka avattiin Leipätehtaalle tammikuussa. Talon Permantosolissa järjestettiin esitykset syksyllä ja keväällä kirjallisen ilmaisun lopputöistä. Näiden tapahtumien tuotantoa hoidettiin myös kirjakalliolaisten voimin.

Opiskelijat kirjoittivat kirjallisia muotokuvia Tekstin talon avajaisviikolla, ja niitä kirjoitettiin myös Helsinki oppii -viikolla Oodissa, Kirjamessuilla, koulun tapahtumapäivässä ja kevään lukuviikolla Stadin ammattiopistossa. Moni itsestään muotokuvan saanut liikkui kyyneliin: että joku osasi kirjoittaa minusta juuri näin!

Helsingin kirjamessujen lehteen tehtiin kirjakalliolaisten voimin juttu nuorten lukemisesta ja

järjestettiin Kartanonkosken koulun ysluokkalaisille lukuhaaste. Kirjamessujen aikaan lasten ja nuorten mielenterveyspalveluja tarjoava Aatos klinikka juhli 10-vuotista taivaltaan Lasipalatsin Bio Rexissä. Juhlan huippukohtia oli kirjakalliolaisten puhetaide-esitykset, joissa läikkyi juhlan teema: toivo. Kirjamessu-viikolle osui vielä toinenkin keikka: kirjakalliolaiset tilattiin Suomi-Unkariseururan järjestämän Petöfi-käännöskilpailun palkintojenjakotilaisuuteen lukemaan näytteet voittajateksteistä.

Marraskuun lopussa kirjakalliolaiset olivat mukana järjestämässä Heartstopper-kirjoihin liittyvää tapahtumaa Akateemisessa kirjakaupassa. He haastattelivat kirjojen kääntäjää ja esittivät otteita kirjasta. Samaan ajankohtaan osui myös Amnesty International Suomen järjestämä Suostumus ja sateenkaari koulussa -hankkeen loppuseminaari. Kirjalliolaiset esittivät tilaisuudessa aiheeseen liittyviä, itse kirjoittamia tekstejä.

Kirjalliolaiset kävivät syksyllä useaan otteeseen ilahduttamassa ikäihmisiä. Vanhustenviikolla Töölön palvelukeskuksessa järjestettiin Tehdään iästä numero -tapahtuma, jossa kirjalliolaiset esittivät puhetaidetta, kirjoittivat kirjallisia muotokuvia sekä osallistuivat vanhusten kanssa yhteisiin ohjelmanumeroihin. Ykkösvuosikurssin opiskelijoiden itse kokoama lausuntaryhmä Vana-mo kävi puolestaan esiintymässä Palvelutalo Saga Munkkiniemen itsenäisyyspäiväjuhlassa sekä Töölön palvelukeskuksen joulujuhlassa.

Kirjalliolaisia oli myös koyleisönä Helsingin Sanomien Musta laatikko -esityksessä Kansallisteatterissa.

Kirjalliolaiset kirjoittivat tilauksesta muutakin kuin kirjallisia muotokuvia. Esimerkiksi näyttelijä Laura Birn tilasi opiskelijoilta runon, jonka hän luki Lapinlahti-tapahtumassa. Kirjallisuus- ja kulttuurilehti Särö julkaisi tänä vuonna opiskelijoidemme kirjoittamaa visuaalista runoutta.

KirjaKalliossa toimitettiin myös toukokuussa ilmestynyt KYKY-lehti. Lisäksi opiskelijamme Syksy Tanninen osallistuu vuonna 2024 J. H. Erkon kirjoituskilpailun raatiin.

Susanna Pasula ja Ina Mutikainen, kirjallisen ilmaisun opettajat, Sampo Harju, puheilmallisuuden opettaja

Helsingin kirjamesseilla

Kirjamesseiden kokoaminen aloitettiin taas tuttuun tapaan ensimmäisessä jaksossa ja töitä jatkettiin lokakuun loppuun asti. Eikä työstä tosiaan tullut pulaa, kun tekijöitä oli hieman viime vuotta vähemmän. Ohjelman valmistelun ohella saatiin arvokasta koulutusta haastattelun taidoista ja esiintymisestä. Katsoimme videoita edellisen messujen haastatteluista ja saimme alan ammattilaiselta neuvoja esiintymisjännityksen hallintaan. Suunnitteluvaiheessa tuli mutkia matkaan kokonaisen maastopyöräradan verran, onneksi siitä sentään pystyi vitsailemaan.

Messeiden tema valta näkyi myös Kallio-lavan ohjelmistossa; sitä oli erityisen hauska tarkastella nuortenkirjoissa. Kallio-lavan kirjahaastatteluja on kehitetty jo vuosia sydämellisyydestään ja monipuolisuudestaan. Tällä kertaa monipuolisuus oli todella läsnä: meillä oli tarjolla nuortenkirjallisuutta romaanista tietoon ja säeromaanista sarjakuvaan. Sydämellisyydestä pitivät huolen haastattelijat ja erityisesti puhetaiteilijat, joiden tuotoksista sai nauttia melkein kaikkien haastattelujen aikana. Jos kirjailijan saa itkemään, se on hyvän työn merkki.

Paneelikeskustelut ylittivät itsensä tänä vuonna, vaikka itse sanonkin. Paneelien aiheet ideoitettiin yhdessä ja saimme myös itse kutsua niiden paneelistit paikalle. Lavalla puhuttiin asiantuntijoiden ja intohimoisten kanssa muun muassa sosiaalisen median vallasta ja nuorison uushengellisyydestä. Paneelit keräsivät isot yleisöt, ja niihin kutsutut vieraat antoivat KirjaKalliolle loistavaa palautetta. Työtä piti tehdä paljon, mutta myös keskustelua syntyi paljon, usein yli sallitun ohjelma-ajan...

Haastatteluiden lisäksi lavalla oli myös muuta ohjelmaa. Kirjalliset muutokuvat saivat oman tähtihetkensä peruuntuneen ohjelman paikalla. Viikonloppu Kallio-lavalla päättyi Runoklubin eli open mic -tapahtumaan.

Työnsä hedelmät on ihana nähdä, mutta loppujen lopuksi seura tekee messut. Parasta Kirjamesseilla oli taas kerran meidän tiimi. On lohduttavaa tietää, että kaikesta sähläämisestä huolimatta itse messut rullaavat aina omalla painollaan. Aamun tsemppihuudot ja ohimennen heitetyt ylätositteet osoittivat, että me osaamme todella rohkaista toisiamme! Työpäivä oli mukava aloittaa keskusteluryhmään lähetetyn "Eye of the Tiger"-biisin tahtiin.

Kiitos kaikille ihanasta proggiksesta ja kohti seuraavia messuja! Nähdään siellä!

Viola Parpala

Kirjamesseiden yleisöä. Kuva: Anna Giardini

Maamerkkejä

Alut (erityisesti tahmeat sellaiset) ovat aina olleet lukio-opiskelijoille kovin tuttuja. Oli kyseessä sitten esse, työhakemus tai varovainen ensimmäinen runo, ovat aloitukset usein äärimmäisen epämurkavia. Ne avaavat kuitenkin portteja mitä yllätyksellisimpiin paikkoihin. Kuten tässä tapauksessa Kansallisteatterin vastaremontoituihin sisuksiin! Tahmeista aluista kohosivat lopulta myös vuoden 2023 Maamerkit – horisonttiin piirtyvät ajatukset ja henkilökohtaiset sukellukset. Yli kuukauden ajan ryhmämme kirjoitti aluista. Luovuutta houkuteltiin esiin aina uudelleen ja uudelleen, keksittiin aina uusi alku.

Ja kun sellainen oli vihdoinkin löytynyt, sitä hiottiin. Ja hiottiin vielä lisää, kunnes lopulta ulos puristuneista teksteistä kuoriutui sykkähdyttävää, itkettävää, naurattavaa ja halattavaa puhetaidetta. Ohjaavat opettajat Susanna ja Sampo maaniteltivat syksyn aikana teksteistä kanssamme ulos lukemattomia näkökulmia, vireitä ja vivahteita. Pikkuhiljaa kokonaisuus kasvoi tekstistä puheeksi ja esitykset saivat nimensä.

Maamerkkien koti, Kansallisteatterin Omapohja vaihdettiin uuteen ja epäilyttävään Maalaamolaan. Koitti ensimmäinen käynti uudessa kotipesässä, ensimmäinen läpimeno Penksun hämärissä ja ensimmäinen, sydämentykytysten säästämä ensi-ilta tutuksi käyneellä, lavalle raahattulla sohvalla. Kunnes jäljellä oli enää kukkia ja lopun alku.

Yhdessä taivallettu matka päättyi Kansin syövereissä kakkuihin ja kauniisiin sanoihin. Elokuun varovaisista vilkaisuista päädyimme alkutalvessa jaettuun lämpöön halauksiin. Maamerkit oli proggiksena meistä monille Kallio-uramme viimeinen ja epäilemättä kokemuksista kauneimpia. Onhan se vain luonnollista, kun sisällämme piilevä palo luoda jotakin päästetään viimein ulos. Sinun, joka tunnet paloa, on siis ehdottomasti luotava. Aloitettava aina alusta, sillä lopussa on kaikki ollut sen arvoista.

Tilda Lattu

*Maamerkkien esitysryhmä Kaukaisia alkuja, yhteneviä kaikuja kiittää yleisöä Kansallisteatterin Maalaamosalissa.
Kuva: Susanna Pasula*

Killin tunnilla

Kun havainnoi tarkkaan ja tuntee suuresti, on päänsisäinen katkeamaton monologi toisinaan uuvuttava. Havaintotulvaa täytyy hillitä käytöstopojen noudattamiseksi. Ystäville ei voi paasata loputtomiin aamubussin oudosta tuoksusta tai ohikulkijan naurusta. Välillä on pidettävä suu kiinni. Aivoihin kerääntyy säilöön elämän yksityiskohtia, mutta kysymys kuuluu: Ketä kiinnostaa?

Onneksi kysymykseen on vastaus: kirjallisen ilmaisun opiskelijoita kiinnostaa! Ja jos ei, niin ainakin opettaja nyökkää ja hymyilee. Tekstiin saa upottaa kaikki turhimmat ja tärkeimmät mietteensä. Killin tunneilla jokainen näkökulma on arvokas ja jokainen lause ansaitsee aplodit.

Sen lisäksi, että saan jakaa omia tekstejäni, pääsen kuuntelemaan muita. Toisinaan on vaikeaa uskoa olevansa vasta lukiossa, kun kurssitoverien novelinpätkät saavat nerokkuudellaan suuni loksahdamaan auki. Silti keneltäkään ei odoteta valmista neroutta. Jokainen saa edetä omassa tahdissaan. Aiheen ohi voi astua ja tekstin voi palauttaa hiukan myöhässä. Tärkeintä on yrittää sydämellä.

Kirjallinen ilmaisu on paitsi anteeksiantavaa, myös hauskaa ja maagisen mukaansatempaavaa. Kaipeaan killin luokan harmaiden pöytien piiriä aina.

liris Karila

Kirjallinen ilmaisu

Kirjallisen ilmaisun tunneilla on tänäkin vuonna kokeiltu rohkeasti uusia juttuja ja tutkittu kirjoittamisen avulla elämää: sen haikeutta, vaikeutta ja ihanuutta. On sukellettu omiin muistoihin ja uniin, havainnoitu ympäristöä ja kanssaeläjiä. On kirjoitettu lyhyttä ja pidempää proosaa, runoa, näytelmää, novellia ja tehty tyylillisiä kokeiluja.

Kirjoittajat ovat tarttuneet toimeen tosissaan, ja tunneilla olemme päässeet kuulemaan työn tuloksia. Olemme tehneet oivalluksia, nauraneet ja joskus itkeneetkin. On puhuttu kaunokirjallisista keinoista ja tekniikoista mutta myös niistä reiteistä, joille tekstit ovat meidät vieneet. Olemme todenneet, että teksti muuttaa paitsi kirjoittajaansa myös lukijaansa.

Lukiomme syksyn kirjoituskilpailun aiheena oli tänä vuonna "sakset". Se haastoi kirjoittajia keksimään, mihin kaikkeen se taipuisi. Saksien kautta nousivat esiin väkivalta, epätoivoinen rakkaus ja ystävyydestä luopuminen mutta myös päättävien taakoista luopuminen, uuden luominen ja vapaus.

Viisihenkiseen raatiin kuuluivat vuoden 2022 proosasarjan voittaja Jutta Taipale, rehtori Ari Mäkinen, apulaisrehtori Ari-Pekka Niemi sekä kirjallisen ilmaisun opettajat Ina Mutikainen ja Susanna Pasula. Lyriikkasarjan voitti Suvi Kenttämää. Toisen palkinnon sai Tilda Lattu, ja jaetun kolmannen palkinnon saivat Linda Erjos ja Romeo Keijupuro. Proosasarjan voitti Lumia Pesonen, jonka toinen teksti palkittiin proosasarjan toisella sijalla! Jaetun kolmannen palkinnon saivat Lydyia Tervonen ja Fanny-Matilda Kuusniemi. Palkinnot jaettiin koulun joulujuhlassa.

*Susanna Pasula ja Ina Mutikainen,
kirjallisen ilmaisun opettajat*

Kallion kirjoituskilpailun aiheena oli "Sakset". Kuvat: Photoshop AI kehotteella "scissors" ja "paperi taittuu".

minäsaksetpaperi

milloin
on odottanut liian pitkään
koko elämänsä odottanut
odottanut oikeaa hetkeä
lakata odottamasta
se on ollut läsnä jo jonkin aikaa

se on illat
joina juomamme viini on meille
aivan liian hienoa
korkojesi kopina kirkuu käytävissäni
mieleni ei tahdo olla mieliksesi
se kukkii pelargonialla
steariinit läikkyvät lattialle
etkä sinä nouse eteiseen

raajoista kiskot kaikkiin ilmansuuntiin
laskeudut länteen
leikkaat ajan ja tilan ja ääriiviivat minuudelleni
haavani raaputat auki mutta
suolan sijasta suutelet
sitten kiharrat rusettinauhan

rakas repijäni
sinulla on täyden paperin kammo
hymykuopissasi vielä aivan lähtökuopissa
raapustamme toisemme riekaleiksi
pilkkopimeässä suomenlinnassa ja takahuoneessa ja vaasankadulla
sadan kilometrin säteelläkin
mutta ehkä sen on tarkoitus mennä näin
ehkä meidän on tarkoitus mennä näin
tahdomme rikkoa itsemme eheiksi
ehkä siksi puhallamme toistemme haavoihin
vaikkei meillä ole laastareita kummallakaan

ystäväni sanovat
että yhdessä me ainoastaan
poltamme siltoja ja tupakkaa
molempia ketjussa
että olimme parasta ennen viime toukokuuta
että sinä turmelet minut
mutta kun murunen
minä olen jo turmeltunut
ja vaikkei siinä ole mitään järkeä
sinä olet silti se
tyttö baarin vessassa
joka rikkoo hiljaisuuden
ei usko sattumaan
viimeinen hellepäivä
rosmariini
vasta kuusitoistakesäinen
Nietzschen tyttö
rikottu niin moneen otteeseen
että luulee kohtalonsa olevan olla rikki
sinä olet sakset
minä paperi

Kuva: Kasper Mäki-Reinikka

vain kuulle sinä kerrot
kuka lienee kivi

kolme pientä
suurinta sanaa
karkeloivat kielenkärjelläni
pelkään lipsahdusta
ja ettei sen tapahtuessa
kukaan alkaisikaan laulamaan
leikillään anna puuta
hiljaisuutta sinäkään et osaisi leikata
se olisi se kuuluisa myöntymisen merkki
ja niin minä tanssisin terälläsi
jalkani verillä
aina pikkutunneille asti

*Suvi Kenttämää,
Kallion kirjoituskilpailun
lyriikkasarjan voittaja*

PUHE- ILMAISU

Puheilmaisun opinnoissa tarkastellaan ihmistä ja ihmisyttä puheviestinnän ja puhetaiteen näkökulmasta. Olemme harjoitelleet mm. julkista puhumista, toimimista erilaisissa ryhmäviestintä-tilanteissa, lausuntaa, spoken wordia ja tarinan-kerrontaa. Tänä lukuvuonna kalliolaisten hyvän maun rajoja koeteltiin musiikin kanssa yhteistyössä toteutuneella Kauheimmat runot -produktiolla. Lisäksi puheilmaisu oli tuttuun tapaan vahvasti mukana KirjaKallion produktioissa sekä tanssin ja rotterdamilaisen De Theatrehavo / vwo-taidekou-lun kanssa toteutetussa KV-produktiossa *Keyword: contact*.

Opinnoissa harjoitelluille taidoille oli käyttöä Kallion lukion perinteisissä kilpailuissa, joiden palkintorahoista kiitämme jälleen syvästi kannatusyhdistystämme KYRYÄ. Puhekilpailu toteutui tällä kertaa joulukuussa. Kilpailuun osallistui kuusi rohkeaa puhujaa ykkösistä abeihin. Nelihenkiseen raatiin kuuluivat apulaisrehtori Ari-Pekka Niemi, matematiikanopettaja Tuomas Karkamo, alumni ja viime vuoden voittaja Sofia Muurinen sekä esiintyvä artisti, kirjailija ja puheviestinnän maisteri Meri Werkkomäki. Raati valitsi voittajaksi Noel Escartinin. Toiseksi tuli Valo Hytönen ja kolmanneksi Mitro Kutvonen. Myös yleisö äänesti omaksi suosikikseen Noel Escartinin.

Maaliskuussa järjestetyssä väittelykilpailun finaalissa mittelivät joukkueet: Iris Lounasmaa ja Anni Vehkaoja sekä Noel Escartin ja Matias Raappana. Parit väittelivät siitä, tulisiko Kallion lukiossa luopua päivänavauksista ja joustotunneista. Finaalin veivät erittäin täpärästi Noel ja Matias, jotka edustivat kantaa, että päivänavauksista ja joustoista ei tulisi luopua. Finaalin nelihenkiseen raatiin kuuluivat rehtori Ari Mäkinen, opinto-ohjaaja Minna Juntunen, toinen viime vuoden voittajista Lumia Pesonen sekä Kallion alumni, politiikan toimittaja Robert Sundman.

Sampo Harju, puheilmaisun opettaja

Puheilmaisu opiskelijan kokemana

Olen äärettömän esiintymiskammoinen. Pelkään kuollakseni olla yleisön edessä. Kun tulin Kallioon ja kuulin aineesta nimeltä puheilmaisu, päätin vältellä sitä keinolla millä hyvänsä. Toisena vuonna kaverini saivat minut suostuteltua käymään heidän kanssaan puhiksen ekan ja tokan kurssin. Jostain syystä molemmat kurssit päättyivät samaan jaksoon. Molempien kurssien ensimmäisillä tunneilla täytyi mennä luokan eteen seisomaan täydessä hiljaisuudessa. Kammosin noita hetkiä älyttömästi ja menin aina viimeisten joukossa luokan eteen. Esiintyminen tuntui hirveältä. Kurssien jatkuessa huomasin, että jokainen esiintyminen vähensi kammoani. Huomasin jakson loppuessa, että esiintyminen ei jännittänyt minua enää lähes ollenkaan. Tuntui mahtavalta päästä vihdoin ahdistuksen yli ja huomata, miten paljon esiintymisestä voikaan esiintyjänä saada.

Annikki Hirviniemi

Puhetaidejousto ke 30.8.2023

Lavan takana jännittää. Hämärästä erottuvat tuttujen kasvojen ääriviivat. Hiljaisuudesta kuuluu muutama kuiskattu repliikki. Ovien avaus ja yleisön innostunut rupattelu kuuluvat verhojen toiselle puolen tilaan, jossa kahdeksan puhetaidejoustolle ilmoittautunutta esiintyjää harjoittelevat viimeistä kertaa ennen esiintymistään. Puhetaidetta kuultaisiin elämän merkityksestä aina parisuhteen eroihin ja sateesta ihmisdemo-neihin. Valikoima on siis yhtä kattava kuin yleisön energiakin jo ennen esitysten alkamista.

Alkujuonto rikkoo hiljaisuuden ja saa adrenaliinin kehossa virtaamaan. Sydän tuntuu hakkaavan rintakehästä läpi. Jalat ovat pettää alta. Jännitys täytyy hyppelehtiä ja ravistella ulos kehosta. Ensimmäinen esiintyjä tulee lavalta sen taakse, ja esiintyjä toisensa jälkeen jännittää, esiintyy ja tulee takaisin jännitys purkautuneena. Peukkuja ja innostuneita hymyjä jaetaan vuorotellen jokaiselle lavan taakse palaavalle esiintyjälle. Vaikka kaikki ovat lavan takana lopulta hiljaa ja yksin, voi tilasta silti aistia, kuinka joka ikinen on tukena toisilleen. Kaikki jakavat jännityksen ja innostuksen yhdessä.

Kalliossa esiintymisessä parasta on yleisö, jollaista emme ole löytäneet mistään muualta. Esiintyjät otetaan vastaan aplodien saattamana, ja lavan taakse voi aina palata yleisöltä tarttuneen rakkau-den kera. Joka ikinen yleisössä on läsnä, ja oli kyse mistä tahansa, kalliolaiset ottavat sen vastaan avosylin. Vaikka esitys ei menisikään sillä tavalla, kuin oli suunnitellut, saa siitä kehuja koulun käytävillä vielä muutama päivä esityksen jälkeenkin. Kallion vastaanottavainen ja kannustava yhteisö on paras mahdollinen ympäristö harjoitella esiintymistä. Ei haittaa, vaikkei vielä osaisi. Sitähän varten Kallion lukioon on tultu, oppimaan.

Edit Hustad ja Sumu Torkkel

Yllä Edit Hustad ja Sumu Torkkel puhetaidejoustolla. Alakuvassa Kauheimmat runot -esiintyjät (vas.) Elo Tykkälä, Frans Frangén, Roosaa Tuutti, Valo Hytönen, Noel Escartin, Mitro Kutvonen, Mette Sarlin, Netta Kiuru ja Rai Laitinen. Kuvat: Sampo Harju

TEATTERI

Teatteriopetus toteutui tänä lukuvuotena monimuotoisena ja tuotti produktioita niin koulun omille näyttämöille kuin myös koulun ulkopuolisiin tiloihin erilaisten yhteistyökumppaneiden kanssa. Yhdeksällä TEA1-opintojaksolla tutustuttiin teatterityöskentelyn perusteisiin. Kahdeksalla TEA2-opintojaksolla perehdyttiin roolityöskentelyyn klassikkodraamojen parissa ja osalle opiskelijoita mahdollistui esiintymisiä vanhempainillassa ja koulun tammikuuisessa tapahtumapäivässä. Peruskursseilla hankittua pohjaa vahvistettiin teatteriproduktioissa (TEA3-5).

Tammikuussa ensi-illan sai Broken Heart Story, jonka on kirjoittanut Kallion lukion alumni Saara Turunen. Näytelmä esitettiin kolme kertaa 15 näyttelijän voimin Pengerkadun studiotheaterissa, ja sen ohjasi Johanna Perttunen.

Keväiselle taivaalle liihotti ensi-iltaansa Anton Tsehovin Lokki-näytelmä. Ryhmälähtöisessä projektissa musiikki, valaistus ja lavastus olivat opiskelijoiden toteuttamia yhdessä ohjaavan opettajan Noora Peltokukan kanssa. Näytelmässä yhdeksän näyttelijää työstivät monikerroksia rooleja kantaa yhdessä vastuuta eheästä kokonaisuudesta, jossa keskiössä oli elämänilo, elävän elämän puolustus, jonka vihollinen on lattean iloton, yksitoikkoinen ja tyytymätön harmaa arki. Elämänjano sekä rohkeus heittäytymiseen, hyppyyn antaen sydämen johdattaa. Lokin Ninan sanoin: "Sen onnen vuoksi, että saisin olla oikea kirjailija tai näyttelijä olisin valmis sietämään puutetta, pettymystä, asuisin ullakkohuoneessa ja söisin pelkkää ruisleipää, kärsisin tyytymättömyydestä omaan itseeni....Pää menee pyörälle!"

Pitkään toivottu musikaaliproduktio mahdollistui musiikin ja tanssin kanssa yhteistyössä Savoy-teatteriin valmistetussa Spring Awakening -produktiossa, josta enemmän toisaalla.

Lisäksi yksi työryhmä perehtyi kameranäyttelemiseen valmistamalla Kohtaamisia - Begegnungen - Encounters -lyhytelokuvan osana Vor Der Kamera -projektia.

Teatterin valtaan ja vallattomuuteen (TEA6) kautta eri aikakausien perehtyi innokas joukko opiskelijoita. Näyttelijä valmistautuu - Treenaamisen taito -opintojaksolla (TEA7) perehdyttiin näyttelijäntyöhön tutkimalla monitasoisen roolin rakentamista monologin keinoin vapaavalintaisista teksteistä.

Ohjaajantyön opintojaksolla (TEA8) tutustuttiin ohjastaiteen historiaan ja rakennettiin oman näköistä visiota ohjaussuunnitelman myötä Minna Canthin Papin perheestä. Ohjaamista maisteltiin myös käytännössä lyhyen demokohtauksen avulla.

Viidennessä jaksossa opiskelijat lyöttäytyivät yhteen harjoittelemaan, osa näyttelemistä (TEA10), osa ohjaamista (TEA9). He toteuttivat pienryhmissä demot, jotka esitettiin omilla minifestareilla.

Teatterin lukiodiplomikatselmuksessa nähtiin kaksikymmentä upeaa omaäänistä työtä, joita toteuttamassa oli nelisenkymmentä diplomistia ja lähes 60 avustajaa. Uutuutena viisi opiskelijaa suoritti teatterin lukiodiplomin kameranäyttelemisestä, ja saatujen kokemusten perusteella tullaan opetushallitukselle esittämään toive saada toteuttaa kyseisiä diplomeja jatkossakin.

Lavastuksen ja teatterin opiskelijat toteuttivat erityistehtävääineiden yhteistyönä ohjaavine opettajineen (Maija Ihanainen ja Annemari Untamala) koulun joulujuhlan dramaturgian. "Leikattu joulu" yhdisti bändin esittämät biisit säästöpainneiden alla kamppailevan Korvatunturin väen jouluvalmisteluihin, ja mutkien kautta joulupukki pääsi kuin pääsikin lahjojenjakomatkaan Petteriporonsa kera.

Noora Peltokukka, Johanna Perttunen ja Annemari Untamala, teatterin opettajat

*Elo Tykkälä Lokki-näytelmästä.
Kuva: Lumi Rantamaula*

Keikkiksen adventtipäivänavaus 1.12. 2023.
Vas. Anja Ash, Eeva Airavaara, Ellen Hellberg,
Emma Saarinen, Ines Koponen, Roosa Tuutti
ja Kirikou Rajala.
Kuva: Sampo Harju

äänisuunnittelu

Äänitekniikan opiskelussa pääsimme oppimaan, minkälaista on hoitaa live-äänentoistoa erilaisiin tilaisuuksiin ja myös miten hoidetaan studioäänitystä. Opimme myös, kuinka tärkeää on avun pyytäminen. Kiinnostavinta olivat mikserin käyttö ja eri soittimien mikittäminen. Saimme äänikursseilta uuden kiinnostuksenkohteen ja harrastuksen, mikä osoitti, että voi olla tärkeä osa esitystä olematta kuitenkaan itse lavalla. Äänitekniikan ensimmäisen kurssin lopputyönä hoidimme vanhojen tanssien ja Kauheimmat runot -proggiksen äänet, mikä oli hauskaa ja mielenkiintoista. Kivointa oli uudet oivallukset, hyvät kokemukset ja uudet kaverit. Ensi vuonna pääsemme äänittämään leffaa!

Hanna Hiltunen ja Milo Kokko

Tein pari biisiä Antti Holman Kauheimmat runot -puhetaideproggikseen, jossa Holman kirjoittamien jokseenkin hävyttömien runojen pohjalta luotiin erittäin sekasortoinen esitys. Tähän sisältyi siis runoja, joihin osaan sävelsin ja äänitin sopivat musiikit. Päädyin tekemään kolmesta eri tekstistä atonaalisen laulun, klassisen liedin ja gospelbiisin.

Lied syntyi runokirjassa esiintyvän Reino Leinon runoista, jotka jäljittelevät Eino Leinon romantista tyyliä härskiydellä höystettynä. Tekstin innoittamana muodostui dramaattinen teos, joka erilaisten osien aikana kasvaa ja huipentuu lopul-

ta suureen loppukadenssiin. Muuna inspiraationa olivat esim. Schumannin liedit, joiden pianosäestystä jäljittelin.

Atonaalinen laulu on tehty Edith Södergranin tyyliä jäljittelevästä Edith Södermalmin runosta. Toisin kuin lied, teksti on moderni, joten atonaalisuus oli täydellinen valinta. Laulu improvisoitiin äänityksessä, pientä suunnittelua lukuun ottamatta. Käytännössä äänitin ensin ympäriryöreän melodian, johon päälle äänitin satunnaista pianon koskettimien painelua. Tätä oli hauska tehdä.

Viimeisenä mainitusta gospelista tuli kappale nimeltään Kiit vitust. Kiit vitust on kahdesta Larin Paraskea jäljittelevästä runosta koottu hoilauks, jossa kertosaikassa toistetaan yhtä ja samaa lausetta: "Kiit vitust, itke, naura, kiit." Muutenkin kappale on hyvin yksinkertainen noin neljän soinnun biisi, jonka on tarkoituskin olla helppo laulaa mukana. Tästä muodostui proggiksen ns. "anthem", jota soitetaan aina milloin missäkin. Ja onhan se ihan hyvä, ainakin jää kovasti soimaan päähän.

Kaiken kaikkiaan oli oikein hauska projekti päästä tekemään kolmea tosi erilaista kappaletta vain tekstien pohjalta. Pääsin vähän haastamaan omaa luovuuttani ja taitoani. Oli kivaa myös huomata, että pystyin säveltämään, vaikka en aiemmin sitä ole paljoa tehnyt.

Elena Häsänen

Vor Der Kamera -elokuvan säveltäminen oli monivaiheinen prosessi. Etukäteen tiedettiin, että elokuvaan haluttiin kuoro. Pääsin elokuussa työryhmän mukana matkalle Berliiniin. Matka oli ikimuistoinen ja inspiroiva, ja oli erityisen ihanaa saada säveltää musiikkia, kun koko tuttu ryhmä oli tukena kannustamassa.

Kuoron osallisuus elokuvassa oli epävarma lähes kuvausviikkoon asti. Kun kuoro vihdoinkin varmistui, oli vähän yli viikko siihen, että kuvaukset piti saada purkkiin. Käytin koko lauantain säveltämiseen, ja lopputuloksena syntyi kuorobiisi, joka treenattiin muutamassa päivässä. Iso kiitos kuuluu loistavalle kuorolle, joka hyvin nopealla aikataululla oppi kappaleen ja saapui kylmälle Senaatintorille iltamyöhään kuvauksiin.

Mutta tästä kaikki vasta alkoi. Raakakuva valmistui joulukuun, jonka jälkeen sävelsin joululomalla loput elokuvan kappaleet. Niitä alettiin loman jälkeen harjoittelemaan ja äänittämään. Vietimme monta iltaa koululla äänitellen soittimia ja kuorolaisia. Olen todella kiitollinen siitä, kuinka moni lähti mukaan soittamaan ja laulamaan ja luomaan sitä sävelmaailmaa jonka olin elokuvaan visioinut.

Opin prosessista paljon. Aiemmin elokuvassa ei ole ollut säveltäjää tällaisessa asemassa, joten kaikki oli uutta myös koko työryhmälle ja opettajille. Siihen nähden selviydyimme oikein kunnialla, ja elokuva saatiin vielä aikataulussa val-

miiksikin. Tämä projekti tulee varmasti jäämään muistoihin pitkäksi aikaa. Kiitos työryhmälle!

Kerttu Suominen

Kävin ensimmäiset äänitekniikan kurssit abivuonna. Nyt opiskelen neljättä vuotta, ja valmistumisen lähestyessä ainoa katumukseni on, etten aloittanut äänitekniikkaa aikaisemmin.

Neljäntenä vuonna äänitekniikan opiskelu on koostunut itsenäisestä työskentelystä, ja se on ollut valtavan hauskaa. Opettaja-Hannalta kurseilla saadut opit ovat tallessa muistissani ja Drivessa, ja olen päässyt soveltamaan niitä käytännössä.

Olen miksannut joitakin produktioita yksin, ja isommista tuotannoista olen työskennellyt muiden opiskelijoiden ja Hannan kanssa. Olen ollut henkisenä tukena ja apurina tuoreemmille äänitekniikoille heidän ensimmäisissä projekteissaan.

Kaikki tämä on ollut valtavan palkitsevaa ja opettavaista. Ehkä hauskimpia kokemuksia oli, kun joku kysyi minulta neuvoa ja vastasin. Vastatessani ajattelin: "Vau! Sanon sanoja, ne pitävät paikkansa ja osaan vastata tähän kysymykseen!"

Suosittelen äänikursseja lämmöllä kaikille, sillä ne ovat olleet oman opiskeluni kohokohta.

Ines Koponen

Tanssi

**”Voimaannuttavaa”
-Tuuli Korkeamäki**

**”Löysin itseni ja tanssijaminäni”
-Krista Viitanen**

Tanssin opinnot ovat puretuneet sekä tanssin tekniikkaan, somatiikkaan, koreografioiden tekemiseen että improvisaatioon. Erityisesti koulun tanssin produktioiden ja esitysten katsomisen myötä olemme pohtineet fyysisen olemisen ja toimimisen välistä suhdetta. Tanssi on ollut yhtä aikaa liikuttavaa ja pysäyttävää, välillä voimaannuttavaa, haastavaa tai vain arkisesti kehon kokemista oman fyysisyyden äärellä. Painopiste on ollut liikkeen kokemisessa ja kehon painon tunteamisessa. Opiskelijat ovat kurssin aikana löytäneet taloudellisen tavan siirtää omaa painoaan, esimerkiksi liikkua eri tasoissa. Dialogi toiseen tanssijaan kehon painon, tasapainon, refleksien ja impulssien välityksellä on ollut taiteellisten prosessien lähtökohta. Olemme harjoitelleet kaatumista, painovoimalle antautumista, artikuloitua liikettä, rullaamista ja pehmeää tapaa nostaa toista tanssijaa. Olemme harjoitelleet minimaalista voimankäyttöä toisen tanssijan nostamisessa ja hakeneet, kuinka voimme liikkeen avulla tehdä kehostamme kevyen ollessamme nostettavana. Tunneilla ei ole tarvinnut hallita täydellisesti teknisiä taitoja saavuttaakseen tanssin ilon ja yhteyden toiseen tanssijaan. Taitojen oppimisen tavoitteena on ollut avata uusia fyysisyyden ovia.

Improvisaatiotunneilla tanssin peruselementit ovat muodostuneet osaksi liikkeen tuottamista ja opiskelijat ovat löytäneet oman persoonallisen kehon kielen osana tanssimistaan. Somaattiset harjoitteet ovat auttaneet kehon aistimisessa. Akrobatian tunneilla on harjoiteltu akrobatian perustaitoja, ketteryyttä, voimaa ja liikkuvuutta. Akrobaattiset taidot ovat muodostuneet osaksi jokaisen opiskelijan tanssijuutta.

Tanssia on opiskeltu sekä koulumme yläsalissa, Leipätehtaalla, kaupungin näyttämöillä, ulkona, julkisissa tiloissa että kansainvälisillä estradeilla Rotterdammassa ja Riiassa (Näistä lisää myöhemmin tässä julkaisussa). Kuluneen lukuvuoden aikana on valmistunut perusopetuksen lisäksi kolme isoa produktiota ”Keyword: contact”, ”Rajapinoilla” sekä koulumme suurmusikaali ”Spring awakening”.

Koulumme suurmusikaali Spring awakening elävöitti lukuvuotamme läpi vuoden. Sitä esitettiin Savoy-teatterissa 13. - 17.5. Spring awakening koreografiasta vastasi Maiju Kuivalainen.

Tanssin lukiodiplomin teki 17 opiskelijaa. Diplo-

mit esitettiin CaisaKallio-festivaalin yhteydessä 26.4. Tanssin lukiodiplomeita olivat arvioimassa Kallion lukion tanssin lehtori, Mirva Mäkinen, Kallion lukion tanssipedagogi Maiju Kuivalainen ja vierailtava tanssipedagogi Kaisa Hahl. Tanssipedagogiikan opiskelija Linnea Hassila teki opetusharjoittelun tan1 ja tan3 -opintojaksolla kolmannessa jaksossa, ja Valo Valve teki opetusharjoittelun tan3 -opintojaksolla viidennessä jaksossa. Linnea Hassilan koreografia ”All that jazz” esitettiin koulumme joulujuhlassa. Sekä Linnea Hassila että Valo Valve tekevät ammattiopintojaan Savonian ammattikorkeakoulussa.

Yhteistyö Tanssin talon kanssa on mahdollistanut useita ilmaisia esityslippuja Kallion lukion tanssin opiskelijoille. Tanssin talon upeat kotimaiset ja kansainväliset tanssitaiteilijat ja -teokset ovat tehneet opiskelijoihin lähtemättömän vaikutuksen. Ohessa ote Kallion lukion opiskelijan, Raakel Heinon, reflektiosta Alpo Aaltokosken teoksesta Okon Fuoko:

”Okon Fuoko herätteli ajatuksia. Teos sai minut pohtimaan nyky-yhteiskunnan visuaalisia ihantei-

ta, kun tanssijat liikkuvat mitä kummallisimmilla tavoilla. Liike oli ajoittain jopa rumaa. Miksi? Se on liikettä yhtä kaikki, miksi se on rumaa? Varsinkin yhteiskunnalliset kauneusihanteet nousivat ajatuksissani esille. Sosiaalinen media muodostaa näille ihanteille tarkat raamit, joiden sisään tulee mahtua. Jos ei muutoin, niin sitten rytistämällä ja puristamalla ja runnomalla ja luoja ties mitä.

Esitys sai minut pyörittelemään päässäni kelaan täydellisyden käsitteestä: täydellisyden ollessa täydellistä, onko mikään enää oikeasti täydellistä? Jatkuva täydellisyden tavoittelu ajaa kierteeseen, jossa ”täydellisyys” on enää pelkkää sanahelinää. Ensinnäkin, jos sen käsite täyttyy, se käytännössä lakkaa olemasta, sillä täydellisyden käsitteeseen sisältyy mielestäni automaattisesti sen tavoittelun aspekti. Toiseksi, täydellisyys on suureksi osaksi vain silmänlumetta, jota varsinkin nykypäivän sosiaalinen media ruokkii raivokkaasti.

Parhaissa tapauksissa tanssiteoksista jää jotain käteen. Tästä jäi aika paljonkin, molempiin käsiin, ja ehkäpä myös jalkoihin!”

- Raakel Heino

Mirva Mäkinen,
tanssin opettaja

**”Hauskoja ja vapauttavia kokemuksia”
-Aino Hakavuori**

**”Tanssi on virkistävää
keholle ja mielelle”
-Paula Ahonen**

**”Monipuolista tanssin treenaamista
kavereiden kanssa” -Stella Nordlund**

**”En alun perin ajatellut, että haluaisin tanssia.
Kävin tanssin ensimmäisen opintojakson ja päätin,
että teen tanssin opintoja tanssin lukiodiplomiin
asti. Tanssi vei mukanaan” -Pinja Karjalainen**

**”Kiva tunnelma kokeilla uutta”
-Inka Oksala**

**”Monipuolista ja itsenäistä työskentelyä
tanssin lukiodiplomin tekemisen myötä”
-Helka Tanskanen**

Tan1-opintojaksolla.
Kuvat: Mirva Mäkinen

KUVATAIDE

Eero Turpon videoperformanssi "Hiihtävä Poika".

Kuviksen vuosi Kalliossa on ollut täynnä taidetta ja upeita teoksia! Kuvataidetta ovat tänä vuonna opettaneet Kasper Mäki-Reinikka, Maija Ihanainen ja Milja-Maaria Terho. Kallion kuviksen opintojaksovalikoima yhdistelee valtakunnallista tarjontaa ikiomiin oppimiskokonaisuuksiin. Ykköskursseilla keskitytään omiin kuviin ja kulttuureihin, kakkoskursseilla katse käännetään ympäristöön, kolmoskurssi käsittelee median kuvia, ja neloskurssi pureutuu taidehistoriaan ja nykytaiteeseen. Koulumme erikoisuus on valokuvaus, jonka parissa on digikuvauksen ja studioympäristössä toimimisen lisäksi mahdollista filistellä analogisia aikoja filmikuvauksen ja pimiötyöskentelyn parissa.

Tänä vuonna kuviksessa on tehty erityisen ahkerasti kuvataiteen lukiodiplomeita. Vuodessa on valmistunut lähes 40 upeaa diplomiteosta, jotka ovat käsitelleet valtakunnallisia tehtävänantoja matematiikasta ja peileistä kehon koristeisiin ja taiteilijakirjoihin. Teokset ovat täyttäneet pääkoulun kakkoskerroksen aulan ja käyttävät peräti kahdessa diplominäyttelyssä joulukuussa ja helmikuussa. Tässä vuosikertomuksessa pääset lukemaan yhden diplomin tekijän, Anna Majamaan, mietteitä diplomien suorittamisesta.

Huhtikuussa pidettiin pääkoululla jo perinteeksi muodostunut Kallion kuviksen ja lavastuksen kevänäyttely - tänä vuonna nimeltään *Sekalaiset näyttäjät*. Näyttelyssä päästi ihailemaan vuoden aikana kursseilla tehtyä taidetta laajasti eri opintojaksoilta. Esillä olivat mm. Eero Turpon videoperformanssi *Hiihtävä Poika*, jonka päähenkilö hiihtää halki lumettoman Helsingin, ja Saara Kataisen *The Unholy Trinity*, jossa Suomen valtioneuvoston tärkeimmät poliitikot esitetään keskiaikaisen ikonimaalauksen keinoin.

Kuvataiteen proggisopintojaksossa Ku5 tehtiin tänä vuonna jälleen yhteistyötä Kuvataidelukion ja Alppilan lukion kanssa. Kurssilla perehdyttiin nykytaiteeseen ja sen toimintatapoihin ja toteutettiin teokset itsenäisesti tai ryhmässä Alppilan lukuvuoden päätöstahtumaan Alppi-festeille.

Kasper Mäki-Reinikka, Maija Ihanainen ja Milja-Maaria Terho, kuvataiteen opettajat

Kuvataiteen lukiodiplomi

Läpi elämäni olen harrastanut kuvataidetta jossain muodossa, joten lukiodiplomi tuntui luonnolliselta jatkeelta lukiourakalleni. Diplomia varten ei kuitenkaan missään nimessä tarvitse loputtoman pitkää taideuraa tai tarinaa siitä, kuinka ensimmäinen sana oli vuoden iässä "renessanssi"; pelkällä kiinnostuksella ja ainakin neljän kurssin kattavalla motivaatiolla pääsee jo vaikka kuinka pitkälle!

Pohjalle olin itse käynyt kurssit 1,2,3 ja 6, joista kutos- eli valokuvauskurssi oli ehdottomasti suosikkini, vaikka en sitä lopulta diplomissani hyödyntänyt. Kalliossa on tarjolla kuvataiteen(kin) opinnoissa valtavasti kaikkea kiinnostavaa, ja ehdottomasti kehotan kokeilemaan kaikkea niin laajasti kuin vain on aikaa ja tilaa lukujärjestyksessä. Koskaan ei voi tietää, mikä työskentelytapa tai materiaali saattaisikin tuntua omalta, ja opetuksesta kannattaa ottaa kaikki ilo irti! Itse kuvataiteen ohella kuviskursseilta on jäänyt käteen arvokkaita ajankäytön taitoja ja merkityspohjaisen pohtimisen kykyjä, joista oli diplomiprojektissakin apua.

Vuoden 2024 oph:n aiheista päädyin kovan pohdinnan tuloksena aiheeseen "kehon koristeet", sillä koin sen sisältävän hyvän tasapainon tulkinnanvaraisuutta ja selkeyttä. Itse diplomityön tekeminen oli raskas, mutta palkitseva urakka. Vaikka välillä työmäärä tuntuikin olevan loputon ja deadline lähestyvän ennennäkemätöntä vauhtia, projektin aikana sain jatkuvasti ohjaavalta opettajalta ja muilta diplomisteilta tukea. Myös toisen lukiodiplomin suorittaneena pidin kuvataidediplomissa juuri vertaistuesta, joka oli saatavilla, kun töitä työstettiin yhdessä tuntien aikana. Koen oppineeni projektilta paljon, enkä vaihtaisi maalintuoksuisia turhautumisen hetkiä mihinkään.

Anna Majamaa

Yllä Anna Majamaan lukiodiplomi "koskettu / koskematon" (2023).
Oik. Aleksandra Topchii kuvataidetunnilla.
Kuvat: Kasper Mäki-Reinikka
Vas. Saara Kataisen "The Unholy Trinity".

MUSIIKKI

Vilja Kastilan musaproggiksessa
"Älä kerro kellekään".
Kuva: Kiira Kinnula

Kas kummaa... taas on marraskuu. Nukun pommiin, juon viint ja kaivan pyl. Kyykin persien hajuksen pyyhkeen alla, kaik on hiljast. Harjun Sampolt ja Kivimäen Hannalt viesti: "Hei vaan kaikkien heiluville!..." Mul mene pupu pöksy ja tuntu ku mua ois hakattu naamaa, puol yöt, tulehtunel kalal.

Kenel o varaa tuhlat aikaa jonninjoutaval proggiksel, jossa ei oo päät ei häntää?

No mul o! Mää juoksi musaluokkaan ja tajusisin et... tä on vähintään maailman tyhmint ja toisiksparast.

Laulaa luriteltii ja oli hauskaa. Kaik men vituiks, just niinku piti. Opittii teke yhres hommii ja musiikki yhist meit kaik. Esiintymisjännitys unohtu ja ei ol koskaan ollukkaa musiikin parissa yht hauskaa.

Jumankau, tämmötteettes yhteismusisointii lisää!

Roosa Laitinen
Antti Holman Kauheimmat runot -produktiosta

Musiikin lukiodiplomin tekeminen oli tavoite, jonka olin asettanut itselleni jo lukion alussa. Sen tekeminen merkitsi minulle äärettömän paljon. Projektin avulla sain vahvistuksen siitä, että pystyn itse organisoimaan asioita, nuotintamaan ja sovittamaan kappaleita sekä liidaamaan isoa bändiä. Se oli minulle tavallaan itsenäisyyden merkki, mutta ennen kaikkea diplomin tekeminen oli piristys koulupäivien keskelle; pääsin uppoutumaan musiikkiin ja nauttimaan yhdessä soittamisesta.

Kannustava opetus sekä monipuoliset mahdollisuudet musiikinopinnoissa, kuten orkesteri, Keikkis, musaproggis ja muiden diplomit, ovat tuoneet lähelle muita musiikista kiinnostuneita ihmisiä sekä antaneet pohjaa ja innostusta tulevaisuuden musaopinnoille. Tämän olen kokenut todella arvokkaaksi!

Iida Saarikorpi

Musiikki on aina ollut yksi mieleisimmistä oppiaineista itselleni, joten sen jatkaminen lukiotaipaleella oli luonnollista. Ensimmäisen lukuvuoteni aikana olen ehtinyt jo käymään MU1- ja MU2-kurssit, jotka osasivat molemmat yllättää positiivisesti. MU1-kurssilla erityisen siistiä oli, kun jakson lopuksi kaikki pääsivät kokeilemaan itse musiikin tekemistä. Ensin, kun kuulin asiasta, olin jännittynyt ja stressasin asiaa jo etukäteen, koska minulla ei ollut asiasta kokemusta laisinkaan. Kaikki kuitenkin kääntyi lopulta parhain päin, ja saimme ryhmäni kanssa tehtyä ihka oikean kappaleen muille esitettäväksi! Olin asiasta hyvin iloinen ja tyytyväinen, koska olen aina haaveillut oman biisin tekemisestä. Kaikkien esitellessä omia musiikinäytteitään vallitsi välillämme hyväksyvä ja kannustava ilmapiiri, mistä erityisesti pidin. MU2 taas pääsimme uppoutumaan syvemmälle soittimien soitossa, kun opimme esimerkiksi, miten improta soittimilla. Pääsimme myös kokeilemaan, miten luovasti eri arjen äänillä saadaan tehtyä taidetta. Oma lempiosa oli kuitenkin loppupuolella, kun meidät jaettiin ryhmiin, joista muodostui perusbändikokonaisuus, jolla me harjoittelimme ja lopulta soitimme itse valitsemamme kappaleen. Se opetti paljon ryhmätyöskentelystä ja bändisoittamisesta. Oli upeaa huomata, miten eri taustoista riippumatta pystyi harjoituksella kasamaan erinomaisen esityksen!

Bella Romero

Olen viimeisen kouluvuoden aikana päässyt musisoimaan paljon. Heti kouluvuoden alussa esitimme kuoron ja orkesterin kanssa Kotiin-kappaleen Kallioon palanneelle Arille ala-aulassa. Ainakin kyynelistä päätellen viesti kosketti. Kuoron kanssa keikkailtiin syksyllä myös Kallion kirjastossa.

Marraskuussa esitettiin vuoden ainut musaproggis. Siinä suunnittelimme ja harjoittelimme keikan, jossa aiheena oli tänä vuonna salaisuudet. Keikkaan sisältyi niin telepatiaa kuin räppääviä alieneitakin.

Marraskuussa alkoi myös Keikkis, jonka tunneilla harjoiteltiin kappaleita joulujuhlaan. Tuntien lisäksi käytimme keikkikseen myös paljon vapaa-aikaa etenkin joulukuussa. Kokemus oli kuitenkin antoisa, sillä on aina ihanaa musisoida isolla porukalla. Keikkiksestä mieleen ovat jääneet erityisesti Nisse-polkan rallattelut sekä Lucian päivän esitys.

Kolmannessa jaksossa päästiin taas uuden musaprojektin pariin, kun Kauheimmat runot -proggista alettiin tuottamaan. Holman runojen tulkitseminen ja laulaminen on ehdottomasti

ollut tämän vuoden parhaita juttuja. Esitykseen kuului kolme Elena Häsänen säveltämää kappaletta, joista jokaisessa olin mukana laulamassa. Erityisesti Lied-kappaletta varten harjoittelimme klassisen laulannan ominaisia piirteitä, mikä oli huvittavuutensa lisäksi opettavaista ja kiinnostavaa.

Valo Hytönen

LAVASTUS

valosuunnittelu

Valotekniikka on ollut muodossa tai toisessa osa jokaista koulun esitystä. Koulun valotekniikan osaajat ovat työllistettyjä ja haluttuja, ja moni opiskelija on lukuvuoden aikana löytänyt intohimonsa tästä esitystaiteen tekijästä.

Kuva: Sinna Kröger

Lavastuksen oppiaineen tehtävänä on avata opiskelijoille näkökulmia lavastuksen taiteellisiin, teknisiin ja tuotannollisiin ulottuvuuksiin. Kursseilla toteutetut dioraamat, installaatiot ja lavamallit havainnollistavat tilallisen dramaturgian ja ilmaisun mahdollisuuksia. Kursseilla lavastusta on tutkittu käytännön lisäksi myös teorian kautta, tarkastellen niin historian havinaa kuin tulevaisuuden mahdollisuuksia.

Koulumme musikaali Spring Awakening on ollut lavastuksen vuoden suurponnistus, jossa lavastussuunnittelijat, opiskelijamme Vuokko Kankare ja Silja Lampisjärvi tekivät vuoden mittaan pohjatyötä lavastusope Milja-Maarian ohjauksessa lähilukien musikaalin tekstiä ja suunnitellen lavastuksen rakentumista videoprojisoitien ja fyysisten lavaelementtien varaan. Nelosjakson LA2-opintojaksolla musikaalilavastajien joukko laajeni ja lavastuskeskuksena toiminut kuvisuolka alkoi täyttyä maalattavista tuoleista, naulakoista ja tikkaista. Rekvisiittatyöpaja tuotti musikaalia varten niin Raamattuja kuin partaveitsiäkin. Lopullinen esitys Savoyn lavalla on tätä kirjoittaessa ehtinyt ensimmäiseen kenraaliin, ja upealta näyttää - 1800-luvun maailma loihditaan lavalle videoiden ja perinteisten lavasteiden saumattomana yhteistyönä!

Tänä vuonna toista kertaa järjestetty Lavastus 3 teki yhteistyötä Kirjallisen ilmaisun kanssa viime vuoden tavoin otsikolla Irti paperista / tekstistä tilaksi. Kurssi osallistuu Kallion kirjaston Runopiknikkiin toukokuussa kirjaston Satulinnaan rakentuvalla installaatiolla ja ympäri Kallion katuja levittäytyvällä ääni-installatiolla "Kallio Street View". Kallion lukion opiskelijoiden toteuttamassa virtuaalisessa, paikkasidonaisessa ääni-installaatiossa opiskelijoiden lämminhenkiset tarinat ja hauskat havainnot kaupunginosasta kiinnittyvät Kallion kulmiin. Installaatio koostuu lyhyistä äänitiedostoista, jotka pystyy kuuntelemaan vain siinä kadunkulmassa, johon ne on kirjoitettu. Kokonaisuus toteutetaan Seppo-pelillistämisalustalla.

Kasper Mäki-Reinikka, Maija Ihanainen ja Milja-Maaria Terho, lavastuksen opettajat

Yllä lavastuksen ja kirjallisen ilmaisun Irti maasta -kurssin projisointiharjoitus. Alla Spring Awakening -musikaalin lavasteita. Kuvat: Kasper Mäki-Reinikka

Media

Elävä elämä tarjosi enemmän kuin tarpeeksi aiheita tarkastella sitä, miten media vaikuttaa meihin ja millä tavoilla me kulutamme mediaa: Kallion lukio vallattiin vastalauseena Petteri Orpon hallituksen leikkauksille, alkoi presidenttikisa, Israelin ja Hamasin välinen sota, Vantaan kouluampuminen järkytti, tekoäly alkoi luoda häkellyttävään aidoita näyttäviä videoita... Näitä ja myös lukiolaisen omaan arkeen liittyviä tapahtumia työstettiin median suosituimmalla opintojaksolla Median ilmiöt ja ilmaisutavat. Kurssilla kirjoitettiin uutisia, tuotettiin kolumneja, tutkittiin kasvavaa disinformaation ongelmaa, paneuduttiin median eettisiin kysymyksiin, sulateltiin sosiaalisen median tulevaisuudenkuvaa ja tekoälyn mahdollistamaa feikkivideoiden tulvaa sekä tuotettiin aitoja henkilökuvajuttuja. Osoitteessa <https://kallio-media123.wordpress.com> on luettavissa moniäänisiä haastatteluja yllättävistäkin näkökulmista.

Journalistisen kirjoittamisen opintojaksolla vietiin tekstin tuottamista pitemmälle. Tutkittiin reportaasimaista ilmaisua, tehtiin tiedonhankintaa, toteutettiin haastatteluja ja harjoiteltiin jutun tekemisen erilaisia vaihtoehtoja journalistisin säännöin: kaiken pitää olla totta.

Journalistinen radio ja podcast -opintojaksolla perehdyttiin ääni-ilmaisuuun, äänen editointiin, podcastin käsikirjoittamiseen ja tekemiseen. Ryhmätöinä valmistetut podcast-jaksot toteutettiin yhteistyössä Helsingin Nuorten toimintatalo Kipinän kanssa ja äänitykset tehtiin Itäkeskuksen studiolla. Syntyi monenlaisia luovia ratkaisuja ja laadukkaita toteutuksia true crimesta satuihin ja lifestyle-keskusteluista radioteatteriin. Moni tunnusti, että podcast-kipinä syytti.

Sosiaalisen median kurssilla tutkittiin somen monia ulottuvuuksia, erilaisia käyttötarkoituksia ja sisällöntuottamisen tapoja, perehdyttiin somen historiaan ja valotettiin tulevaisuutta, analysoitiin somen hyvää ja pahaa vaikutusta ihmisiin sekä tuotettiin somesisältöjä ja kokeiluja.

STATUSJUTTU?
Laura & Pilvi

PODCAST-SARJOJEN KANSIKUVIA:
Lukuharjoitus - tekijöinä Anni Ruokangas ja Roope Lappalainen
Statusjuttu - Pilvi Pruuki ja Laura Siivari
Palopodi - Hilikka Nupponen ja Julia Salo

Vuoden mittaan on vierailtu Ylen uutistoimituksessa, Yle Kioskissa, Yle X:ssä, Radio Helsingissä ja Helsingin Sanomissa sekä käyty World Press Photo -lehtikuvanäyttelyssä. Kurssien tiimoilta on tavattu monia median ammattilaisia ja sisällöntuottajia: Katriina Pajari, Tuomas Kaseva, Reetta Rönkä, Anna-Sofia Berner, Tuomas "Tume" Kukkonen, Pinja "Pinsku" Sanaksenaho, Essi Pöyry, Sofia Virta.

Ylen kanssa yhteistyössä järjestetyllä konsepti-kurssilla tehtiin muun muassa sosiaalista mediaa hyödyntäviä media-alan konsepteja. Kurssin veti Laura Majava Yleltä, ja vierailijoina oli Ylen ammattilaisia.

Dokumenttielokuvakurssi vieraili Doc Point -festivaaleilla. Dokumentti- ja fiktioelokuvan kurseilla tehtiin vuoden mittaan lukuisia elokuvia, joita nähtiin koulun leffajoustoilla. Elokuvakäsikirjoituskurssilla opeteltiin käsikirjoittamisen niksejä ja tehtiin omat käsikirjoitukset. Elokuva-analyysin kurssilla käytiin elokuvateatterissa, nähtiin tuoreita lyhytelokuvia Tampereen elokuvajuhlilta ja tutustuttiin Kavin kirjaston upouusiin tiloihin. Vierailijana oli tietokirjailija Leena Virtanen.

Lotta Tuomikoski podcaststudiolla Med 3.1.-kurssilla. Kuva: Kirsti Pohjanväre

Uneton48-elokuvatapahtumassa oli sekä syksyllä että keväällä joukkueita, keväällä peräti kuusi.

Lukiodiplomeina valmistui kuusi hienoa elokuvaa, joita oli tekemässä kymmenen median diplomistia. Tänä vuonna teatterin lukiodiplomi oli mahdollista tehdä kameranäyttelemisestä, joten elokuvissa nähtiin myös teatteridiplomistien työtä. Elokuvien aiheita olivat sunnuntai, itsenäistymisen vaikeus, aseksuaalisuus, ystävyys, Mursu-figuuri ja psykologinen trilleri. Elokuvat esitettiin CaisaKallio-festivaaleilla.

Emilia Lehtinen, Kikka Pohjaväre ja Marjo Viitala, median opettajat

Helka Tanskasen lukiodiplomielokuvan "Ihminen" kuvauksissa näyttelijät Leevi Lehtonen ja Isabel Arhio. Kameran takana kuvaaja Riina Talka, äänittäjä Eeva Airavaara ja näyttelijä Felix Westerberg. Kuva: Venla Lankinen

PERINTEITÄ

*Rap Battlen finaalissa Niilo Vähäsarja ja Eero Vepsäläinen.
Kuva: Sampo Harju*

Päivänavaukset

Ei turhaan sanota, että Kallion lukiolaisista koostuva yleisö on paras mahdollinen! Missään muualla en nimittäin ole saanut osakseni vastaavaa tuen ja kannustuksen määrää kuin koulumme alasalin lavalla esiintyessäni.

Ensimmäisen päivänavauksen pidin ollessani toisella vuosikurssilla ja tuota esiintymistä muistan jännittäneeni enemmän kuin juuri mitään muuta sillä hetkellä. Kuitenkin heti salin ovien auetessa ja yleisön rynnätessä innokkaasti lavan edustalle minut valtasi oitis yleisöstä huokuva turvallisuudentunne, jonka myötä myös kaikki jännitys laantui. Sain heti todistaa, kuinka vilpitön halu ihmisillä täällä on toimia toisilleen hyvänä yleisönä. Sittemmin on ollut ilahduttavaa huomata, ettei ihmisten ole välttämättä tarvinnut edes sen koommin mainostaa päivänavauksiaan, sillä aina on voinut luottaa siihen, että jokaisena aamuna kello puoli kymmenen aikaan saliin löytää tiensä se sama Kallio-hengellä varustettu, suurisydäminen yleisö.

Esiintyjänä kehittymisen kannalta tällaiset kokemukset ovat tietenkin valtavan merkityksellisiä ja voimaannuttavia. Alasalin lavalla ei ole ollut yhtäkään sellaista hetkeä, ettenkö olisi kokenut saavani yleisöltä täyttä tukea ja hyväksyntää. Siellä esiintyessä tuntuu siltä, että tulee aidosti kuulluksi ja nähdyksi. On ollut todella arvokasta saada matalalla kynnyksellä toteuttaa itseään tällaisissa puitteissa ja näin vastaanottavaisen yleisön edessä!

Kallion päivänavaukset ovat opettaneet minulle paljon vahvuksistani esiintyjänä. Ennen en esimerkiksi uskonut, että minulla olisi taitoa luoda tunteita herättäviä tai puhuttelevia esityksiä. Yleisöstä kantautunut palaute sai minut kuitenkin ajattelemaan toisin ja juuri yleisön lempeän olemuksen koenkin toimineen ratkaisevana tekijänä tälle muutokselle.

Päivänavaukset ovat valtavan hieno ja tärkeä konsepti, jolle toivon pitkää ikää! Esiintyjä saa niistä paitsi rohkeutta, voimaa ja itsevarmuutta, myös tunteen siitä, että sillä, mitä tekee tai sanoo, on merkitystä. Muistakaamme siis ylläpitää tätä

perinnettä ja osoittaa kiinnostusta toistemme tekemää taidetta kohtaan myös vastaisuudessa – päivänavaukset ovat siihen mitä loistavin tapa! Otetaan siis aamuisin suunnaksi alasali, sillä näin esiintyjän näkökulmasta juuri yleisön läsnäolo on onnistuneen esityksen rakenneosista tärkein. Kiitos koulumme ainutlaatuiselle päivänavauskulttuurille sekä Kallion *maailman parhaalle* yleisölle!

Siiri Husu

Rap Battle

Yksi meidän koulun kovimmista perinteistä on jokavuotinen Kallion Rap Battle. Tulevana syyslukukautena vietetään jo perinteen 20-vuotisjuhlia!

Kallion räppiperinne noudattaa vapaata tyyliä eli freestyleä, lähtökohtaisesti battle-läpät improvisoidaan kilpailutilanteessa Dj:n soittamien biittien päälle. Osallistujia kannustaa luonnollisesti ihana ja äänekäs kalliolainen yleisö. Tuomaroinnista vastaavat edellisen vuoden voittaja ja kaksi muuta tuottajien kontaktoimaa suomiräpin asiantuntijaa. Tuomariston sohvalle on viime vuosina nähty mm. Paleface, Adikia ja Kriso.

Olen kisannut nyt kahtena vuonna kaiken maailman hahmoja ja upeita riiminiekkvoja vastaan. Tänä vuonna vein itse voiton kotiin. Kallion battleissa siisteintä on ollut aito heittäytyminen höpsöjen riimien vietäväksi, uskallus mokata ja oivaltaa hetkessä. Tässä koulussa todella osataan räpätä, ja mikä tärkeintä, tässä koulussa osataan pitää hauskaa!

Eero Vepsäläinen

Jousto-ohjelmaa:

Elämäni biisi

Loppusyksystä kävimme jotakin sisällöltään hyvin järkevää myöhäisillan keskustelua. Keskustelu kääntyi siihen, miten hauskaa olisi nähdä koulumme opettajia vieraana Elämäni biisi -televisio-ohjelmassa. Siinä sitten heitettiin vitsillä, että mitäs jos järjestettäisiin sellainen show oikeasti. Seuraavana aamuna idea ei kuulostanut edes niin pöljältä, joten päätimme kokeilla onneamme ja naputtelimme Wilma-viestin apulaisrehtorille. Saimme vastaukseksi, että 7. helmikuuta joustotunnilla alasali oli vapaa käytettäväksemme. Suuruudenhullu ideamme alkoi konkretisoitua.

Olimme aiemmin järjestäneet kaveriporukkamme kesken Elämäni biisi -visailun, joten konsepti oli meille tuttu. Tätä tehdessämme panokset olivat kuitenkin suuremmat, sillä meidän täytyi onnistua sekä huomioimaan vieraitamme että viihdyttämään yleisöä. Pyrimme saamaan mukaan moninaisen joukon, ja iloksemme opettajat Jari Aalto, Monja Kataja, Ina Mutikainen ja Ulla Mäkilä sekä

apulaisrehtori Ari-Pekka Niemi lähtivät mukaan tempaukseemme. Järjestimme show'tamme innokkaasti, vaikka samalla meitä jännitti, kiinnostako tämä ketään ja nukahtaako harvalukuinen yleisö paikoillensa.

Kun kaikki valmistelut oli tehty ja paikoillamme lavalla seurasimme alasalin ovien aukeamista, emme olleet uskoa silmiämme. Sali täyttyi aivan äärimmilleen, yleisö eli mukana koko ajan ja kaikki nauttivat. Soitimme opettajien valitsemia biisejä, ja sekä opettajat että yleisö saivat arvailla mukana. Show oli menestys. Saimme jälkikäteen paljon kiitosta ja kehuja, ja olimme ylpeitä itsestämme. Opimme paljon tapahtuman järjestämisestä; kommunikaatiosta, teknikoiden kanssa toimimisesta, juonnosta, visuaalisen ilmeen luomisesta ja mainonnasta. On upeaa opiskella koulussa, jossa opiskelijoiden ideoille ja tekemiselle annetaan tilaa ja hölmöistäkin ideoista voi kehittyä jotakin hienoa. Kannustamme kaikkia opiskelijoita lähtemään rohkeasti suunnittelemaan ja toteuttamaan joustotunteja, ja toivomme, että tämänkaltaisia projekteja on jatkossakin mahdollista toteuttaa - myös hieman ex tempore. Tämä oli niin kivaa!

Syksy Tanninen, Vuokko Kankare ja Elsa Happonen

Ina Mutikainen (vas.), Ulla Mäkilä, Ari-Pekka Niemi, Vuokko Kankare, Syksy Tanninen, Monja Kataja ja Jari Aalto Elämäni biisi -joustolla.

Kuva: Inkeri Hiltunen

Väittelykilpailu

Oliko tämä uni? Olinko minä tuomarina Kallion lukion nuorten väittelykilpailussa? Minua jännitti. Osaisinko poimia väittelystä olennaisen ja muodostaa objektiivisen näkemyksen siitä, kumpi taistelupareista on parempi? Osaisinko pitää oman mielipiteeni erossa aiheesta. Olisiko tiedossa riitä? Noel Escartin ja Matias Raappana sekä Iris Lounasmaa ja Anni Vehkaoja valokeilassa. Päivän polttavana aiheena oli, pitäisikö joustotunnit säilyttää vai luopua niistä. Siinäpä kysymys.

Sain puheilmaisuuden opettaja Sampo Harjulta etukäteen ohjeet siitä, mihin asioihin voisin kiinnittää keskustelun kulussa huomiota. Onneksi niin. Kun keskustelu alkoi, huomasin, että keskustelua käytiin zen-tunnelmassa. Kenenkään teekuppi ei ollut liian täynnä, ja silti terävät argumentit lensivät nuolen lailla puolelta toiselle. Hyvässä hengessä kuitenkin. Vastapuolta kunnioitettiin, ja väittely oli sujuvaa ja inspiroivaa. Olisi tehnyt mieli osallistua siihen itsekin!

"Just noin" tai "Olen samaa mieltä". Iris ja Anni saivat arvonnassa tehtäväkseen puoltaa joustotuntien lakkauttamista, Noel sekä Matias puolestaan niiden säilyttämistä. Lähtöasetelma oli Iriksen ja Annin kannalta haastava, mutta he toivat hyvin esiin teräviä huomiota siitä, miten koulupäivien lyheneminen toisi paljon kaivattua hyvinvointia

nuorille. Noel ja Matias vastasivat rauhalliseen tyyliinsä vasta-argumentteihin puhuen yhteisöllisyyden puolesta. Voi, kunpa kaikki poliittiset keskustelut olisivat yhtä laadukkaita ja sujuvia! Väittelyn jälkeen vetäydyimme yöilmoihin Sky Baarin suojiin pohtimaan debatin kulkua ja listaamaan kilpakumppaneiden vahvuuksia ja kehittämisen kohtia. Minulle se oli vähintään yhtä tärkeä oppimiskokemus kuin itse väittelytilaisuus. Keskustelumme jälkeen voiton veivät niukin naukin Noel sekä Matias.

Voin ainoastaan ihailia sitä osaamista, joka puheviestinnässä on Kallion lukiossa. Ihailen myös meidän rohkeita ja taitavia nuoriamme. He eivät sortuneet vastapuolen haukkumiseen, he pitäytyivät asiassa.

Tulevaisuuden työelämätaitoja ovat uudistumisen taito eli omien vahvuuksien ja taitojen kehittäminen. Nyt näyttää siltä, ettei meillä ole hätäpäivää, kun Kallion lukion nuoret ovat asialla.

Minna Juntunen

Iris Lounasmaa (vas.), Anni Vehkaoja, Noel Escartin ja Matias Raappana väittelemässä.

Kuva: Sampo Harju

KALLION LUKION JOULUJUHLA

Käsiohjelma

NISSE-POLKKA
Säv. H. Käle & San. S. Puhhla
yhteis laulu

JOULUYÖ, JUHLAYÖ
Säv. F. Gwiler, undelsten
sammalla L. Kuus,
skerää Kakkaputki
yhteislaulu

**KUINKA KANGAS
KUDOTAAN**
Säv. & san. Pohjonen
Sov. H. Kuimäki
Kakkaputki
ja näytelijät

PYHITÄ
-lyhytelokuvaa
"Barnumtasta"
Aina Heikkisen ja
Viija Myrskylän esittämällä
introdusiotilla

**KIRJOITUSKILPAILUN
PALKINTOJENJAKO**
Rehtori Anni Mäkinen

NISSE-POLKKA
Säv. H. Käle & San. S. Puhhla
Sov. J. Tuominen
keikkaputki

MAAMERKKI
"Aina oikeassa"
Sytty Tanninen

ALL THAT JAZZ
Kar. Linnea Hasala
Musi. Chicago Ensemble
TANIT-ryhmä

**OIKEIN SURULLISTA
JOULUA**
Säv. & san. G. Sandquist
Sov. J. Tuominen
keikkaputki

JOULUYÖ, JUHLAYÖ
Tansonnut kaik on työ
Alkaa katseko sivusta
epioikeudenmaksuista
Kaivataan myötätunto
kaivataan myötätunto

JOULUYÖ, JUHLAYÖ
Meillä on yhdessä työ
syntyä vastaan on taisteltava
kaikki knäkkien puolesta
Liitytkää vastarintaan
liitytkää vastarintaan

JOULUYÖ, JUHLAYÖ
Valmis ei viel oo työ
Kootaan maailmasta pehmeämpi
Ollaan kaikille lempeämpi
Toivoo ja rakkautta
Toivoo ja rakkautta.

NISSE-POLKKA
On villiää, melskettä, hetinää hehkettä pienten tiukajien
On korvia, tassuja, pultteja massuja, häntiä viilsten
ja tähtöset taikkivat lyhtyinä kilpaa noin hangelle loistaen
Kun kaikki nyt juhlaan kulkansa suuntaan, arvanet kai sen

**Kas, myrthän on joulu ja myrthän on joulu ja myrthän on joulu taas
ja metsän pikkuväki juhlii, kun on rusa maas
ja valmiina riuhella tonttujen keittämiä joulupuuroa on
ja kaikki saapuu piiloistansa joulun viettohon**

**Hupis tupsis huppelitupsis, ne piirissä pyörivät puppelihips
Puuroa räynnä on saavit ja kiulat, tassihän tahtia antaa viilut
Hupis tupsis pimplipomppi, hiiri se kässälle takkia ompeli
Kaikki vain joukkohon teikkii työmään ja puuroa syömään kun joulu on**

**Nyt Musti ja Mirri ja pikkainen Pirri ja riuhella saapuneet
ja Papulan kilit, pienoiset pilrit on leikit jättäneet
No, tähtien lyhyt ne paikalle kutsuvat potkua valaisten
On nallekin noessut maistamaan nyt puuroa tonttujen**

**Nyt läivästä saapuvat nisset ja nassut aptilanlehti saus
On häivellä lapsia mukanaansa kaksikymmentäkäs
Vösilmissä puuron ne itseään peiltoa ja viiksii vääntelee
ja varpusrouvat tyytyväiset oksilla ääntelee**

**Hupis tupsis nisset ja nassut, polkassa nousevat kypälät ja tassut
Musti ja Mirri ja pupu sekä nalle, pienet on vaarassa jäädä alle
Hupis tupsis pimplipomppi, hiiri se kässälle takkia ompeli,
Kaikki vain joukkohon teikkii työmään ja puuroa syömään kun joulu on!**

Jouluiset perinteet

Kallion lukio on tunnettu perinteistään, joista osa on yhtä vanhoja kuin Kallion lukion historia. Kun olen haastatellut koulun uusimpia jäseniä, ykkös-
vuotisia, perinteet nousevat vahvasti esiin myös heidän ensimmäisen vuotensa ilonaiheissa.

Itselleni sykähdyttävimpiä kokemuksia ovat olleet Kallion jouluun liittyvät traditiot. Lukukauden päätteeksi kokoonnumme yhteiseen joulujuhliaan, ihastumme kirjoituskilpailun voittajatekstiin ja illan päätteeksi koetlemme alalin lattiaan piirileikeissä; tutut kasvot, vieraat kädet, konkarit ja ensikertalaiset, opettajat, opiskelijat, poloneesi, toinen poloneesi... Ilma on sakeana hikeä. Kun viimeinen tanssi on tanssittu ja valot sammutettu, hiljaisuudesta nousee laulu: "Maa on niin kaunis." Joku ottaa naapurin kädestä kiinni: "Kiitävä aika / vierähtävät vuodet..."

Kun kalliolaiset kulkevat vuoden viimeisenä kouluamuna lyhyin valaistussa parijonossa Kallion kirkkoon, kuvittelen mielessäni, että me olemme Karhupuiston laidan taloille joulun airuita. Meistä

kullakin on oma suhteemme kristillisiin perinteisiin, mutta tässä hetkessä tärkeintä on yhteisö, jaettu pimeään syksyn karistus, hiljentyminen ja haltioituminen Kallion seurakunnan kanttorin vuosi vuodelta suurellemmaksi loppusoiton äärellä.

Koululla kokoonnumme saliin ja tiivistämme, kunnes ovesta saapuu Knihti ja pyytää saada luvan tulla laulamaan. Kalliolaiset tiernahenkilöt ovat muumeja, valtakunnan politiikan kärkinimiä, vuodeosaston vanhuksia, John, Paul, Ringo ja George...

Jouluissa kalliolaisuus näyttyy minulle kauniina: jouluisissa perinteissä yhdistyvät kalliolaiset vuosikymmenten kerrokset, suvaitsevaisuus antaa pyhän ja profaanin elää rinnakkain, jaettu tunne, yhteisö. Niiden jälkeen tuntuu hyvällä tavalla täyttyneeltä hyvästellä syyslukukausi.

Monja Kataja

Piirileikit ennen joulua. Kuva: Sampo Harju

TOTEUTUS

näyttelijät

JOULULAVA-KUORIN OPISSEIJAT

PETTERI Ella Muttanen
LAKEIJA Olga Tunka
LAKEIJA Riina Smolander
LAKEIJA Eto Tykkälä

TONITTU Lahja Kangas
TONITTU Lotia Tuomikessi
TONITTU Kiira Kinnula
TONITTU Jade Tainio
TONITTU Liija Korpijaakko

JOULUKUUSI Auni Kaantola

LAPSI Roope Lappalainen
LAPSI Jessica Liija
KARKKIKEPPI Veera Ojanen
JOULUPUUKKI Helmi Hönkänen

ääninäyttelijä:
YLILEIKKAJA Ari-Pekka Niemi

keikkaputki

Eeva Ainaavaara, Isabel Arhio,
Anja Ash, Ellen Hellberg,
Karoliina Hele, Gisela Huus,
Valo Hytönen, Elena Häkkinen,
Iida Iljin, Silja Klemetti,
Ines Koponen, Elsi Kuus,
Iris Kässi, Sanni Lausila,
Venla Lankinen, Iia Lindström,
Rorja Parthen, Kiriko Rajala,
Saara Ruonala, Viivi Saari,
Iida Saaritorpi, Emma Saarinen,
Oona Sallio, Salla Silvennoinen,
Eevi Sommers, Kerttu Susiminen,
Mira Taskinen, Nora Taskinen,
Vihtoria Tuomasdöötter, Soja Turunen,
Roosa Tuutti ja Sofia Viitanen

tan 4

Paula Ahonen, Eliane Edelman
Dominique de Jesus, Siiri Elomaa,
Miia Erikko, Anastasia Genzer,
Ollie Holmberg, Alina Häkkinen,
Lauri Kuitunen, Ada Kuronen,
Nea Lehto, Liisa Mazas,
Emmi Morottaja, Inka Okuliah,
Ella Parthi, Nora Taskinen,
Lotta Tuomikoski, Roosa Tuutti
ja Krista Viitanen

kuoro

Iida Anttelo, Aamu Jauhainen,
Kerttu Kallinen, Tygne Kosa,
Urina Filjeinen, Ulla Korhonen,
Hanna Kupila, Eera Kyronheppö,
Kia Karkkainen, Hilda Lamminkä,
Tygne Lehtinen, Sanni Liljeblad,
Ruuvi Limo, Kerttu Parthen,
Lili Parvinen, Greta Ramusa, Isabella Romero,
Eeva Savin, Sara Soisalo,
Jay Taustalahti, Kerttu Tervo,
Ariella Tikka, Roosa Tuutti,
Venla Vaarala ja Hetta Västén

juhlan dramaturgia

Joululava ja Annemari Untamala

äänät

Nico Kausanmäki, Jimi Borg,
Mabilda Hakarinne, Edith Kilpi,
Tygne Lehtinen, Venla Nerhela,
Siiri Sarkkinen ja Ella Virkajärvi

valot

Helmi Leivo ja Robin Berende

ohjaavat opettajat

Puheilmaisu Sampo Harju
LAVASTUS Majja Ihanainen
MUSIIKKI HANNA KIVIMÄKI
JOONAS TUOMINEN
ÄÄNITEKNIIKKA HANNA KIVIMÄKI
TANSSI Mirva Mäkinen
KIRJALLINEN ILMAISU Susanna Pasula
TEATTERI Annemari Untamala

tuotanto

Robin Berende, Noora Peltokukka,
Sampo Harju, Hanna Kivimäki,
Emilia Lehtinen, Joonas Tuominen
Mirva Mäkinen, ja Annemari Untamala

kiitos

Helsingin työväenopisto
AP Niemi

KÄSIOHJELMAN TAITTO JA KUVAUS Malin Lehtonen

Studia Generalia

Studia generalia -keskustelutilaisuuden parissa työskentely aloitettiin vuoden 2023 syksyllä. Silloin työryhmä pyöritteli monia eri teemoja ja lopulta aiheeksi valikoitui häpeä. Paneelin suunnittelu ehdittiin aloittaa, mutta aikataulusyistä ryhmä päätti ensin järjestää pienemmän haastattelutilaisuuden koulumme Studioteatterissa ja palata häpeän äärelle myöhemmin keväällä.

Haastattelutilaisuuden vieraaksi kutsuttiin artisti ja Kallion alumni Vesta, ja aiheena olivat hänen kappaleidensa sanoitukset. Tilaisuudessa, joka pidettiin 4.3.2024, analysoitiin Vestan kappaleita Vestallica ja Coolrnb. Keskustelu sujui hyvin, vaikka haastattelukysymykset saatiin valmiiksi vasta viime tipassa. Työryhmään kuuluivat Sade Edevarro, Raakel Heino, Ilona Hurme, Edit Hustad, Usva Kallioranta, Vuokko Kankare, Minni-Mansikka Kapanen, Suvi Kenttämä, Tyyne Lehtinen, Eerika Lehto, Malin Lehtonen, Telma Posa, Kide Rinne ja Dunja Saiyar. Haastattelijoina toimivat tilaisuudessa pareittain Usva ja Edit sekä Minni-Mansikka ja Vuokko.

Kun häpeä-Studian suunnittelua sitten jatkettiin, vieraisiksi lupautuivat kirjailija Antti Rönkä ja psykologi Outi Olani. Työryhmäläiset valmistautuivat lukemalla molempien teoksia. Itse paneeli järjestettiin 7.5.2024, ja haastattelijoina toimivat Telma Posa sekä Kide Rinne. Muuhun työryhmään kuuluivat Sade Edevarro, Edit Hustad, Minni-Mansikka Kapanen, Eerika Lehto, Malin Lehtonen ja Dunja Saiyar. Ohjaavina opettajina molemmilla kerroilla olivat Monja Kataja ja Susanna Pasula.

Edit Hustad ja Malin Lehtonen

Ylh. Eerika Lehto, Dunja Saiyar, Kide Rinne, Malin Lehtonen ja Telma Posa.

Alh. Vesta, Vuokko Kankare, Minni-Mansikka Kapanen. Kuvat: Susanna Pasula

Lukemisen päivä

Alastalon salissa -karaoke. Kuva: Sampo Harju

Helmikuun 28. päivä pyhitettiin taas lukemiselle. Päivä alkoi näyttelijä Krista Kososen haastattelulla alasalissa. Kosonen kertoi lukemisen olevan avain mielikuvituksensa ylläpitämiseen, jonka hän sanoi olevan näyttelijän tärkein työväline. Kosonen tunnusti olevansa kirjallisuuden suurkuluttaja ja pitävänsä lähes kaikesta muusta kuin "hyvän mielen kirjoista".

Koko aamupäivän ajan oli tarjolla lukemiseen liittyvää ohjelmaa, ensin oppitunnilla, myöhemmin vapaasti valiten. Alasali oli näyttämönä poikkeuksellisen ja villille Alastalon salissa -karaokelle, luokissa opettajat esittelivät suosikkejaan, opiskelijakunta tarjoi satuja, eräs luokka "huonoa kirjallisuutta", eräs taas runoilijaklubia, ja yläsalissa kokoontui hiljaisten lukijoiden, loikoileva heimo teetarjoilun ja kirjojen äärellä.

Monja Kataja

CaisaKallio
23.-26.4.

Vapaa pääsy!

Tule nauttimaan inspiroivista taide-esityksistä odotettuun taidefestivaaliin kulttuurikeskus Caisassa!

Ti 23.4 klo 18 & 19.30 Musiikin lukiodiplomi
Ke 24.4 klo 17 Puheilmaston lopputöitä
To 25.4 klo 17 Elokuvia
Pe 26.4 klo 17 Tanssin lukiodiplomeita

Helsinki

Caisa | Kaikkukatu 4, leipätehdas (sisäpiha) | www.caisa.fi

KYYRYn iltamat

KYYRYn yhteisöllinen voima loistaa kirkkaana tämän illan Iltamissa, joka tunnetaan myös Syksyn Satoa -tapahtumana. Se ei ole vain tapahtuma, vaan todellinen juhla yhteisön sydämessä.

Jo viikkoja ennen tapahtumaa kyyryläiset ovat tehneet työtä yhdessä, suunnitelleet ja valmistaneet huolellisesti. Tänä kaikki jännittävät: opiskelijat, jotka esittävät harjoittelemaansa produktioitaan, vanhemmat, isovanhemmat, opettajat ja tietenkin KYYRYn jäsenet. Jokainen tuo mukanaan oman panoksensa, olipa se sitten tarjoilut, tuotantoryhmien esitysten tuki tai yhteisön henkinen läsnäolo.

Iltapäivällä koululle saapuvat ensimmäiset valmistelijat, jotka ovat jo odottamassa innokkaina vieraita. Kahvitarjoilu, myyntipöydät, musiikkiesitysten valmistelut - kaikki on suunniteltu tarkasti. Ja kun ensimmäiset vieraat saapuvat, tunnelma täyttyy odotuksesta ja ilosta. KYYRYn myyntipöydät ovat täynnä koruja ja tuotteita, jotka kantavat ylpeästi koulun logoa, mutta ennen kaikkea se on täynnä henkeä ja iloa toimia yhteisön hyväksi.

Istumme yhdessä, nautimme esityksistä ja jaamme tarinoita kahvikupin äärellä. On helppo nähdä, miten kaikki ovat osa samaa suurta perhettä, joka rakentuu yhteisen innon, tuen ja yhteisöllisyyden varaan. Vaikka tapahtuma kestää vain hetken, sen merkitys yhteisölle kestää pitkälle tulevaisuuteen.

*Kristiina Oikarinen
KYYRYn puheenjohtaja*

*Tuotemyyntiä Kyyryn iltamissa.
Kuvat: Mikko Paartola ja Kristiina Oikarinen.
Kristiina Oikarisen kuva Heidi Lautiola.*

*Oik.alh.. Kyyryn iltamissa Sammal Korlee, Ruu Sounela ja Rauha Talonen esittivät Rauha Talosen teatteridiplomin Lammas.
Kuva: Susanna Pasula*

KYYRY eli Kallion yhteiskoulun ystävät ry. on Kallion lukion kannatusyhdistys. Yhdistys aloitti toimintansa viisi vuosikymmentä sitten, kun se perustettiin jo yksityiskouluaikana vuonna 1972. Tarkoituksenamme on tukea oppilaskuntaa stipendein ja taidekilpailujen palkinnoin. Lisäksi KYYRY toimii moninaisissa avustajan rooleissa oppilaitoksen tapahtumissa.

Kyyryn puheenjohtajana on toiminut lukuvuonna 2023–2024 Kristiina Oikarinen. Yhdistyksen hallitukseen kuuluvat Jonna Grönbärj (varajäsen), Sampo Harju (opettajajäsen), Satu Kenttämaa, Tiina Kärkkäinen (varapuheenjohtaja), Heidi Lautiola (varajäsen), Mikko Paartola (tuotejohtaja), Susanna Pasula (opettajajäsen), Nina Selin, Hanna Sormunen (sihteeri), Sirkka Vaulo (varainhoitaja) ja Pia Wright (jäsenvastaava).

Tanssi-battle

Kuva: Sampo Harju

Vanhojentanssit

Kuva: Ella Virkajärvi

Kolmen suuren bileet

Musiikkiesityksessä Mona Etula (vas.), Nora Taskinen ja Teresa Tarkkala. Kuva: Ninja Sorvo

TUKEA

Kuva: Sinna Kröger

Tutorit

Tutorien tapahtumarikas vuosi alkoi keväällä 2023 tutustumisen ja tutorkoulutuksen merkeissä. Tositomiin päästiin heti kesäkuussa, kun järjestimme oppilaaksiottopäivien ohjelmaa uusille ykkösille. Elokuussa pidimme piknikit, joissa uudet lukiolaiset pääsivät tutustumaan toisiinsa ja tutoreihin. Koulun aloitus oli tutorien kiireisintä aikaa kouluun tutustumiseen ja ryhmäytymispäivineen. Syksyn edetessä tutorit pääsivät järjestämään koko koululle suunnattua ohjelmaa, kuten aamunavauksessa esitetyn näytelmän Kallion lukion vaiheista sekä pikkujoulut, joissa ohjelmanumerona oli muun muassa Tutorien kuuma linja. Jopa Joulupukki ehti vieraillla Kalliossa. Ykkösille järjestettiin myös perinteiset "ketut" eli get together -iltapäivät.

Tutoreista koostuva teemapäiväryhmä on tarjoillut kaikille koululaisille vuoden aikana yhteensä 13 mielikuvituksellista pukeutumispäivää. Klassisen liikennevalopäivän lisäksi Kalliossa on nähty muun muassa 1970-luvun teemapäivä, emopäivä sekä satumetsä-päivä. Historian hämäristä kaivettiin perinteikäs teemaviikko Piriviiki, jonka jokaisena päivänä oli erilainen pukeutumistee- ma. Joulutammikuussa tutorit esittelivät lukiota ysiluokkalaisille sekä osallistuivat avoimiin oviin ja tapahtumapäivään. Kevällä tutorvuoden ympyrä sulkeutui, kun uudet super-tutorit pääsivät auttamaan seuraavan vuoden tutorvalinnoissa. Hakijoita oli tänä vuonna ennätysmäärä.

Tutorit järjestivät tämän kauden aikana toimintaa koko vuoden ajan. Olemme onnistuneet uudistamaan tutoreiden tehtäviä ja luomaan uusia perin-

teitä koko koululle. Tämä ei olisi onnistunut ilman mahtavaa tutorporukkaa, jonka sisältä myös me olemme löytäneet hyviä uusia ystäviä. Tutorina on ollut mahtavaa päästä tutustumaan kaikkiin koulun ihmisiin – sekä aikuisiin että kaikkien vuosikurssien jäseniin. Olemme saaneet toteuttaa itseämme, osallistua tapahtumien suunnitteluun ja järjestämiseen sekä vaikuttaa koulun ilmapiiriin. Olemme vuoden aikana harjoitelleet muiden kohtaamista, aikatauluttamista, organisointia sekä läsnäoloa ja saaneet näillä osa-alueilla onnistumisenkokemuksia.

Toivomme, että tutorointi on edesauttanut ykkösten ryhmäytymistä ja kotoutumista uuteen kouluun, auttanut heitä löytämään uusia ystäviä sekä luomaan hyviä muistoja. Tutorit ovat pyrkineet antamaan ykkösille tukea ja turvaa. Toivon mukaan toiminnastamme on välittynyt tekemisen ilo!

Eevi Sommers ja Kerttu Suominen

Tutorit. Kuva: Katja Ollilainen

"Ehkä merkityksen etsiminen on vain tapa ymmärtää paremmin itseämme ja maailmaamme. Ehkä se auttaa meitä löytämään suuntaa elämällemme ja motivoi meitä tekemään hyviä päätöksiä. Ehkä merkityksen löytäminen onkin juuri se, mikä tekee elämästä mielenkiintoisen ja arvokkaan."

Oscar Steidle esseessään F11-kurssilla

Resilienssiä "RELAA"

Kallion lukioyhteisön resilienssin edistämiseen tähtäävän hankkeen suunnittelu käynnistyi tammikuussa 2023 silloisen vs. rehtorin Pekka Lepistön ja johtoryhmän johdolla. Aluksi puhuimme vain hyvinvoinnin edistämisestä, mutta tutkimuksiin perehtymisen ja asiantuntijatapaamisten perusteella toiminnan keskeiseksi käsitteeksi nousi resilienssi. Vuosi sitten toukokuussa hanke kiteytettiin OPH:n osittain rahoittamaksi kolmi-vuotiseksi lukiokoulutuksen "RELAA"-laatu- ja saavutettavuushankkeeksi. Tämän lukuvuoden alussa lukioomme perustettiin oma RELAA-ryhmän, johon kuuluivat Monja Kataja, Susanna Pasula, Ukri Pulliainen ja Annemari Untamala. Ryhmän tehtävänä oli koordinoida hankkeen suunnittelua ja toteutusta.

Lukuvuosi käynnistyi opettajille suunnatulla Maarika Piispasen (KT) ja Merja Meriläisen (FT, KM) Voimavarojen lähteellä - työkaluja resilienssin vahvistamiseen -koulutuksella. Krisse Lipponen (sosiaalipsykologi VTM), jonka kanssa johtoryhmä oli jo tavannut keväällä, mentoroi projektimme kehittämistä ja piti luentotyöpajoja sekä opettajille että opiskelijoille. Opettajat työstivät resilienssin edistämiskeinoja myös pienryhmissä ja jakoivat siihen liittyen hyviä käytänteitä esim. turvallisen oppimisilmapiirin luomiseksi ja oppimateriaalien kehittämiseksi.

Helsingin Sanomat kiinnostui hankkeestamme vuodenvaihteessa ja haastatteli sekä johtoryhmää että muutamaa opiskelijaa ja julkaisi artikkelin, joka herätti keskustelua sekä koulussa että julkisuudessa. Totesimme, että oli aika panostaa

tiedon levittämiseen ja opiskelijoiden osallistamiseen RELAA-suunnitteluun. Vaikka resilienssin vahvistamiseen liittyvää toimintaa olikin jo tehty, se oli usein jäänyt nimeämättä hankkeen inspiromaksi ja siten jäänyt osittain tiedostamattomaksi.

Opiskelijakunta lähti kiitettävästi mukaan edistämään resilienssiä toteuttamalla erilaisia yhteisöllisyyttä lisääviä toimintoja kuten yhteisiä teemapäiviä, positiiviseen jodel-komentointiin kannustamista, urheilutapahtumia ja omia toimintapisteitä koulun yhteisissä tapahtumissa. Lukuvuoden aikana saatiin yhteistyöllä luotua myös turvallisen tilan ohjeet ja laadittua esitysten sisältövaroitusten ilmoittamiseen ohjeistus. Kevällä opiskelijoille ja opettajille suunnattiin kysely resilienssin vahvistamiseen tähtäävästä toiminnasta ja sen kehittämisestä. Käsitteenä resilienssi on tullut tutuksi yhteisömmen jäsenille, ja sen edistämisestä on tullut aiempaa tietoisempää.

Resilienssiä vahvistamaan pyrkivä toimintamme on herättänyt mielenkiintoa ja olemme käyneet esittelemässä sitä eri tilaisuuksissa. Vaikka puhummekin hankkeesta, tavoitteena on, että saisimme sen avulla pysyvää muutosta sekä yhteisömmen että sen jäsenten arkeen: nostamme esiin jo tapahtuvaa hyvää lukiossamme, vahvistamme sitä ja pyrimme vaikuttamaan uusien resilienssiä lisäävien käytänteiden syntymiseen. Uskomme sen kantavan yksilöitä kouluvuosien päätyttyäkin voimavarana läpi elämän.

Annemari Untamala

Liikuntatutorit

Se on moro! Tässä puhuupi kaksi reipasta liikkujaa - ja liikuntatutoria.

Kyllä, näet aivan oikein. Tämä on Kallion **liikuntavuosikertomus (mitä ihmettä?)** ja tästähän se lähtee:

Vuosi on ollut erityisen tapahtumarikas erilaisine turnauksineen ja lajikokeiluineen. Syksyn tähti-hetkiä ovat olleet Kolmen suuren jalkisturnaus, jossa Kallio päihitti Sibiksen voitokkaasti sekä Chase Tag -turnaus, jonka mestaruutta Kallio kantaa jo toista vuotta peräkkäin. Marraskuun tienoilla käyty abit vastaan opet -koripallomatsi päättyi abien kirkkaaseen voittoon heidän lyömättömyytensä ja urheutensa johdosta. Keväämmällä puolestaan käytiin Kolmen Suuren koristurnaus, jossa Kallion mutkaton tiimityö löi Torkkelin ällikällä. Ikivihreät perinteet, kuten wanhat ja tanssibattle ovat myös liikuttaneet Kalliossa. Eikä toki sovi unohtaa Kallion parasta liikuttajaa eli portaita, joita pitkin on moni hiki-karpalo vuodatettu. Kallion tapahtumarikas arki liikuttaa opiskelijoita välillä pitkin kaupunkia - tai vähintään Pensun ja pääkoulun väliä. Kallio siis elää, hengittää ja liikkuu jatkuvasti.

Viime lukuvuoden aikana on ollut niin runsaasti erilaisia lajikokeiluja, ettemme ole ehtineet osallistua läheskään kaikkeen. Tarjonta oli seuraavalaista: rantalentis, miekkailu, jooga, ilmajooga, dancehall, kiipeily, sisäsurlaus, shorinji kempo, ryhmäliikunnat (crosstraining, cycling, barre, bodybalance), crossfit, sulkapallo, kuntosali, lenkkeily, pesis, paritanssi ja pilates.

Liikuntatutorit Franz Frangen ja Noel Escartin.
Kuva: Ninna Alahäivälä

Noel: "Liikuntamuodoista lenkkeily, kuntosalilla käynti ja uinti ovat olleet vuoden aikana lähellä sydäntäni. Osallistuin syksyllä Halloween run -tapahtuman viiden kilometrin juoksuun ja keväällä Helsinki city running day -tapahtumaan puolimaratonille. Olen erittäin iloinen, että koulun kautta pääsee ilmaiseksi mukaan näihin juoksupahtumiin. Ei tarvitse juosta yksin, kun mukana on liikuntakoutseja ja muita opiskelijoita."

Frans: "Oma liikuminen on pohjautunut tänä vuonna pitkälti omiin harrastuksiin eli taekwondo ja boulderointiin. Olen kuitenkin osallistunut jokaiseen tapahtumaan ja lajikokeiluun, joihin olen vain ennättänyt. Olen ollut edustamassa Kalliota kaikissa muissa tapahtumissa paitsi kolmen suuren jalkisturnauksessa. Olen panostanut tänä vuonna spontaaniin häröilyyn ja leikkimiseen kavereiden kanssa."

Noel Escartin, Frans Frangen

Opiskelijakunnan hallituksen vuosi

Uuteen hallitukseen valittiin Kuura Havu, Iris Heilakka, Raakel Heino, Mila Kala, Iiris Oksala, Noel Escartin, Minni-Mansikka Kapanen, Malin Lehtonen, Ella Mutanen, Saara Ruonala, Hilma Härkönen, Mitro Kutvonen, Iris Kässi, Kide Rinne ja Dunja Saiyar. Puheenjohtajaksi valittiin Minni-Mansikka Kapanen ja varapuheenjohtajaksi Kide Rinne. Sihteerinä tänä vuonna toimi Malin Lehtonen ja rahastonhoitajana Mitro Kutvonen. Vaalien alla neljänneltä vuosikursilta ei määrääkään mennessä ilmoittautunut yhtään edustajaa, minkä takia hallituksessa on poikkeuksellisesti viisi edustajaa vuosikursseilta 1-3. Hallitus on siis tavallista suurempi 15 jäsenellään.

OPKH:n toiminta alkoi uusien toimintasääntöjen julkistuksella. Säännöt ovat laatineet Malin Lehtonen ja Mitro Kutvonen. Säännöt määrittelevät esimerkiksi, miten hallitus valitaan.

Hallituksen kokousten keskeisimpiä kysymyksiä ovat olleet opiskelijoiden hyvinvoinnin, resilienssin ja koko koulun yhteishengen parantaminen. Työ opiskelijoiden hyvinvoinnin hyväksi konkreetoitui opiskelijoiden yhdessä luoduilla turvallisen yhteisön pelisäännöllä, jotka OPKH julisti päivänauksessa ja Instagramissa.

Koulun kaupungilta saatu Ruutiraha käytettiin opiskelijoiden arjen hyvinvointiin ja koulutilojen viihtyvyyteen. Opiskelijakunnan tilan viihtyvyyttä on parannettu, turhat mukit on hävitetty ja siivousvälineitä hankittu. OPKH on ottanut käyttöön myös uuden roolin, "puunaajan", joka on tänä vuonna pitänyt erinomaista huolta OPK-tilan siisteydestä ja tulee olemaan vastaamaan siitä jatkossakin. Ensimmäisinä puunaajina ovat toimineet Saara Ruonala ja Hilma Härkönen.

Opiskelijakunnan hallitus. Takarivi vas.: Dunja Saiyar, Noel Escartin, Saara Ruonala, Hilma Härkönen. Keskirivi: Kuura Havu, Iris Heilakka, Malin Lehtonen, Mila Kala, Mitro Kutvonen. Eturivi: Iiris Oksala, Iris Kässi (kuvassa), Ella Mutanen, Kide Rinne, Minni-Mansikka Kapanen, Raakel Heino
Kuva: Seppälän koulukuvat

Tammikuussa OPKH järjesti opiskelijoille mahdollisuuden äänestää osana Allianssin nuorten vaaleja, joissa virallisten presidentinvaalien ei-äänioikeutetut saivat äänestää. Kallion varjovaaleissa annettiin reippaat 162 ääntä, joista yksi hylättiin.

Tänä vuonna uusi perinteen siemen sai alkunsa, kun OPKH päätti ottaa tyhjänpanttina toimineen kuulutusjärjestelmän käyttöön viikoittaiseen kuulutuskäyttöön. Kuulutuksissa muistutetaan erilaisista viikon varrella järjestettävistä tapahtumista, mutta tarkempaa tietoa saa edelleen tuttuun tapaan A-P:n viikkotiedotteista.

OPKH on ryhtynyt myös keräämään rekisteriä Kallion lukion perinteistä. Perinteitä on pyritty parhaan mukaan elvyttämään ja elossa olevia jatkamaan. Esimerkiksi bunkkerireivit saivat tänä vuonna jatkoa, kun OPKH otti perinteen järjestämisen siipiensä suojiin. Lisäksi OPKH osallistui KSB:n, ja unohtuneiden perinteiden hautausmaalta comebackin tehneen KSF:n eli Kolmen Suuren Festarien järjestämiseen. Yhteistyö Kolmen Suuren, eli Kallion, Sibiksen ja Torkkelin, kesken kukoistaa.

Myös Kallion lukion ja Tampereen yhteiskoulun lukion yhteistyö jatkui, kun TYKin OPKH:sta saapui vierailijoita Kallion lukioon huhtikuussa.

Oman koulun sisällä opiskelijakunnan hallitus on jatkanut yhteistyötä hallinnon ja opettajien kanssa, ope- ja Ari-kokousten myötä, sekä tiivistänyt hallituksen ja YOHR:n eli opiskelijahuoltoryhmän välistä yhteistyötä.

Tervetuloa asettumaan ehdolle ensi vuoden vaaleissa tai seuraamaan OPKH:n toimintaa jälleen "syssymmällä". Päätämme tämän kertomuksen rakkaan historian opettajamme legendaarisiin sanoihin

"Tee taidetta."
~Jari Aalto
21.12.2021

Minni-Mansikka Kapanen,
Malin Lehtonen

Ida Laukkasen
muovailuvahomakuva.

VUODET

Viikko 34 maailmalle, viikko 3 uusille kalliolaisille

Ihoani koristavat suttaantunut meikki ja nuhjuinen vihreä paita. Lukion sali on peittynyt opiskelijoiden värimereen: kauttaaltaan valuvaan hikeen, värikkäisiin asuihin ja sisäiseen informaatiotulvaan. Tervetulojuhla on jokavuotinen ykkösten siirtymäriitti kalliolaisiksi.

Juhla julistetaan alkaneeksi, ja vanhat opiskelijat syöttävät ykkösille tehtäviä. Energia säkenöi hiekkakentän urissa, kun ykköset juoksevat ikuista ympyrää. Sama energia vaihtaa omistajaansa opiskelijoiden halikujassa ja sulautuu valmistelemaan meitä vuotta varten. Tervetulojuhlaa hallitsivat vasta muodostuvat ihmissuhdesiteet. Juhla oli kipinä kemialliseen reaktioon, jossa jokainen atomi valitsee oman tapansa selviytyä. Kun uusia ihmisiä on paljon, osa yrittää tutustua jokaiseen, kun taas toiset lipuvat lähellä seiniä. Minä tein parhaani pitääkseni kiinni.

Sinä päivänä opin, että abi on jumala, kakkonen on ykkönen ja minä olen hämilläni uudesta elämästäni. Tunsin todella olevani varma siitä, että tähän yhteisöön minä kuulun. Uudet kasvot, eleet, reaktiot ja sanat samalla kuitenkin pelottivat. Teatteritunneilla sain näytellä sitä, ketä tahdoin, mutta todellinen minä pohti vielä, mihin tuoliin päättäisi tunneilla istua.

Auringonnousuaika vaihtui viidestä yhdeksään, ja tuli joulukuu. Arki kului alasalin kuoroharjoitusten ja Kallion työväentalon välisessä virrassa. Joulujuhlapäivän päätteeksi tanssimme perinnetansseja piirileikkilaisuudessa. Karnevaalihenkiessä poloneesissa minä nostin pääni virrasta ja havahduin. Minulla oli pari, jonka kanssa tanssia. Minulla oli ihmisiä, joille hymyillä ja vilkuttaa tanssivan ihmismeren ylitse – minulla oli ystäviä.

Tungen päivän juhla-asua vaatekaappiin, kun sormet tarttuvat reikäiseen vihreään myttyyn. Paitaan on rustattu nimikirjoituksia niiltä, joiden nimet olen ehtinyt jo unohtamaan. Tervetulojuhla on enää etäinen kaiku hamassa loppukesässä, jolloin ilmastointi oli vielä rikki ja tulevat ihmissuhteet ripoteltuina Kallion kerrokseen. Kuinka olisinkaan voinut tietää, että halikujalla tavatusta nimettömistä kasvoista ja tuntemattomista torsoista muodostuu turvani Kallion kylmillä käytävillä?

Havu Kupila

*Uusia kalliolaisia tervetulojuhlassa.
Kuva: Sinna Kröger
Oik. Photoshop AI kehotteella
"punainen vetoketju".*

Mahdollisuuksia

Kallioon hakiessani jännitin sitä, mitä tapahtuu, kun jokaisen koulun taiteellisimmat ja suurimmat persoonat laitetaan yhteen kouluun eikä joukosta olekaan enää niin helppoa erottua. Pelkäsin armotonta kilpailua ja suurien persoonien yhteenottoja. Nyt kolmen Kalliossa vietetyn vuoden jälkeen huomaan pelänneeni turhaan.

Kallio on ensimmäisestä päivästä asti sokaisut minut hengellään. Sillä hetkellä, kun valot syttyvät ja lavalle kävelee joku, kannustus on vilpítőntä. Oli kyseessä sitten aamunavaus, teatteriproduktio tai musiikin lukiodiplomi, kalliolaiset tekevät selväksi, että meidän koulumme on paikka, jossa voi esiintyä, onnistua ja myös epäonnistua turvassa.

Taiteellinen prosessi on osaltaan myös kompromissien tekemistä. Konkreettisen opetuksen tästä sain, kun pääsin osaksi Kalliossa jo perinteeksi muodostunutta Vor der Kamera -lyhytelokuvaproduktiota. Projektin aikana tehty lyhytelokuva on alusta loppuun opiskelijoiden itse tekemä, ja välillä äärimmäisen hermoja raastavaankin prosessin aikana varmasti itse kukin oppi asian jos toisenkin ryhmätyöskentelystä.

Hyvin aikaisessa vaiheessa projektia jouduimme kaikki hyväksymään sen tosiseikan, että 16 näyttelijän ideoiden sovittaminen vain 15 minuutin lyhytelokuvaan vaati jokaiselta venymistä ja sopeutumista. Toisaalta nimenomaan kompromis-

*Abirekan lava nousee.
Kuva: Kiira Kinnula*

sien takia elokuvassa lopulta näkyy koko työryhmän kädenjälki. Valmiin tuotoksen näkeminen on äärimmäisen palkitsevaa juuri sen taustalla olleen kovan työn ansiosta. Yhdessä ideoitu käsikirjoitus ja tuntikausia treenatut kohtaukset saavat ansaitsemansa huomion valkokankaalla yleisön ihailun kohteena.

Kalliolaisten lahjakkuudesta, sanavalmiudesta ja luovuudesta saavat osansa kaikki muutkin aineet. Vielä peruskoulussa ajatus siitä, että opettaja joutuisi rajoittamaan oppitunneilla käytettyjen puheenvuorojen määrää, olisi varmasti tuntunut absurdilta. Kalliossa tilanne on arkipäivää. Reaaliaineiden oppitunnit ovat saaneet täällä aivan uuden tason, kun uutta ei opi vain kirjasta ja opettajalta vaan myös kanssaopiskelijoilta. Kerta toisensa jälkeen tunnen suurta ihailua luokkatovereitani kohtaan, jotka osaavat tuoda aiheeseen kuin aiheeseenkin uuden näkökulman, jota en itse olisi osannut ottaa huomioon. Kallio on todella laajentanut maailmankuvaani.

Vielä lukion aloittaessani en olisi osannut kuvitellaan kaikkia niitä mahdollisuuksia, jotka menevät kolme vuotta ovat minulle tarjonneet. Olen muun muassa järjestänyt ja juontanut koulumme penkkarit, kirjoittanut ja esittänyt omia tekstejäni sekä kartuttanut itsevarmuutta ja uskallusta tuoda omia ideoitani päivänvaloon. Kaikki tämä on ollut mahdollista vain muiden opiskelijoiden ja opettajien luoman ilmapiirin ansiosta, jonka turvin olen voinut kokeilla omia siipiäni Kallion rakastavassa ja rohkaisevassa ohjauksessa.

Saara Katainen

MAAILMALLA

Rotterdam

Tammikuussa matkustimme tanssin ja puheilmaisun opintojen myötä Rotterdamiin teoksella Keyword: contact. Keyword:contact-teoksen koreografiasta vastasivat Mirva Mäkinen ja puheilmaisun ohjauksesta Sampo Harju. 17 rotterdamilaista opiskelijaa ja kolme opettajaa olivat vastavierailulla Kallion lukiolla 22. - 26.4. Rotterdamilaisen Theatredehavo/vwo -taidekoulun ja Kallion lukion kesken tavoitteleimme pitkäaikaista kansainvälistä yhteistyötä.

Mirva Mäkinen

*Rotterdamista tulossa.
Kuva: tuntematon.
Kuva ylhäällä: Hanna Saari.*

Elokuussa, kun projekti alkoi, oli tunnelma vielä odottavainen. Emme tienneet, pääsemekö matkaan marraskuussa vai tammikuussa, saammeko apurahaa siihen ja miten puhis ja tanssi oikein edes yhdistetään tällä mystisellä maailmankiertueellamme. Lopulta lähdimme Rotterdamiin tammikuussa, saimme rahaa fiinin Amsterdamin illallisenkin edestä ja lausuimme puhetaidetta tanssin lomassa niin Suomessa kuin valtavan hollantilaisen yleisön edessä. Vaikka asiat selkeytyivätkin, tulivat ulkomaalaisuuden suuruus ja kulttuurierot, kuten vessan lukkojen outous ja kouluruuan korvaaminen leipäpusseilla, yllätyksenä monelle. Viimeisessä esityksessä Rotterdamin keskustan teatterissa näimme kyyneliä, mutta myös onnistumisen huumaa.

Monelle parhainta projektissa oli kuitenkin itse vaihto. Heti Theaterhavo/vwo-koulun sisäänkäynnillä meitä oli vastassa kuninkaallinen vastaanotto. Koulun rehtorikin antoi kunniavieraina meille luvan jättää reppumme toimistoonsa. Isäntäperheissä saimme seurata toisen kulttuurin arkea paraatipaikalta ja onneksi myös purkaa oppimaamme suomeksi ryhmän kanssa lounastauoilla. Hollannin kaupungit toivat meille aurinkoa keskellä tammikuuta, ja saimme myös sukeltaa heidän rentoon elämänrytmiinsä. Huhtikuussa Hollantilaiset taas heitettiin lumimyrskyn keskelle huhtikuussa, mikä ei kenellekään heistä ollut ongelma, päinvastoin. He saivat autenttisen Suomi-loman täynnä Kallion setämiehiä, musikaaleja, lumisotaa, pulkkailua, luontoa ja shoppailua. Lähtiessä kaikkien tunnelmat olivat väsyneet, mutta liikuttuneet. Projektin työnimi oli keyword: contact, eikä sitä jäänyt ainakaan puuttumaan.

Oiva Haapoja

Latvia

Nordplus-hankkeen myötä saimme 12 latviaalaista opiskelijaa ja kaksi tanssinopettajaa viikon ajaksi vieraaksemme. Latvialaiset osallistuivat tanssin-tunneille ja esittivät opiskelijoiden itse tekemän tanssiteoksen. Teimme myös yhteisen retken Suomenlinnaan. Toukokuussa 15 Kallion lukion tanssin opiskelijaa ja kaksi opettajaa matkustivat vastavierailulle Riikaan, Latviaan. Riga ballet schoolissa esitettiin teos Rajapinnoilla, jonka koreografiasta vastasivat Mirva Mäkinen ja ryhmän opiskelijat. Kaksivuotinen Nordplus-hanke jatkuu vielä ensi syksynä liettualaisen taidekoulun, Nacionalinē M.K. Čiurlionion, opiskelijoiden viikon mittaisella vierailulla.

Mirva Mäkinen

*Ylh. Latvian reissulla. Kuva: Kati Sinkkonen
Alh. latvialaisten vieraiden kanssa Suomenlinnassa.
Kuva: Mirva Mäkinen*

Fysiikan revontulikurssi

Olimme revontulikuvauskurssilla Pyhätunturilla maaliskuun alussa. Retken ideana oli oppia kuvaamaan revontulia ja ymmärtämään paremmin niihin liittyviä fysikaalisia ilmiötä. Majoituimme Kairosmajassa, jossa henkilökunta oli todella lämminhenkistä ja avuliasta. Revontulikuvauksen lisäksi aikaa jäi muuhunkin, kuten avantouintiin.

Vietimme paljon aikaa kuvauspaikalla eli järven jäällä. Odotimme siellä mahdollisia revontulia. Joutoaikana pelasimme erilaisia pelejä ja otimme valotaidekuvia. Selkeällä säällä otimme kuvia tähdistä.

Muuhun kuin revontulikuvaukseen käytetystä ajasta mieleen jäivät tunturilta alas laskeminen liukurilla sekä lumikenkäretki Karhunjuomalammelle. Tutustuimme myös Sodankylän geofysiikan observatorioon, jossa meille pidettiin luento revontulista ja niiden tutkimuksen historiasta. Vaikka olisimme toivoneet näkevämme enemmänkin revontulia, kuin näimme, opimme paljon taivaankappaleiden kuvaamisesta sekä revontulista.

*Enni Iivonen ja Neea Surakka
Kuva: Pessi Päivärinte*

Vor der Kamera: Kohtaamisia - Begegnungen - Encounters

Kallion lukion kansainvälinen, työelämäyhteistyötä sisältävä ja oppiainerajat ylittävä kamera-näyttelemisen ja saksan kielen VOR DER KAMERA-projekti toteutettiin jo kolmatta kertaa. Projektissa käsikirjoitettiin ja valmistettiin lyhytelokuva. Työskentely käynnistyi jo keväällä opiskelijavaiennalla ja käsikirjoitusmateriaalin tuottamisella. Kesän aikana kaksi opiskelijaa aloitti lyhytelokuvan käsikirjoituksen työstämisen. Elokuun lopussa työryhmä matkusti Berliiniin, jossa osallistuttiin Adam Ludvigin vetämään kamera-näyttelemisen työpajaan, vierailtiin ystävyyskoulu Beethoven-Gymnasiumissa ja osallistuttiin siellä yhteiseen työpajaan ja tehtiin elokuvaa varten jo kuvauksia sekä tutustuttiin Berliinin nähtävyyksiin ja saksalaiseen kulttuuriin. Matka tehtiin vihreän matkustamisen keinoin laivalla Tukholmaan ja sieltä yöjunalla Berliiniin. Elokuvar varsinaiset kuvaukset järjestettiin Helsingissä marraskuun alussa yhdysvaltalaisen Peter Allen Stonen ohjauksessa.

Mukana projektissa oli koulumme teatterin, äänisuunnittelun ja median opiskelijoita sekä koulun kuoro. Ohjaavina opettajina toimivat Annemari Untamala, Hanna Saari ja Hanna Kivimäki. Yhteistyökumppaneina meillä oli tällä kertaa Helsingin Satama, jonka matkustajaterminaliin lyhytelokuva tulee esitettäväksi kesällä 2024, sekä Stadin Ammattiopiston opiskelijoita ohjaavine opettajineen (elokuvar pukusuunnittelu ja hiukset/maskeeraus) sekä myös Silja Line ja Finnland-Institut in Deutschland. Lyhytelokuvaa on tarkoitus saada esitettäväksi elokuvafestivaaleille ympäri maailman.

Hanna Saari ja Annemari Untamala

*Ylh. raideliikenne tuli tutuksi! Junaa odottamassa Tukholmassa. Kuva: Ilmari Tommola
Kesk. Berliinin tv-torni saatiin yhden kohtauksen taustalle. Alh. marraskuun pimeys loi juhlatunnelmaa Senaatintorin kohtaukseen. Kuvat: Hanna Saari*

Kun hain näyttelijäksi Vor der Kameraan, odotin innolla, mitä projekti tulisi pitämään sisällään. Mieleeni ei kuitenkaan juolahtanut ajatusta siitä, että olisin juuri tekemässä päätöstä lähteä mukaan koko tähänastisen lukioaikani vaikuttavimpaan hommaan. Syyslukukautta värittäneet tapahtumat, kuten tervetulojuhla ja lukiodiplomien esitykset, jäivät tunnelmastaan huolimatta vähemmälle huomiolle, eivätkä edes lukionvaltaukset syyskuun lopulla päihittäneet VDK-produktion loistavaa meininkiä.

Tiistai 23. toukokuuta. Kohtaamisia-porukka seisoskelee saksanluokassa asettuneena jonoon syntymäpäivien mukaan. Opettajilla ei ole vielä varmuutta siitä, antaako EU lopulta tarpeeksi rahaa Berliinin-matkan järjestämiseen, mutta reissun odotus ei laannu mihinkään. Kolme kuu-kautta kuluu ja kalliolaisseurue loikoilee Olympia-terminaalin odotustilassa kantamustensa kanssa, kun Hannemarilla on lipunostotuokio meneillään. Joskus asiat onneksi menevät nappiin.

Berliinistä palattuani olin oppinut kasapäin asioita Saksasta ja nähnyt kaikenlaista, mitä olin aiemmin tottunut katsomaan vain saksanluokan valkokankaalta. Brandenburger Tor, televisiotorni ja eduskuntatalo eivät tuntuneet enää kliseisiltä nähtävyyksiltä, kun niihin pääsi tutustumaan elävästi. Friedrichshainin ja Mitten kaupunginosien autenttinen DDR-fililis ei unohdu mielestäni koskaan, ja ainakin tiedän, missä aion pistäytyä seuraavalla matkalla Berliiniin! Oppimisen arvoista oli myös, että tuoksumataralla maustettua mehujauhetta voi nauttia laittamatta sitä mehuun, että laivan buffet voi olla niin täynnä, ettei sinne pääse ja etteivät metron ovet aina anna periksi.

VDK:n opettajat ja ohjaaja Peter Allen Stone puolisoineen. Kuva: Ilmari Tommola

Joka kerta Berliinin-matkan jälkeen saavuin VDK-tunneille iloisella tuulella. Pianon ääressä soi pian lähes päivittäin uusi kappale, reissun kunnianosoitukseksi sävelletty Friedrichshainin kukkanen, mutta tunnin alkaessa kipitin kuitenkin mielelläni sisään studiotheateriin. Tunnit kävivät yhä kiinnostavammiksi, kun aloin eläytyä uuden roolihahmoni Discedon rooliin. Yhdessä jo tutuksi tulleen ryhmän kanssa tekeminen piti koko projektia kasassa. Ratikkapysäkkikohtausta piti harjoitella parikymmentä kertaa peräkkäin, mutta se ei mieltä lannistanut. Opin pitämään kohtaus-ten harjoittelusta entistä enemmän.

Peter saapui lokakuun lopussa Suomeen, ja kuvaukset alkoivat ennen pitkää, mikä merkitsi myös syksyn VDK-tuntien loppuhuipentumaa. Ensimmäinen kuvauspäivä opetti minulle, ettei laukun putoaminen kuvauksissa tee elokuvasta sen huonompaa. Toisesta päivästä kehkeytyikin ehkä ikimuistoisin kuvauspäivä: Senaatintorin iltajätti minulle ankarasta kylmydestään huolimatta valtavasti muistoja. Äidin lainaama takki ja tuomiokirkon portaiden ylös alas juokseminen auttoivat pysymään jotenkuten lämpimänä. Perjantaina pääsin osallistumaan kulissien takana tapahtuvaan toimintaan, kun hoidin klaffihommia kohtauksessa 4. Viimeisenä kuvauspaikkana toimineen Pengerkujan kaurismäkeläinen esteetiikka vähäeleisine tapahtumineen kruunasi koko kuvausviikon.

Tiistai 14. marraskuuta. Popparipussi kiertää ja meitä naurattaa. Ruudulla joku elokuvan tyyppi höpisee jostain Albert Jerskasta. Kuvaukset ovat ohi, mutta itse projekti ei ole unohtunut minnekään. Kohtaamisia-elokuvan myötä olen päässyt vihdoinkin tekemään sitä, mitä olen kameranäyttelemiseltä halunnut: näyttelämään ammattilaisohjaajan ohjaamana elokuvanteolle omistautuneiden toisten näyttelijöiden kanssa. VDK:n ansiosta minulle on nyt itsestään selvää, ettei kameran edessä tarvitse lähteä teatraalisuuksiin: "Less is more", kuten Adam totesi työpajassamme Berliinissä. Vähempikin näyttelyminen riitti, sillä parhaat muistot syntyivät elokuvan maailman ulkopuolella.

Kiitos koko VDK:lle syksystä!

Ilmari Tommola / Discedo

JÄÄHYVÄISIÄ

Sari eläkkeelle

Toukokuussa opettajainhuone on ollut elävä tj-kampa, kun olemme vuoroin muistuttaneet Sari Laurilaa, koulumme biologian ja maantieteen opettajaa, jäljellä olevien päivien määrästä. Viimeinen päivä toukokuuta "Leidi Laurilamme" päättää 16-vuotisen rupeamansa joukossamme ja siirtyy viettämään työvelvollisuuksista vapaita vuosia.

Sari jättää jälkeensä valtavan aukon. Hän on ollut opettajainhuoneen kodinhenki, silminä sellaiselle, mille meistä moni on arjessa sokea. Sarittomas- dystopiassamme viherkasvimme kuolevat, villakoirat valtaavat käytävät eikä kukaan jaksa välittää, mihin laatikkoon mikäkin kierrätettävä aines menee.

Jos opettajainhuone on Tuntematon sotilas, Sari on Rokka ja Hietanen samassa paketissa. Sari on ihmisten ihminen ja kaunosielu. Läksiäisissään Vanhankaupunginlahdella hän muistutti meitä pitämään huolta toisistamme. Siinä hän on ollut hyvä esimerkki. Hän on ollut meistä ahkerin yhteisille lounaille houkuttelemisessa ja osannut osoittaa senhetkisen seurauksen olevan hänelle tärkeää. Sarin kanssa on voinut keskustella aiheesta kuin aiheesta, ja hänellä on harvinainen taito kiireisen arjen keskellä antautua keskusteluissa sellaisille herkkyiden tasoille, joille harva työyhteisössä osaa tai haluaa. Sarilla on ollut vahva tahto tehdä koulusta parempi paikka. Pohtiessaan työuraansa hän sanoi pitävänsä tärkeänä sitä, että on uskaltanut nostaa esiin myös epäkohtia. Hänen pragmaattinen lähestymistapansa ja rohkeutensa sanoa ovat olleet tärkeitä Kallion arjessa.

Sarin mutkattomuus ja sosiaalinen rohkeus ovat tehneet vaikutuksen, epäilemättä myös opiskelijoihin. Meistä osalla saattaa olla mielessä muistikuva omilta kouluvuosiltamme maantieteenopettajasta havainnollistamassa mannerlaattojen liikkeitä maton avulla. Harvalla kuitenkaan lienee kokemusta opettajasta, joka itse esittää mannerlaattaa opettajanpöydällä maaten. Kovin moni meistä ei myöskään kykene sellaiseen heittäytymiseen kuin Sari viimeisen penkkaripäi-

vänsä soolotanssi-groovessa. "No rules", Sari julisti tämän kevään mottonaan.

Tutkija-Sarista tuli opettaja, koska hänen omien sanojensa mukaan "jotain piti keksiä". Hänestä olisi voinut tulla arkkitehti, parturi tai uskomattoman tilannekomiikan tajunsa ansiosta stand up -koomikko. Me olemme iloisia, että saimme hänet. Nyt haikein mielin luovutamme hänet Simolleen ja heidän yhteisille seikkailuilleen, kenties Etelä-Amerikassa. Sari ei pitkästy ilman meitä, sillä monesta kiinnostuneena ihmisenä hän kyllä keksii tekemistä. Kesän jälkeen me tulemme opettajainhuoneeseen; Sari on sienestämässä tai lukee johonkin vieraaseen kulttuuriin sijoittuvaa teosta Porvoon-kesäaunollaan. Meille tulee syksyn aikana monta hetkeä, joina kaipaisimme arkeemme jäänrikkojaa, jonkun, joka huutaisi opettajainkokouksen päätteeksi: "Aplodeja!"

Monja Kataja

Marjon jäähyväiset

Astuin Kallion jyhkeistä pääovista sisään vuonna 2009 tietämättä, minkälaiseen kouluun tulinkaan töihin.

Ensimmäiset työvuodet ovat jotenkin pyyhkiytyneet mielestäni, mutta silti muistan opiskelijoita sieltä aivan alusta saakka. Muistan kasvoja ja nimiä lukemattoman määrän vuosien varrelta. Päästessäni kunnolla sisään Kallion hulinaan huomasin sopivani sinne liki täydellisesti. Täällä sain jutella, vitsailla, nauraa, ohjata, kannustaa, kuunnella, ja kaikki tämä oli vain bonusta työn ohella.

Kallion yhteisöllisyys, avoimuus, suvaitsevaisuus ja yhdessä tekeminen ovat ihan omaa luokkaansa, niin opiskelijoiden kuin opettajienkin keskuudessa. Enää en ihmettele lainkaan lausetta "kerran kalliolainen, aina kalliolainen". Tähän yhteisöön on ollut kerrassaan upeaa kuulua viidentoista vuoden ajan. Kalliossa on jotain sellaista kotoisan helppouden ja turvan tuntua.

Olen ollut etuoikeutettu saadessani tutustua niin moneen upeaan nuoreen ja kulkea heidän mukanaan pienen hetken. Olen saanut seurata ylpeydellä heidän kasvuaan nuoriksi aikuisiksi, kun he lähtivät lukiotaipaleen päätyttyä elämän haasteisiin ja saavuttamaan unelmiaan.

Kallio antoi myös minulle paljon ja auttoi minua saavuttamaan suuria asioita, mistä olen ikuisesti kiitollinen.

Siispä kiitän koko sydämeistäni Kallion lukion jokaista opiskelijaa ja opettajaa näiden vuosien ajalta. Te jokainen teitte työpaikastani sellaisen, mitä tulen kaipaamaan ikuisesti.

Kerran kalliolainen, aina kalliolainen.

Marjo Niskanen

Vas. Sarin viimeinen opetuspäivänä museoluokassa. Biologian tunnilla käsiteltiin lintuja ja niiden lisääntymistä. Kuva: Vera de Arruda Camara

Marjon muotokuva Dunja Saiyarin tekemänä.

Marjo ja KYRYRn lahjoittamat logokorvakorut kutsun käytyä Linnan juhliin 2022. Kuva: Emilia Lehtinen

Kallion lukion henkilökunta ja opiskelijat

Rehtori

Mäkinen Ari, FM

Opettajat

Aalto Jari, FM, historia ja yhteiskuntaoppi
Asiainen Mikko, FM, historia ja yhteiskuntaoppi (3.10.23-31.3.24)
Asomäki Teija, matematiikka
Bodson Alex, LitM, liikunta, terveystieto
Düssel Natalia, KM, erityisopetus
Eerolainen Seikku, KM, opinto-ohjaus
Haapaniemi Inka, matematiikka, kemia
Harju Sampo, FM lukion lehtori, puheilmaisu
Hukka Isa, FM, filosofia
Ihanainen Maija, TaM, kuvataide
Jokela Sari, FM, ranska
Jokinen Risto, FM, fysiikka, matematiikka
Juntunen Minna, opinto-ohjaus
Karkamo Tuomas, FM, matematiikka
Kataja Monja, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Kivimäki Hanna, MuM, musiikki
Koivunen Marjut, FM, ruotsi
Kokkonen, Kirsi-Marja, espanja
Kuivalainen Maiju, Tanssitaiteen maisteri, tanssi
Kulmakorpi Iina, FM, englanti, ranska
Kähkönen Heli, FM, ruotsi
Laitinen Anu, TM, opinto-ohjaus
Laurila Sari, FL, biologia, maantiede
Lehtinen Emilia, FM, media
Leikoski Lotta, HuK, äidinkieli
Meinander Päivi, FM, englanti
Mielonen Heini, MuM, musiikki
Mutikainen Ina, FM, kirjallinen ilmaisu
Mäki Minne, filosofia
Mäkilä Ulla, FM, matematiikka
Mäkinen Mirva, tanssit, tohtori, tanssi
Mäki-Reinikka Kasper, kuvataide, lavastus (virka-vapaalla 21.9.23-3.3.24)
Niemi Ari-Pekka, FM, apulaisrehtori
Numminen Heli, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Pakkala Petterberg Pyry, TeM, valosuunnittelu
Pasula Susanna, KM, YTM, äidinkieli ja kirjallisuus, kirjallinen ilmaisu
Peltokukka Noora, TeM, teatteri
Perttunen Johanna, TeM, teatteri
Pohjaväre Kirsti, Master of Arts, media
Pulliainen Ukri, FM, filosofia, elämäntutkimus-tieto

YO-kirjoituksissa. Piirros: Kasper Mäki-Reinikka

Rantamäki Liisa, FM, maantiede, kemia, biologia, matematiikka
Räikkönen Jooseppi, FM, filosofia
Saari Hanna, FM, saksa
Salokannel Sofi, Hum.kand., ruotsi
Sinkkonen Kati, FM, englanti
Terho Milja-Maaria, TaM, kuvataide
Toikka Rinna, FM, puheilmaisu
Toikko Juulia, TM, uskonto
Tuominen Joonas, MuM, musiikki
Untamala Annemari, TeT, teatteri, taideopetuksen apulaisrehtori
Viitala, Marjo, MA, media
Vuorio-Hellman Irma, FM, uskonto, psykologia
Väntänen Niina, FM, historia ja yhteiskuntaoppi (virkavapaalla 3.10.23-31.3.24)

Muu henkilökunta

Alahäivälä Ninna, liikuntacoach
Färkkilä-Järvinen Mirja, psykologi
Heikkinen Josi, kohdevastaava
Kivi-Nieminen Auli, lukiosihteerit
Lahti Maria, kuraattori
Liqing Lin, ruokapalvelu
Mönkäre Hanna, terveydenhoitaja
Niskanen Marjo, ruokapalveluvastaava (1.4.24 asti)
Ollilainen Katja, nuoriso-ohjaaja
Rintaluoma Jenna, psykologi
Vikstén Mari, ruokapalveluvastaava (12.3.24 alkaen)

Opiskelijat ja ryhmänohjaajat

20A Harju Sampo

Anthoni Minette
Honkanen Helmi
Hämäläinen Alina
Jantunen Ilona
Javanainen Ingrid
Karjalainen Heljä
Kurkela Rora
Laatikainen Anton
Leinonen Botero Luna
Markkula Milli
Merikanto Aava
Mikkilä Siiri-Matilda
Porra Rosalia
Toivanen Mailis
Tuhkanen Sofia
Usmi Eino
Viinikka Venla
Vuorinen Anika

20B Koivunen Marjut

Gartz Hertta
Herkman Helmi
Hirvonen Stas
Koski Järvinen Pihla
Lahtonen Tara
Lattu Tilda
Nuolioja Emmi
Nyman Ella
Passi Penni
Pulkkinen Nanna
Puurula Ville
Rajala Kirikou
Salakka Max
Suojanen Esteri
Turtiainen Jenna
Turunen Soja

20C Mäkilä Ulla

Järvelä Antti
Karjalainen Pinja
Koponen Ines
Mäkelä Aida
Parkkonen Kaisa
Pesonen Maja
Ruokangas Anni
Salonvaara Venla
Sormunen Ella
Suits Grethel
Talonen Rauha
Tamminen Viljo
Tolla Esmen
Torchia Annarosa
Vähäsarja Niilo
Westerberg Emil

21A Mutikainen Ina

Arajuuri Anselmi
Frilander Taru
Halinen Tuuli
Helle Karoliina
Husu Siiri
Ikonen Cecilia
Jokinen Anne
Kalajoki Ruut
Karjalainen Viivi
Kodra Gabriella
Lappalainen Roope
Lehto Nea
Lindström Iia
Mikkilä Aava
Mujunen Sanni
Paartola Luna
Polkko Taika
Ruotsalainen Valo
Seppälä Emma
Tanskanen Helka
Tikkala Saga
Tolonen Lumi
Topchii Aleksandra
Truhponen Minea
Viitanen Krista
Väyrynen Juska

21B Aalto Jari

Edevbaro Sade
Eweis Lili
Grönholm Amanda
Horto Hilma
Huomo Iina
Hyytiäinen Enni
Iljin Iida
Jokipii Aada
Kaareskorpi Aino
Kanninen Iina
Kuokkanen Elias
Kuusanmäki Nico
Kyrö Nikola
Landen Sohvi
Landin Saima
Lehto Eerika
Linnanen Helmi
Luukkanen Noora
Majander Venla
Mikkola Vaula
Ollikainen Senja
Rautio Siiri
Sailio Oona
Syrjä Stella
Taimen Jade
Tamminen Kiuru
von Boehm Sofia

21C Tuominen Joonas

Airavaara Eeva
Ash Anja
Assefa Meeti
Happonen Elsa
Hiltunen Inkeri
Husu Gisela
Huuskonen Saara
Kankare Vuokko
Karila Iiris
Kastilan Vilja
Koskinen Kreeta
Kuronen Eevi
Kärkkäinen Roosa
Laakso Eeva
Lehikoinen Meeri
Leimi Ella
Majamaa Anna
Nenonen Silja
Nyberg Raul
Parpala Viola
Ponsi Jasmin
Pönni Joonas
Ranta Niilo
Rinne Kide
Räisänen Altti
Räisänen Emma-Roosa
Saarikorpi Iida
Silvennoinen Salla
Smolander Riina
Talvensaari Emma

21D Väntänen Niina

Ikäläinen Lotta
Kurki Inka
Kässi Iris
Lankinen Venla
Matilainen Sofia
Miikkulainen Otso
Partanen Minea
Pieski Bigga-Risten
Porthan Ronja
Posa Telma
Puhakka Oona
Randviir Adriana
Saarinen Emma
Saarinen Sofia
Saiyar Dunja
Salo Julia
Salovaara Aaron
Santavuori Tiiti
Sassa Minttu
Taskinen Mira
Taskinen Nora
Tienhaara Iina
Toivari Shanetta
Uusitalo Venla
Vainio Tuuli

21E Meinander Päivi

Aalto Emma
Arhio Isabel
Bangura Amelie

Behm Rebekka
Erjos Linda
Fabritius Sointu
Haapoja Oiva
Hellberg Ellen
Hustad Edit
Jaakkola Aino
Katainen Saara
Keso Tyne
Kolehmainen Alina
Kork Kiia
Kuosmanen Eeli
Kuuramaa Senni
Nikkilä Kerttu
Norkela Venla
Pelkonen Aava
Pitkänen Helmi
Rantanen Onerva
Särkioja Helise
Talka Riina
Tanninen Syksy
Taponen Anniina
Törmälä Mina
Valkama Sani
Vinni Joanne
Westerberg Felix

21F Bodson Alex

Aho Emilia
Airas Niilo
Bernier Justus
Giardini Anna
Halinen Pihla
Halme Helmi
Heikkilä Vuokko
Hyyti Aava
Hägg Matilda
Härkönen Hilma
Häsänen Elena
Hörman Nea
Jaanu Ella
Jokela Anni
Kantala Sofia
Kantonen Pietari
Kingscott Gilliana
Kivinen Niilas
Klemetti Silja
Korpi Erika
Kutvonen Mitro
Lampisjärvi Silja
Lehtonen Leevi
Lukkari Aletta
Palm Maria
Piira Salla
Torkkel Sumu
Äikäs Mea

22A Jokinen Risto

Aaltonen Arttu
Ahonen Paula
Aittapelto Iida
Alexiew Elena
Amper Edenlie
Avonius Greta

Azevedo Anita
Björklund Astrid
Borg Jimi
Camilo Maia
Danet Lea
Erkko Miia
Escartin Noel
Etula Mona
Frangén Frans
Grönberg Katariina
Grönbärj Vivian
Gustafsson Nelli
Hakarinne Matilda
Hakavuori Aino
Hannula Orion
Harjuhahto Lilja
Harjunmaa Essi
Heijola Lilli
Heikkilä Peppina
Helin Isak
Seppä Matias

22B Kähkönen Heli

Himanan Milli
Hirviniemi Annikki
Hirvonen Jenna
Hytönen Valo
Hämäläinen Aade
Härkönen Opi
Iivonen Enni
Ikola Line-Máret
Jaatinen Marja
Jarva Katariina
Jatala Alina
Jokela Liisi
Julin Aino
Juntunen Miisa
Jyrkinen Kaisa
Kahri Enna
Kangas Lahja
Kantola Anni
Kapanen Minni-Mansikka
Kapas Julius
Karo Elina
Karvonen Iida
Kasurinen Aini
Keijupuro Romeo
Kuparinen Jessi

22C Karkamo Tuomas

Kinnula Kiira
Kiuru Netta
Koivula Diana
Koivula Jade
Korhonen Elsa
Korja Isla
Korkeamäki Ella
Korkeamäki Tuuli
Korpjaakko Lilja
Koski Karin
Kröger Sinna
Kuitunen Lauri
Kuronen Ada
Kuuramaa Inkeri

Kuusela Sara
Kuusniemi Fanny-Matilda
Kvest Elsi
Kähkönen Leonilla
Laisila Sanni
Laitinen Roosa
Laukkanen Tyynti
Lehtinen Pinja
Lehtonen Malin
Leivo Helmi
Lilja Jessica
Lounasmaa Iris
Lukkarinen Sara

22D Rantamäki Liisa

Maltceva Veronika
Marila Maini
Marttila Saara
Mattila Annika
Miettunen Samu Jemima
Morottaja Emmi
Mutanen Ella
Nordlund Stella
Nuorkivi Tuuli
Nupponen Hilikka
Nyman Valeria
Oikarinen Seela
Ojanen Veera
Oksalahti Inka
Pantsu Elina
Partti Ella
Peltola Helmi
Pesonen Lumia
Pohjolainen Onerva
Polkutie Alvar
Potapenko Isabel
Pruuki Pilvi
Pyyhtiä Hilda
Päivärinne Pessi
Raappana Matias

22E Pulliainen Ukri

Ranta-aho Adi
Rantanen Anni
Romppanen Miina
Ruonala Saara
Saajoranta Aura
Saari Viivi
Sarlin Mette
Saukko Lassi
Seppä Helka
Siivari Laura
Silventoinen Aura
Simula Elsa
Somersalmi Hermann
Sommers Eevi
Sonkki Iiris
Soukka Hilma
Sowe Sami
Suominen Kerttu
Surakka Neea
Tainio Jade
Takala Lilia

22F Sinkkonen Kati

Kallio Kaspian
Mazas Lilou
Talja Inka
Tarkkanen Xinmei
Tommola Ilmari
Trnka Olga
Tuomasdóttir Viktoria
Tuomikoski Lotta
Tuori Dooris
Turunen Siiri
Tuutti Roosa
Tykkälä Elo
Tölkö Roosa
Uusihakala Lumi
Varonen Anni-Elina
Vehkaoja Anni
Vepsäläinen Eero
Viitanen Sofia
Virtanen Sara
von Franke Laura
Vuonnala Sanni
Väinämö Vella
Vänskä Nea
Wagner Mimosa
Wagner Mona
Wirama Inka
Wuorio Heta

23A Pasula Susanna

Aarnos Rauha
Andersson Tinka
Cliff Lily
Edelman Domingues de
Jesus Eliane
Fajt Ilmori
Haarala Sanni
Haimi Lumi
Halminen Aatu
Halmkrona Soila
Hart Juno
Hauhia Julia
Heilakka Iris
Heino Raakel
Hekkala Aava
Helander Seela
Hildén Minea
Hiltunen Hanna
Hurme Ilona
Jortikka Senni
Juuti Kaisla
Kala Mila
Kalliainen Kerttu
Kallioranta Usva
Kanervo Saima
Kenttämaa Suvi
Kiljunen Helmi
Korsinkin Emil

23B Toikko Juulia

Aalto Mai
Ahmajärvi Siiri
Aikala Helmi

de Arruda Camara Vera
Dieme Font Daniel
Dolk Isla
Elomaa Siiri
Evans Jennifer
Freundlich Joonas
Genzer Anastasia
Haukkala Santra
Havu Kuura
Herttua Celia
Hevossaari Akseli
Hirvonen Hertta-Maija
Hokkanen Liia
Holtappels Olli
Horttanainen Veera
Hukkanen Heta
Isoaho June
Jauhiainen Aamu
Kallio Inka
Kari Venni
Kiikkala Veemi
Kilpeläinen Unna
Kilpi Edith
Kivikoski Beda
Kivimäki Avar
Koivukangas Aura

23C Kataja Monja

Kokko Milo
Kokkonen Otso
Konttinen Jenni
Kontula Lotta
Korhonen Unna
Korpi Erin
Korventaival Luna
Koski Mimmi
Koskinen Emma
Kupila Havu
Kuusisto Kiia
Kylkilähti Tammo
Kyrönseppä Ezra
Kähönen Kosmo
Kärkkäinen Kia
Laakso Lotta
Lamminpää Hilda
Lamminpää Oona
Lampela Emilia
Laukkanen Iida
Launiainen Anni
Launonen Leena
Lehtelä Suvi
Lehtinen Tyyne
Levanto Rauha
Liljeblad Sanni
Limo Ruusu
Linden Lyyli
Lindholm Amelie

23D Saari Hanna

Liukkonen Miriam
Lopez Koivisto Dalia
Myyrä Sanni
Mähönen Ella-Sofia
Mäkelä Kerttu

Mäntylä Sonja
Määttä Mea
Niemi Maija
Niininen Iina
Nikkilä Aino
Niskanen Siiri
Näyhö Saana
Oksala Iiris
Pajari Pihla
Pajukangas Lauri
Palmén Aada
Palsala Valtteri
Partanen Kerttu
Parvinen Lili
Pekonen Jenna
Penttilä Ellen
Petäinen Metta
Pieski Sára-Májjá
Ponsimaa Venla
Puittinen Elmo
Pyrhönen Sella
Snellman Roosa

23E Vuorio-Hellman Irma

Ramirez Greta
Rantamaula Lumi
Riihinen Aamu
Rinta-Filppula Eevi
Romero Isabel
Ronimus Bettina
Ropponen Ronja
Rosendahl Kerttu
Rosnell Linnea
Ruscica Villa
Ruuskanen Annikki
Räty Aaron
Sahari Kaika
Salisbury Tuomas
Sanaksenaho Anna
Saralampi Nette
Sarkkinen Siiri
Savia Eeva
Seitonen Sohvi
Sipilä Alina
Siponkoski Inkeri
Sippola Helmiina
Soisalo Sara
Sola Nadiya
Sovio Lemmi
Steidle Oscar
Sulaoja Inka
Tasanto Julia
Toivanen Valo

23F Kulmakorpi Iina

Taskinen Iiris
Tauslahti Jay
Tervo Kerttu
Tervonen Lyydia
Tihinen Suvi
Tikander Adanna
Tikka Apila
Timgren Tyyne
Timonen Eva

Toivanen Mikaela
Turppo Eero
Uusitalo Lilli
Vaarala Venla
Vaija Saini
Valkeapää Kerttu
Valkila Veera
Valtonen Teo
Venetvaara Vini
Veselova Katerina
Viksten Hertta
Virkajärvi Ella
Virtanen Vieno
von Boehm Erika
Vuorensola Valpuri
Vuori Cecilia
Vuorinen Taika
Vänninen Emma
Wilhelmus Aida
Ödner Isla

Opiskelijamäärät 1.6.2024

1.vsk. 170
2.vsk. 149
3.vsk. 165
4.vsk. 50
Yht. 534

5.12.23
valmistunut 60
ylioppilasta

1.6.24
valmistunut 108
ylioppilasta

YO-tarjotin. Kuva: Kasper
Mäki-Reinikka

Kallion lukion johtokunta

1.10.2021 – 30.9.2025

Puheenjohtaja: Virpi Virtanen (varajäsen Katja Jokela)

Varapuheenjohtaja: Petteri Rinne (varajäsen Jonna Huomo)

Muut jäsenet

Jenna Polkko (varajäsen Satu von Boehm)

Marko Heikurainen (varajäsen Jussi Halinen)

Mikko Paartola (varajäsen Lotta Paakkunainen)

Opettajajäsenet

Irma Vuorio-Hellman (varajäsen Liisa Rantamäki)

Ulla Mäkilä (varajäsen Jari Aalto)

Muuta henkilökuntaa edustavat jäsenet

Mirja Färkkilä-Järvinen (varajäsen Marjo Niskanen)

Opiskelijajäsenet

Hilma Härkönen (varajäsen Dunja Saiyar)

Mitro Kutvonen (varajäsen Kide Rinne)

Kallion yhteiskoulu -säätio

Hallituksen puheenjohtajana on kuluneena lukuvuotena toiminut Tomi Lindblom, muina hallituksen jäseninä Ari Mäkinen (varapuheenjohtaja), Riitta Kulmanen, Ari-Pekka Niemi, Elsa Saisio ja Kati Sinkkonen. Hallitus on kokoontunut kerran vuosikokoukseen, jossa käytiin läpi säätion sijoitus- ja varallisuustilanne. Lisäksi todettiin vuonna 2024 Kallion ylioppilaille kouluneuvos Armas Paavolan rahaston tuotoista jaettavien stipendien määrä ja jakoperusteet.

Ari-Pekka Niemi

SYKSYN YLIOPPILASJUHLA

5.12.2023 Helsingin työväenopisto

SCHOTTISCHE KERLOU

Säv. C. Stewart, sov. E. Järvelä, es. Kallion kamariorkesteri

TERVETULOSANAT

Rehtori Ari Mäkinen

KYLÄ VUOTTI UUTTA KUUTA

Säv. ja san. trad, sov. H. Kivimäki, es. Kallion kamariorkesteri, keikkaputki ja kuoro

YLIOPPILASTODISTUSTEN, LUKION PÄÄTTÖTODISTUSTEN JA LUKIODIPLOMIEN JAKAMINEN

Rehtori Ari Mäkinen

YLIOPPILAAKSI JULISTAMINEN

GAUDEAMUS IGITUR

Yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

REHTORIN PUHE UUSILLE

YLIOPPILAILLE

VIIDES PÄIVÄ

Säv. A. ja K. Karjalainen, san. A. ja K. Karjalaisen tekstin pohjalta ja es. ylioppilaat Aura Heikkinen, Vilja Hynynen, Lumi Lainisalo, Tuuli Lindroos, Erika Kaarna, Siru Numminen ja Sampsa Kurvinen.

STIPENDIEN JAKAMINEN

YLIOPPILAAN PUHE

Ranja Omaheimo

MAAMME

5.12.2023 valmistuneet

Aarnos Onni	Kempainen Erika	Omaheimo Ranja
Alanko Milla	Kilpeläinen Jella	Paloheimo Linnea
Aliklaavu Venla	Kissaniitty Mesi	Raitio Tinja
Alin Martta	Koivunen Mila	Reponen Pilvi
Autio Varpu	Kokkonen Joonas	Riekkä Elli
Ekholm Atlas	Korlee Sammal	Riihimäki Eveliina
Eklund Oona	Korsisaari Klaara	Skyttä Iiris
Fleminch Eetu	Kurvinen Sampsa	Sounela Ruu
Happonen Vilma	Kuusijärvi Rebecca	Surwillo Emmi
Heikkinen Aura	Laine Janette	Tervonen Roope
Hellstén Jade	Lainisalo Liinu	Toivanen Siiri
Hornborg Aliina	Lindroos Tuuli	Tuovinen Sorja
Hutri Saima	Lipan Odelia	Ulvila Tuukka
Hynynen Vilja	Lätti Friida	Vartiainen Suvu
Jalonon Aino	Mäkelä Saana	Vattulainen Helmi
Joensuu Mirella	Niemi Leevi	Vienonen Ilona
Joutkoski Eeva	Numminen Siru	Vuorenmaa Sara
Kaarna Erika	Nyman Ronya	Wuorio Hilma
Kaisaniemi Amanda	Nyrökorpi Aino	Yrjölä Toivo
Kase Patrik	Oksanen Hertta	Zitting Lotta

Musiikin johto ja harjoittaminen:
Hanna Kivimäki, Joonas Tuominen.

Orkesteri:

Elena Alexiew, Anja Ash, Isla Dolk, Lili Eweis, Sointu Fabritius, Lilli Heijola, Ellen Hellberg, Karoliina Helle, Gisela Husu, Aamu Jauhainen, Silja Klemetti, Tuuli Korkeamäki, Eeli Kuosmanen, Stella Nordlund, Pessi Päivärinne, Eevi Rinta-Filppula, Iida Saarikorpi, Emma Saarinen, Oona Sailio, Laura Siivari, Kerttu Suominen, Eevi Sommers, Jay Tauslahti, Sani Valkama, Eero Vepsäläinen.

Keikkaputki:

Eeva Airavaara, Isabel Arhio, Valo Hytönen, Elena Häsänen, Iida Iljin, Iris Kässi, Ines Koponen, Elsi Kvest, Sanni Laisila, Venla Lankinen, Iia Lindström, Ronja Porthan, Kirikou Rajala, Saara Ruonala, Viivi Saari, Oona Sailio, Salla Silvennoinen, Mira Taskinen, Nora Taskinen, Viktoria Tuomasdóttir, Soja Turunen, Roosa Tuutti, Sofia Viitanen.

Kuoro:

Siiri Ahmajärvi, Frans Frangén, Joonas Freundlich, Lumi Haimi, Siiri Husu, Ruut Kalajoki, Kerttu Kalliainen, Sofia Kantala, Anni Kantola, Beda Kivikoski, Unna Korhonen, Ezra Kyrönseppä, Kia Kärkäinen, Tyyne Lehtinen, Amelie Lindholm, Iris Louasmaa, Iina Niininen, Lili Parvinen, Anni Ruokangas, Dunja Saiyar, Kerttu Tervo, Apila Tikka, Venla Vaarala.

Tekniikka:

Äänet: Nico Kuusanmäki, Jimi Borg, Ines Koponen, Elena Alexiew, Isabel Arhio, Vilja Kastilan, Ella Korkeamäki, Nea Lehto, Helmi Leivo, Lassi Saukko, Roosa Tuutti.

Tuotanto:

Sampo Harju, Hanna Kivimäki, Mirva Mäkinen, Ari-Pekka Niemi, Noora Peltokukka, Milja-Maaria Terho, Joonas Tuominen, Annemari Untamala.

KEVÄÄN YLIOPPILASJUHLA

1.6.2024 Helsingin työväenopisto

LAKITETTAVAT SAAPUVAT

SCHOTTISCHE KERLOU

säv. C. Stewart, sov. E. Järvelä, es. Kallion kamariorkesteri

SUVIVIRSI

yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

KATSAAUS MENNEESEEN LUKUVUOTTEEN

Rehtori Ari Mäkinen

PURPPURAINEN KESÄ

Säv. D. Sheik, san. S. Sater, suom. S. Parkkinen, es. Kallion musikaalilaulajat ja lakkiaisten musikaaliorkesteri

YLIOPPILASTODISTUSTEN, LUKION PÄÄTTÖTODISTUSTEN JA LUKIODIPLOMIEN JAKAMINEN

Rehtori Ari Mäkinen

YLIOPPILAAKSI JULISTAMINEN

GAUDEAMUS IGITUR

yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

REHTORIN PUHE UUSILLE YLIOPPILAILLE

MINNE MÄ KUULUN

Säv. K. Rajala, E. Westerberg ja I. Koponen, san. K. Rajala, A. Ash, J. Ponsi ja I. Koponen, esitys ylioppilaat Eeva Airavaara, Anja Ash, Ines Koponen, Erika Korpi, Eeli Kuosmanen, Iris Kässi, Ronja Porthan, Kirikou Rajala, Oona Sailio, Viljo Tamminen, Soja Turunen, Eino Usmi ja Emil Westerberg.

STIPENDIEN JAKAMINEN

YLIOPPILAAN PUHE

Pinja Karjalainen

MAAMME

yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

...

Kallion kamariorkesteri:

Elena Alexiew, Lili Eweis, Sointu Fabritius, Nelli Gustafsson, Lilli Heijola, Ellen Hellberg, Gisela Husu, Aamu Jauhainen, Avar Kivimäki, Silja Klemetti, Havu Kupila, Stella Nordlund, Pessi Päivärinne, Iida Saarikorpi, Emma Saarinen, Laura Siivari, Eevi Sommers, Kerttu Suominen, Sani Valkama ja Eero Vepsäläinen.

1.6.2024 valmistuneet

Airavaara Eeva	Kurki Inka	Ranta Niilo
Anthoni Minette	Kutvonen Mitro	Rautio Siiri
Arajuuri Anselmi	Kuuramaa Senni	Rinne Kide
Ash Anja	Kässi Iris	Ruokangas Anni
Gartz Hertta	Laatikainen Anton	Sailio Oona
Heikkilä Vuokko	Landin Saima	Salakka Max
Herkman Helmi	Lattu Tilda	Salovaara Aaron
Hirvonen Stas	Lehtonen Leevi	Sassa Minttu
Honkanen Helmi	Leinonen Botero Luna	Seppälä Emma
Hämäläinen Alina	Luukkanen Noora	Suits Grethel
Hörman Nea	Majamaa Anna	Suojanen Esteri
Ikonen Cecilia	Majander Venla	Taimen Jade
Ikäläinen Lotta	Markkula Millu	Talonen Rauha
Jaakkola Aino	Matilainen Sofia	Talvensaari Emma
Jaanu Ella	Merikanto Aava	Tamminen Kiuru
Jantunen Ilona	Miikkulainen Otso	Tamminen Viljo
Javanainen Ingrid	Mikkilä Siiri-Matilda	Tanskanen Helka
Jokela Anni	Mikkilä Aava	Taponen Anniina
Jokinen Anne	Mikkola Vaula	Tikkala Saga
Jokipii Aada	Mujunen Sanni	Toivanen Mailis
Järvelä Antti	Mäkelä Aida	Tolla Esmen
Kaareskorpi Aino	Norkela Venla	Torchia Annarosa
Kalajoki Ruut	Nuolioja Emmi	Truhponen Minea
Kantala Sofia	Nyman Ella	Tuhkanen Sofia
Karila Iiris	Paartola Luna	Turtiainen Jenna
Karjalainen Heljä	Palm Maria	Turunen Soja
Karjalainen Pinja	Parkkonen Kaisa	Usmi Eino
Karjalainen Viivi	Passi Penni	Uusitalo Venla
Kingscott Gilliana	Pieski Bigga-Risten	Vainio Tuuli
Kivinen Niilas	Ponsi Jasmin	Viinikka Venla
Kodra Gabriella	Porra Rosalia	Viitanen Krista
Koponen Ines	Porthan Ronja	Vuorinen Anika
Korpi Erika	Pulkkinen Nanna	Vähäsarja Niilo
Koski Järvinen Pihla	Puurula Ville	Väyrynen Juska
Kuosmanen Eeli	Rajala Kirikou	Westerberg Emil
Kurkela Rora	Randviir Adriana	Äikäs Mea

Lakkiaisten musikaaliorkesteri:

Niilo Airas, Gisela Husu, Ruut Kalajoki, Avar Kivimäki, Silja Klemetti, Ronja Porthan, Joonas Pönni, Lassi Saukko ja Eero Vepsäläinen.

Musikaalilaulajat:

Maia Camilo, Mona Etula, Frans Frangén, Siiri Husu, Line-Máret Ikola, Kaspian Kallio, Anni Kantola, Pietari Kantonen, Fanny-Matilda Kuusniemi, Sanni Laisila, Roope Lappalainen, Oona Puhakka, Matias Raappana, Oona Sailio, Dunja Saiyar, Salla Silvennoinen, Jade Tainio, Mira Taskinen ja Sani Valkama

Musiikin johto ja harjoittaminen:

Hanna Kivimäki ja Joonas Tuominen

Ääni:

Jimi Borg, Matilda Hakarinne, Lumi Haimi, Elina Pantso, Ada Kuronen, Enna Kahri, Unna Korhonen, Pulla Laukanen, Rauha Levanto, Maija Niemi ja Lauri Pajukangas.

Työväenopiston henkilökunta

Tuotanto: Sampo Harju, Hanna Kivimäki, Kasperi Mäki-Reinikka, Ari-Pekka Niemi, Annemari Untamala

Stipendit ja lahjoitukset

Syksyn 2023 stipendit

Kallion yhteiskoulun säätiö on lahjoittanut kouluneuvos Armas Paavolan stipendirahastosta stipendit seuraaville ylioppilaille:

Monipuolisista kieliopinnoista:

Onni Aarnos, Venla Aliklaavu, Varpu Autio, Oona Eklund, Vilma Happonen, Saima Hutri, Eeva Joutkoski, Erika Kaarna, Ronya Nyman, Pilvi Reponen, Eveliina Riihimäki, Ruu Sounela, Ilo Turkki, Sara Vuoremaa

Taideopinnoista:

Fleminch, Eetu: monipuolinen ja omistautunut työ kalliolaisen äänitaiteen hyväksi
Hellstén, Jade: menestyminen tanssin opinnoissa
Hornborg, Aliina: menestyminen kuvataiteen opinnoissa
Hynynen, Vilja: menestyminen kirjallisen ilmaisun, median ja teatterin opinnoissa ja yhteisöllinen toiminta
Kurvinen, Samps: menestyminen teatterin opinnoissa
Lainisalo, Liinu: menestyminen teatterin opinnoissa
Mäkelä, Saana: omistautunut työ koulun tanssi-, orkesteri- ja musikaalitoiminnan hyväksi
Nyman, Ronya: menestyminen kuvataiteen ja lavastuksen opinnoissa
Oksanen, Hertta: menestyminen tanssin opinnoissa
Omaheimo, Ranja: menestyminen kirjallisen ilmaisun ja puheilmalaisuuden opinnoissa
Reponen, Pilvi: menestyminen kirjallisen ilmaisun ja puheilmalaisuuden opinnoissa
Tervonen, Roope: menestyminen kirjallisen ilmaisun, median ja teatterin opinnoissa ja yhteisöllinen toiminta
Yrjölä, Toivo: menestyminen valotekniikan opinnoissa

Kallion yhteiskoulun ystävät KYRY ry on lahjoittanut stipendit seuraaville ylioppilaille:

Joensuu, Mirella: yhteisöllisyys
Koivunen, Mila: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Lipan, Odelia: sitoutunut ja toisia tukeva toiminta taideaineissa
Riekkö, Elli: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi, muita kannatteleva työskentely
Tolonen, Sade: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Tuovinen, Sonja: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Vartiainen, Suvi: sitoutunut ja toisia tukeva toiminta taideaineissa
Wuorio, Hilma: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi

KirjaKallio on lahjoittanut stipendin seuraaville ylioppilaille aktiivisuudesta KirjaKallion hankkeissa:

Alin, Martta
Kilpeläinen, Jella
Numminen, Siru
Zitting, Lotta

Teknoliateollisuuden 100-vuotissäätiö on palkinnut huippupisteistä pitkän matematiikan ylioppilaskokeessa ylioppilaan

Tervonen, Roope

KIRJASTIPENDIT

Kirjallisen ilmaisun opettajat ovat lahjoittaneet kirja-stipendin menestymisestä kirjallisen ilmaisun opinnoissa ylioppilaille
Surwillo, Emmi

KirjaKallio on lahjoittanut kirjastipendin seuraaville ylioppilaille aktiivisuudesta KirjaKallion hankkeissa:

Laine, Janette
Ulvila, Tuukka

Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu on lahjoittanut kirjastipendin erinomaisesta teatterin lukiodiplomista ylioppilaille
Kokkonen, Joonas

Aalto ARTS Books on lahjoittanut kirjastipendin seuraaville ylioppilaille:

Aliklaavu, Venla: menestyminen kuvataiteen opinnoissa ja erinomainen kuvataiteen lukiodiplomi
Raitio, Tinja: menestyminen kuvataiteen opinnoissa

Biologian opettaja on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä biologian opinnoissa seuraaville ylioppilaille:

Alanko, Milla
Paloheimo, Linnea
Tervonen, Roope

Suomen uskonnonopettajain liitto SUOL ry on palkinnut ylioppilas Roope Tervosen keväällä 2023 kirjastipendillä yhtenä parhaista uskonnon ylioppilaskokeessa menestyneistä ylioppilaskokelaista.

Kevään 2024 stipendit

Kallion yhteiskoulun säätiö on lahjoittanut kouluneuvos Armas Paavolan stipendirahastosta stipendit seuraaville ylioppilaille:

Monipuolisista kieliopinnoista:

Minette Anthoni, Alina Hämäläinen, Ruut Kalajoki, Pinja Karjalainen, Ines Koponen, Senni Kuuramaa, Leevi Lehtonen, Luna Leinonen-Botero, Sofia Matilainen, Venla Norkela, Maria Palm, Niilo Ranta

Taideopinnoista:

Monipuolinen taiteellinen työ
Koponen, Ines: menestyminen äänisuunnittelun, valosuunnittelun, kirjallisen ilmaisun ja puheilmalaisuuden opinnoissa
Lattu, Tilda: menestyminen teatterin, kuvataiteen, puheilmalaisuuden ja kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Majamaa, Anna: menestyminen teatterin, puheilmalaisuuden ja kuvataiteen opinnoissa

Oppiainekohtaiset taidestipendit

Ash, Anja: menestyminen musiikin opinnoissa
Ikonen, Cecilia: menestyminen valosuunnittelun opinnoissa
Karila, Iiris: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Karjalainen, Viivi: menestyminen median opinnoissa
Kuosmanen, Eeli: menestyminen musiikin opinnoissa
Kutvonen, Mitro: menestyminen puheilmalaisuuden opinnoissa
Lehtonen, Leevi: menestyminen teatterin opinnoissa
Mikkilä, Aava: menestyminen tanssin opinnoissa
Mäkelä, Aida: menestyminen teatterin opinnoissa

Porthan, Ronja: menestyminen musiikin opinnoissa
Rinne, Kide: menestyminen kuvataiteen opinnoissa
Sailio, Oona: menestyminen teatterin opinnoissa
Suits, Grethel: menestyminen kuvataiteen opinnoissa
Talonen, Rauha: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Tanskanen, Helka: menestyminen median opinnoissa

Kallion yhteiskoulun ystävät KYRY ry on lahjoittanut stipendit seuraaville ylioppilaille:

Ikäläinen, Lotta: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Karjalainen, Pinja: sitoutunut ja toisia tukeva toiminta taideaineissa
Koponen, Ines: sitoutunut ja toisia tukeva toiminta taideaineissa
Kuosmanen, Eeli: sitoutunut ja toisia tukeva toiminta taideaineissa
Ponsi, Jasmin: aktiivisuus yhteisön kuvaajana
Pulkkinen, Nanna: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Rinne, Kide: yhteisöllisyys
Tuhkanen, Sofia: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Turunen, Soja: hyvä toveruus
Vainio, Tuuli: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Väyrynen, Juska: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi

Helsingin Kirjamesut on lahjoittanut stipendin seuraaville ylioppilaille:

Anthoni, Minette: aktiivisuus KirjaKallion hankkeissa
Karjalainen, Viivi: aktiivisuus KirjaKallion hankkeissa
Lattu, Tilda: aktiivisuus KirjaKallion hankkeissa

Suomen Lausujain Liitto on lahjoittanut stipendin monipuolisesta taiteellisesta työstä ylioppilaille

Talonen, Rauha

Suomen Kulttuurirahaston Yrjö Koskisen stipendi koko Suomen parhaiten äidinkielen ylioppilaskokeessa syksyllä 2023 onnistuneelle opiskelijalle on myönnetty ylioppilaille

Koski Järvinen, Pihla

Helsingin ortodoksinen seurakunta on lahjoittanut stipendin ortodoksinen uskonnon opinnoista seuraaville ylioppilaille:

Matilainen, Sofia
Turunen, Soja
Usmi, Eino

Lidl Suomi on lahjoittanut stipendin erinomaisesta menestyksestä pitkän saksan ylioppilaskokeessa ylioppilaille

Koponen, Ines

Rolando ja Siv Pieraccini -säätiö on lahjoittanut stipendin italian ylioppilaskokeen suorittamisesta ylioppilaille
Torchia, Annarosa

KIRJA- JA LEHTISTIPENDIT

Kustannusosakeyhtiö Otava ja kirjallisen ilmaisun opettajat ovat lahjoittaneet stipendin menestymisestä kirjallisen ilmaisun opinnoissa seuraaville ylioppilaille:

Miikkulainen, Otso
Viinikka, Venla

Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu on lahjoittanut kirjastipendin menestyksekkäästä ja sitoutuneesta teatte-

rityöskentelystä seuraaville ylioppilaille:

Honkanen, Helmi
Tanskanen, Helka

Suomen valo-, ääni- ja videosuunnittelijat ovat lahjoittaneet kirjastipendin menestymisestä valosuunnittelun opinnoissa seuraaville ylioppilaille:

Ikonen, Cecilia
Koponen, Ines

Aalto ARTS Books on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä kuvataiteen opinnoissa seuraaville ylioppilaille:

Karjalainen, Heljä
Mikkilä, Siiri-Matilda
Paartola, Luna

Long Play on lahjoittanut stipendin ansiokkaista äidin-kielen ja kirjallisuuden opinnoista ylioppilaille

Miikkulainen, Otso

Suomen kuvalehti on lahjoittanut lehden digitaalisen vuosikerran yhteiskuntaopin ylioppilaskokeessa parhaiten menestyneelle ylioppilaille

Karjalainen, Pinja

Biologian opettaja on lahjoittanut kirjastipendin erinomaisesta menestyksestä biologian opinnoissa ylioppilaille

Jokipii, Aada

Kemia-lehti on lahjoittanut lehden vuosikerran stipendinä menestyksestä kemian opinnoissa ylioppilaille

Jokipii, Aada

Sverigekontakt i Finland rf, Schildts & Söderströms ja Svenska Kulturfonden on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä ruotsin kielen opinnoissa ylioppilaille
Kuuramaa, Senni

Pohjola-Norden on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä ruotsin kielen opinnoissa ylioppilaille

Vainio, Tuuli

Stipendit ja palkinnot muille kuin kevään ylioppilaille

Rolando ja Siv Pieraccini -säätiö on palkinnut kannustusrahalta erinomaisesta menestyksestä italian ylioppilaskokeessa opiskelijan Anna Giardini (21F).

Filosofian olympialaiset

Helsingissä pidettiin kansainväliset filosofian olympialaiset 16.-19.5. Tapahtumaan osallistui 110 opiskelijaa 53:sta maasta. Kallion lukion Hermann Somersalmi oli mukana Suomen joukkueessa ja kirjoitti englanniksi kunniamaininnan arvoisen filosofian esseen.

Deutsches Sprachdiplom

Kuluneena lukuvuonna arvostetun kansainvälisen saksan kielidiplomin Deutsches Sprachdiplom (Stufe II) suoritti 2 opiskelijaa, molemmat hienosti korkeimmalla arvosanalla C1! Herzlichen Glückwunsch - paljon onnea molemmille!

Otso Miikkulainen voitti Äidinkielen opettajain liiton Pikku-Finlandia-kirjallisuusseelikpailun esseellään *Merestä nousee mies* (ohjaavana opettajana Monja Kataja). Otso kävi ottamassa palkinnon vastaan Kirjallisuuden Finlandia-palkintotilaisuudessa 29.11.2023.

Merestä nousee mies

Solariksessa, Stanislaw Lem in vuonna 1961 julkaistussa scifi-romaanissa, päähenkilö Kelvin on joutunut hankalaan tilanteeseen. Hän on matkustanut Maasta Solaris-planeetalla sijaitsevalle tutkimusasemalle ja huomaa, että yksi aseman tutkijoista on kuollut ja loput kaksi vaikuttavat tulleen hulluiksi. Yöllä Kelvinin huoneeseen saapuu hänen nuoruuden rakastettunsa Harey, jonka itsemurhasta hän potee syyllisyyttä. Solariksen pinnan peittävällä elävällä merellä on ihmeellisiä voimia: se saa tutkijoiden kaikkein syvimmät ja kipeimmät muistot ruumiillistumaan.

Kelvin on yrittänyt toipua raastavasta traumastaan; hän on tehnyt menestyksestä uraa avaruudentutkimuksessa ja opiskellut psykologiaa, mutta Hareyn itsemurha on jättänyt häneen pysyvän jäljen. Hän ei ole pystynyt enää löytämään uutta rakkautta. Lopulta, kun hän on paennut Maasta selvittämään vieraan planeetan arvoituksia kuin pyhiinvaeltaja, joka vaeltaa toiselle mantereelle etsimään Jumalaa, hän kohtaakin vain itsensä.

Psykoanalyysin kehittäjä Sigmund Freud väittää 1923 kirjoitetussa tutkielmassaan *Das Ich und das Es*, että ihmismielessä vaikuttavat kolme keskenään kamppailevaa voimaa: id, ego ja superego. Id sijaitsee tiedostamattomassa mielessä, eli alitajunnassa, ja sinne ovat painettuina kaikki alkukantaiset viettimme, salaiset toiveemme ja syvimät pelkomme. Id on jatkuvassa ristiriidassa vain osin tietoisien superegon kanssa, joka sisältää omaksumamme moraaliset käsitykset. Idin ja superegon ristiriitaa pyrkii sovittamaan tietoinen minämme, ego. Kun Kelvin kohtaa menneisyyden haamunsa, hänen egonsa ei keksi muuta tapaa suojautua kuin laukaista Harey Solariksen kierto-radalle. Mutta meri ruumiillistaa tiedostamattoman kauhut yhä uudelleen. Ne ovat yhtä itsepitäisiä kuin kaikki alitajuntaan karkotetut haamut. Vaikka Freudin teoria on aikansa tuotos ja sitä voi kritisoida seksuaalisten viettien ylikorostamisesta, epätieteellisyydestä ja tiedostamattoman tyypistämistä vain mielen pirulaiseksi, se oivaltaa hyvin, millaiseen ristiriitaan ihminen saattaa joutua syvien tunteidensa ja yhteiskunnan ja yhteisöjen luomien sisäistettyjen odotusten kanssa.

Solariksen Kelvinin tavoin Edouard Louisin vuonna 2014 julkaistussa autofiktiivisessä romaanissa *Ei enää Eddy* kaikki hahmot kärsivät padotuista tunteista. Teoksen tapahtumat sijoittuvat köyhään pikkukylään Ranskan maaseudulle, jossa elämisen tavan määräävät patriarkaaliset arvot. Patriarkaalisten arvojen ytimessä on, että naiselliseksi määritellyt ominaisuudet, kuten tunteellisuus, herkkyys ja passiivisuus, nähdään heikkoina ja alempiarvoisina miehisiinä pidettyihin ominaisuuksiin, esimerkiksi kovuuteen, rationaalisuuteen ja tilanottamiseen, verrattuina. Kirjan päähenkilö Eddyille tehdään selväksi jo pikkupoikana,

että miesten tulisi olla kovanaamoja, jotka eivät tunteile, jotka jättävät koulut kesken, ryyppäävät ja rellestävät ja vihaavat homoja. Pärjätäkseen miehisessä maailmassa Eddyn äitikin sanoo: "Mussa on vittu munaa, mun silmille ei hypitä." Herkkä ja homoseksuaali Eddy tekee kaikkensa sopeutuakseen yhteisön asettamiin odotuksiin, mikä johtaa piinaavaan itsevihaan. Loppujen lopuksi hän kuitenkin epäonnistuu kaikissa eheytymsyrietyksissään, eikä hänelle jää muuta vaihtoehtoa kuin paeta kiusaajiaan ja perhettä.

Eddyn kotikylässä kärsitään kollektiivisesta miehisten arvojen aikaansaamasta tunteiden patoumasta, joka aiheuttaa köyhyyttä, teiniraskauksia, sukupuolittunutta väkivaltaa sekä kiusaamista ja heikentää yleisesti ihmisten itsetuntoa ja hyvinvointia. Yhtä lailla Kelvinin elämässä käsittelemätön trauma on estänyt häntä kulkemasta eteenpäin. Solariksen tutkijat ovat miehiä, kuten 1960-luvun romaanilta on odotettavissa, ja he lähestyvät kohtaamaansa ongelmaa miehisellä tavalla: väkivallalla ja rationaalisella päättelyllä. He eivät kykene keskustelemaan menneisyytensä haamuista muuten kuin tieteellisestä näkökulmasta ja salailevat saamiaan vierailijoita toisiltaan. Kirjassa miesten looginen päättely johtaa onnistumiseen: he keksivät laitteen, jolla he pääsevät eroon vierailijoista. Mutta pääsevätkö tiedemiehet koskaan eroon alitajuntansa hirviöistä, jotka olivat vain ruumiillistuneet avaruusasemalle? Sen jokainen heistä yrittää ratkaista itse, yksin.

Solariksessa epätoivoinen tutkija Snaut kysyy humalaisena: "Kuka on vastuussa tästä tilanteesta? Gibarian? Giese? Einstein? Platon? Kaikki rikollisia..." Mielestäni on turhaa etsiä ketään syntipukiksi. Sitä vastoin meidän tulee kysyä: Mikä synkis-

tää mieheyden niin, että sen raskas varjo ulottuu karusta todellisuudesta kirjallisuuteen? Pimeyden miehisyyden ylle langettaa vanha miesten ylivalta, eli patriarkaatti, jota ylläpitämään patriarkaaliset arvot kehittyivät; vain patriarkaatin syntytarina voi selittää kulttuurimme mielettömyyden. Teorioita patriarkaatin synnystä on muotoiltu monia: miesten valta on nähty milloin biologista kumpuavana vääjäämättömyytenä, milloin maavielijeluskulttuurin mukanaan tuomana. On kuitenkin olemassa esimerkkejä matriarkaalista, eli naistenvaltaisista, maataviljelevistä kansoista ja monenkirjavista tavoista, joilla valta on voinut sukupuolien välillä jakautua. Meidän on siis avattava silmämme ja tarkasteltava historiaa toisin.

Tunnettu tiedetoimittaja Angela Saini esittää tänä vuonna julkaistussa kirjassaan *The Patriarchs – The Origins of Inequality*, että miesten ja naisten järjestelmällisesti erilainen kohtelu olisi alkujaan aloitettu Euroopan, Aasian ja Lähi-idän varhaisissa valtioissa tyydyttämään valtaapitävän eliitin tarpeita noin viisi tuhatta vuotta sitten. Eliitti tarvitsi runsaasti työvoimaa ja miehiä sodankäyntiin, joten naisten oletettiin keskittyvän lasten hankkimiseen ja kodinhoitoon ja miesten työhön ja taistelemaan riippumatta henkilökohtaisista taipumuksista. Ylhäältäpäin määrätty sukupuolienormit iskostettiin perheisiin ja lapset alettiin kasvattaa uusien normien mukaan. Patriarkaaliset arvot muodostivat maailmankatsomuksen ja yhteiskuntajärjestyksen perustan, jota alettiin hiljalleen pitää luonnollisena asiantilana. Koko länsimainen yhteiskuntamme rakentui tälle hyväksikäytettyjen naisten ja sodassa runneltujen miesten muinaiselle hautaröykkiölle – jota myös historiaksi kutsutaan – jatkamaan edeltäjiensä hirmutyötä. Viimeisten parin vuosisadan aikana

käydyt, valistusajattelijoina lähteneet tasa-arvo- taistelut ovat tuoneet parannusta, mutta syvään juurtuneiden sarron rakenteiden kitkeminen vaatii yhä kamppailua.

Patriarkaatin valta on aina perustunut pelolla hallitsemiseen. Vaikka pelko ensin kohdistui eliitin väkivaltaan, lopulta yhteisöt oppivat itse ylläpitämään pelon ilmapiiriä. Sukupuolinormien rikkojaa odottaa yhteisössä sama häpeä, josta Eddy joutuu kärsimään koko lapsuutensa. Niin Eddyn kovanaamaisä kuin Solariksen tutkijatkin pelkäävät paljastuvansa heikoiksi miehiksi, pelkäävät näyttää arat tunteensa. He pelkäävät paljastumista paitsi yhteisölleen, myös itselleen. He rakentavat tarinaa, joka suojaa heidän heikkoa mies-minäänsä: Kun Eddyn isä on jäänyt työttömäksi, hän ei anna vaimonsa käydä töissä, sillä hän haluaa esiintyä tarinassaan vahvana perheenpäänä, joka pitää huolen perheestään. Äijäkulttuurista kärsivä Eddyn isovelji taas haluaisi pahoinpidellä Eddyn, koska häpeää epämiehekkäästi käyttäytyvää veljeään. Kummallekin miehelle on tärkeämpää säilyttää kasvonsa kuin puolustaa oikeutta.

Olen itsekin kyyristellyt peloissani paljastumisen uhan alla. Olen tuntenut, kuinka jäädyn ja piiloudun, pakenen selityksien verkkoon kuin peura pimeään ryteikköön. Kasvoin väkivaltaisessa pikkupoikien maailmassa, jossa lyötiin ja revittiin hiuksista. Leikittiin sotaisia leikkejä. Itse olin itkuherkkä, liian kiltti ja kiinnostunut lukemisesta ja käsitöistä. En kokenut oloani kotoiseksi poikaporukoissa, mutta pysyin mukana liikunnallisen lahjakkuuteni ansiosta. Olisin kaivannut enemmän läheisyyttä ja herkempää ystävyyttä.

Poikien joukossa kokemastani epämukavuudesta huolimatta esimerkiksi äänenmurrosta odotin

Kuva: Emilia Lehtinen & Photoshop AI kehoitteella "Merestä nousee vihreänhoitava kukka."

kuin vapahtajaa, sillä miehen ääni otettaisiin vakavammin. Selviytyäkseni korostin vahvoja, rationaalisia puoliani. Ollessani teini isäni ei juuri osannut keskustella kanssani tunteista eikä käsitellä omiaan, ja äidin kotona näin mustasukkaisen ja vastuuttomuuteen taipuvaisen isäpuolen. Luin Me Too -kampanjasta päivittäin lehdistä, ja mieheyden ongelmat alkoivat näyttäytyä minulle yhä selkeämpinä. Mieheydestä tuli minulle mörkö, enkä tiennyt, miksi minun olisi pitänyt kasvaa, sillä nainen tai mikään muukaan en kai ollut. Etäännyin paitsi herkistä puolistani, joille en antanut tilaa, myös miehisydestäni, sillä se mies, joka olin, oli rooli. Se en ollut minä.

Yksilöt, yhteisöt ja kulttuurit luovat sisäisiä alitajuntojaan, joiden kätkeissä piilee myös avain parempaan tulevaisuuteen. Freudin teorian superegon syytökset nousevat juuri lapsuudessa omaksutuista yhteisön moraalikäsitteistä. Lapsesta asti yhteisön jäsen oppii kieltämään epätoivottuja puolia itsessään, ja ne painuvat vellovaan alitajuntaan. Jotta ihminen voi olla vahva satuttamatta muita, hänen täytyy hyväksyä itsensä kokonaan, avautua myös alitajuntaan karkotetuille haamuille, joita hän ei haluaisi olevan olemassa. Alitajunnan vapauttaminen vaatii kahlitsevista tarinoista ja minäkäsityksistä luopumista – heittäytymistä tuntemattomaan ja sisäistä luontoaan vastaan kamppailun lopettamista. Uskon, että id, vaistonvarainen luonteemme, ei ole yhtä pelottava ja perverssi kuin Freud ajatteli, enemmänkin vain hellyydenkipeä, ja jos se hurjimus onkin, meidän on elettävä sen kanssa.

Reittini sukupuolisuuteni hyväksyntään löytyi tietoisien tanssin ja turvallisten ihmissuhteiden kautta. Tanssin kehollisuus avasi minulle syvemmän ymmärryksen siitä, kuinka tunnen ja mitä

todella tarvitsen ja haluan. Tanssijoiden yhteisössä kykenin luottamaan, ettei kukaan tuomitsisi tapaa, jolla koin kehoni ja ilmaisin itseäni, sillä en ollut enää yksin. Kohtasin ensi kertaa miehiä, jotka ilmaisivat rehellisesti paitsi miehistä voimaansa myös omaa herkkyyttään ja haavoittuvuuttaan. Juuri yhteisö, samaistuminen ja lempeät sanat antoivat minulle tilaa tutkia ja kerätä hukkuneita palasiani. On kuitenkin muistettava, että jokainen yhteisö voi muuttua vankilaksi. Ihmiset voivat aina luoda tarinoita, jotka eivät anna kaikkien kuuloa ja jotka muuttuvat ajan kuluessa taakaksi, kuten Eddyn kotikylän äijäyhteisössä on käynyt. Siksi yhteisön pitää pyrkiä samaan avoimuuteen ja takertumattomuuteen kuin yksilönkin, elää jatkuvassa käymisen tilassa.

Solariksen loppukohtauksessa Kelvin katselee mystistä, elävää merta, joka on kuin syyttä saanut hänet kärsimään hirveitä tuskia. Hän laskee uteliaasti kätensä kohti meren mustaa, muuttuvaa pintaa, ja se vastaa hänelle kasvattamalla käden ympärille vihreänhohtavan, värisevän kukan. Meri on aavistamaton, kukaan ei tiedä sen todellista olemusta, sen seuraavaa liikettä. Kelvin on myöntänyt pienuutensa, hän tuntee olevansa tuntemattoman äärellä. Meri on kuin elämä itse, mysteeri. Emme välttämättä koskaan voi täysin ymmärtää itseämme tai maailmaa, mutta me luotamme, että jossakin on totuus ja parempi maailma – jatkamme etsimistä, luomme nahkamme yhä uudelleen. Kun patriarkaatti viimein hajoaa tuhkaksi, jonka unohduksen tuulet vievät mukanaan, mieheys ei katoa, vaan syntyy uusi mies, joka on odottanut jo kauan.

Otso Miikkulainen

Näin on tämä uusi viljelyskenttä syntynyt Sörnäisiin. Rakas Taivaallinen Isä autta-
koon meitä siihen akanansekaisia siemeniä
kylvämästä, ja armahtakoon hän meidän
puutteellisuuttamme! On edesvastaaja Isän
tykönä, Jeesus Kristus, joka vanhurskas on –
se on turvani.

*Koulun perustaja Hanna Castrén
avajaispuheessaan 1.9.1902.*

*Ylh. Castrénin muotokuva.
Oik. Pengerkadun taidetalon sisäänkäynti.
Kuvat: Kasperi Mäki-Reinikka*

HISTORIAA

- I Hanna Castrén jätti 13.11.1901 alamaisten anomuksen koulun perustamiseksi.
- II Sörnäisten yhteiskoulu aloitti toimintansa viisiluokkaiseksi reaalikouluksi suunniteltuna 1.9.1902 Kivikon huvilan vuokrahuoneistossa, ensimmäisenä oppikouluna Pitkäsillan pohjoispuolella.
- III Burmeisterin perilliset rakennuttivat mainitun huvilan tontille "Pääskynpesän koulun", jossa koulu toimi vuodet 1905–1919.
- IV Koulu muuttui yliopistoon johtavaksi vuonna 1913. Sen nimeksi tuli tällöin Kallion yhteiskoulu.
- V Syksyllä 1919 koulu muutti Venäläisen hyväntekeväisyysyhdistyksen taloon osoitteeseen Itäinen Viertotie 39, jossa toiminta jatkui vuoteen 1929.
- VI Kallion yhteiskoulu siirtyi 1929 omalle pohjalle Porthaninkatu 15:een.
- VII Koulun lisärakennus valmistui ja otettiin käyttöön syyslukukaudella 1957.
- VIII Kallion yhteiskoulu siirtyi Helsingin kaupungin omistukseen 1.8.1977 ja jatkaa toimintaansa Kallion yläasteena ja Kallion lukiona.
- IX Kallion lukio ryhtyi noudattamaan ilmaisu-
taitopainotteista lukusuunnitelmaa syksystä 1981.
Hanketta oli ajanut pontevasti rehtori Armas Paavola
professori Martti Ruudun tukemana.
- X Kallion lukio jäi yksin Porthaninkatu 15:een
Kallion yläasteen siirryttyä Aleksis Kiven kouluun
syksystä 1982.
- XI Valtioneuvosto myönsi ilmaisutaidon erikois-
lukion oikeudet Kallion lukiolle 27.6.1985 rehtori Armas
Paavolan sitkeän, monivuotisen työn tuloksena.
- XII Opetusministeriö määräsi 11.4.1994 Kallion
lukiolle ilmaisupainotteiseen opetussuunnitelmaan
perustuvan erityisen tehtävän.
- XIII Kallion lukio siirtyi päärakennuksen perus-
korjauksen ajaksi evakkoon Lehtikuusentielle, Laaksoon
tammikuussa 2020.
- XVI Kallion lukio muutti Porthaninkadun perus-
korjattuun päärakennukseen kesäkuussa 2022.

Ilmoitusasioita

Kesä

Lukioshteeri on vuosilomalla 26.6. - 1.8.24.

Lukuvuoden 2024 - 2025 lukukaudet, lomat ja jaksot

Syyslukukausi 8.8.2024 (to) - 20.12.2024 (pe)
Syysloma 14.10.2024 (ma) - 18.10.2024 (pe)
Joululoma 21.12.2024 (la) - 6.1.2025 (ma)
Kevätlukukausi 7.1.2025 (ti) - 31.5.2025 (la)
Talviloma 17.2.2025 (ma) - 21.2.2025 (pe)

Jaksot

I 08.08.2024 - 27.09.2024
II 30.09.2024 - 26.11.2024
III 27.11.2025 - 04.02.2025
IV 05.02.2025 - 03.04.2025
V 04.04.2025 - 31.05.2025

Uusi lukuvuosi alkaa torstaina 8.8. Vanhat opiskelijat aloittavat koulun klo 10, uudet opiskelijat klo 12.

Syksyn 1. uusintakoe on torstaina 22.8. klo 16.30–19.30

Syksyn 2024 ylioppilaskirjoitukset

MA 16.9. äidinkieli ja kirjallisuus, lukutaito
KE 18.9. I reaali: UE, UO, ET, YH, KE, GE, TE
PE 20.9. pitkät kielet
TI 24.9. II reaali: PS, FI, HI, FY, BI
TO 26.9. matematiikka
PE 27.9. äidinkieli ja kirjallisuus, kirjoitustaito sekä S2
MA 30.9. lyhyet kielet
KE 2.10. saamen kieli

Helsinki